

ماهنامه دام و گشت و صنعت

تخصصی، تحلیلی، کارشناسی و کاربردی
مرداد ۱۳۹۸ - بیست و یکمین سال - ۱۹۰۰۰ تومان
ISSN 1735-0867
www.iranagrimagazine.com

عضو رسمی فدراسیون جهانی
خبرنگاران کشاورزی
ifaj

- ◀ سرمقاله؛ نو شدن همیشه خطر دارد ▶ وزارتخانه‌ها در اشغال کارمندان بخش خصوصی بی‌وزارتخانه
- ◀ ارزی که به کار تولید نیاید ... ▶ چالش‌های ساختاری وزارت جهاد کشاورزی ▶ تولید سموم کشاورزی با سیاستگذاری معقول
- ◀ پیکر نحیف صنعت گل و گیاه در گیر کم توجهی ▶ ضرورت توسعه پرورش شتر در کشور
- ◀ مدیریت پرورش گوسفند ▶ استارت استارت‌آپ‌ها در نمایشگاه آگروفود ▶ مقایسه چای ایرانی و خارجی

www.morghak.com
info@morghak.com

صدای مشتری:
(۰۲۱) ۴۵۱۳۲

شرکت مرغک

پیشتاز در کیفیت

بزرگ‌ترین تولیدکننده جوجه یکروزه تخمگذار و تجارتي و تخم‌مرغ نطفه‌دار

نماینده انحصاری شرکت هایلاین در ایران

دفتر مرکزی: ۳۳۵۰۲۷۲۳ (۰۲۶) فکس: ۳۳۵۳۱۳۷۰ (۰۲۶)
دفتر فروش: ۴۴۴۹۹۷۶۵ - ۴۴۴۹۹۷۷۱ (۰۲۱)

50 years

شرکت گیاه تجلی دانش در صنعت

تولیدکننده انواع سموم و کودهای شیمیایی
بیولوژیک کشاورزی، سموم دامی، محصولات
بهداشتی خانگی، حشره کش‌های خانگی و
نماینده انحصاری شرکت کوپرت هلند بزرگترین
تولیدکننده عوامل کنترل بیولوژیک در دنیا

کیفیت، نوآوری و احترام به
مشتری راز ۵۰ سال
ماندگاری گیاه

GYAH Corporation
Manufacturer of Chemical
& Agricultural Products

www.gyah.ir
تلفن: ۰۲۶ - ۳۶۱۰۳۲۹۲

امروزه کشاورزی تبدیل به صنعتی مدرن بر پایه اصول تحقیقاتی و اقتصادی گردیده است و تمامی تولیدکنندگان و کشاورزان سعی در تولید محصولی با کیفیت مبتنی بر آخرین فناوری‌های روز دنیا نموده‌اند. در این میان تولید نهاده‌های کشاورزی (سم، کود، بذر) از اقلام مهم و راهبردی کشاورزی می‌باشند که در نهایت منجر به محصولات پربازده و اقتصادمحور خواهند بود. شرکت کود وطن سبز خلخال با مدیریتی جوان و خلاق به نام مهندس پادیاب که تلاش و مهارت و تخصص را توأمان به کار گرفته تا در زمینه تولید انواع کود گام‌های موثر و بزرگی را در راستای تولید کالای ایرانی بردارد. همچنین با در اختیار داشتن کارشناسان مجرب، آزمایشگاه‌های تخصصی و ماشین‌آلات اروپایی چرخه کاملی را در اختیار کشاورزی در بخش کود قرار داده است. فرصتی دست داد تا با این کارآفرین و مدیر خوش فکر گفت‌وگویی را انجام دهیم که مشروح آن در ذیل آمده است:

کمی در مورد تاریخچه شرکت و اینکه با چه اهدافی این شرکت تأسیس گردید، توضیح دهید؟

شرکت کود وطن سبز خلخال از سال ۱۳۹۵ با سرمایه‌ی اولیه ۴۰ میلیارد ریال در زمینی به مساحت ۲۰ هزار متر و با ۲۵ نفر پرسنل به منظور رونق دادن به کشاورزی منطقه، اشتغال‌زایی و همچنین رفع نیازهای کشاورزان در زمینه‌ی کودهای کشاورزی در شهرستان خلخال استان اردبیل آغاز به فعالیت نمود.

در مورد منطقه خلخال و پتانسیل کشاورزی آن توضیح دهید؟

شهرستان خلخال با قدمت ۲۰۰۰ ساله در جنوب استان اردبیل واقع شده‌است این شهرستان بزرگ‌ترین شهر استان اردبیل بعد از اردبیل است. به‌طور کلی خلخال از مناطق کشاورزی و باغداری استان اردبیل است و محصولات عمده‌اش گندم، جو، حبوبات، گردو، سیب، گلابی، انگور و پنبه و صیفی‌جات است که در سال‌های اخیر پیشرفت چشم‌گیری در این زمینه داشته است.

ظرفیت تولید کود در شرکت به چه میزان است و در چه استان‌هایی توزیع دارید؟

ظرفیت تولید مجموعه در دو شیفت کاری روزانه به ۵۰ تن رسیده است و کودهای تولیدی در حال حاضر به استان‌های هم‌جوار دریای خزر و استان‌های مرکزی کشور اعم از استان اردبیل، آذربایجان شرقی و غربی گلستان، مرکزی و ... توزیع می‌گردد.

شرکت کود وطن سبز خلخال

آمیزه‌ای از تخصص، مهارت و پویایی

انواع کودهای تولیدی شرکت را نام ببرید؟

کودهای تولیدی این کارخانه عبارتند از: کود آلی غنی شده، کود آلی گوگردی، کود گوگرد بنتونیت‌دار در درصدهای ۷۰ و ۸۰ و ۹۰ و انواع کودهای گرانوله N.P.K شامل:

N.P.K 5-5-5

N.P.K 15-5-15+TE

N.P.K 15-15-15+ZN+TE

N.P.K 10-10-10+TE

N.P.K 0-20-20+TE

N.P.K 9-7-7+SI+TE

و کودهای پودری N.P.K شامل:

N.P.K 20-20-20+TE

N.P.K 12-10-36 +TE

نظر شما در مورد قاچاق کود چیست و تا چه میزان تأثیر در اقتصاد کشاورزی دارد؟

معضل قاچاق کود در کشور ما، علاوه بر آثار سوء اقتصادی به عنوان یک چالش اقتصادی و اجتماعی حائز اهمیت است. امروزه این معضل علاوه بر اینکه به عنوان یک تهدید جدی است، هزینه‌های زیادی نیز بر بدنه اقتصادی کشور تحمیل می‌کند.

سبب خروج بی‌حاصل ارز، فرار گسترده سرمایه، افزایش بیکاری، کاهش تولیدات داخلی و در نهایت وارد شدن آسیب جدی به بخش کشاورزی و اقتصاد داخلی کشور عزیزمان می‌شود.

همچنین دولت باید در مقابله بی‌امان با قاچاق به صورت جدی‌تر عمل کند تا بازار از اجناس دارای مشابه داخلی اشباع نشود، رقابتی کردن تولید با در نظر گرفتن جواز و تسهیلات برای تولیدکنندگان نمونه، گسیل تسهیلات بانکی برای رونق تولید و تخصیص اعتبارات برای پا گرفتن تولیدکنندگانی که در ابتدای راه هستند از مهم‌ترین اقدامات عملی است.

در مورد اوضاع نهاده‌های کشاورزی به خصوص کود (واردات و تولید) توضیح بفرمایید؟

امروزه واردات بی‌رویه کود ضربه‌ی بسیار مهلکی به بدنه اقتصادی و چرخه تولید کشور وارد کرده در حالی که با جلوگیری از این واردات بی‌رویه و حمایت از تولیدکنندگان داخلی می‌توانیم در این زمینه کاملاً خودکفا شده و با تولید کیفیت بالا در جهت رونق اقتصادی کشور، روز به روز کوشا باشیم.

وابستگی بخش کشاورزی به کودهای خارجی در واقع به معنی قطع ساخت درون‌زای محصول و در نهایت زنجیره خودکفایی است. به خصوص در تولید محصولات می‌تواند در صورت وضع تحریم‌های احتمالی، کشور را با بحران روبرو کند.

مواد اولیه مورد نیازتان را از کجا تهیه می‌کنید آیا داخلی است یا وارداتی؟

مواد اولیه این کارخانه از پالایشگاه‌ها و معادن خصوصی داخل کشور تهیه می‌گردد و در این زمینه هیچ‌گونه نیازی به واردات و بازارهای خارجی نداشته و خودکفا می‌باشیم.

تولیدات شما از جهت کیفی در چه سطحی است در مقایسه با تولیدات داخلی یا محصولات خارجی و چه تضمینی در مورد محصولات می‌دهید؟

این مجموعه دارای یک واحد کنترل کیفیت بسیار مجهز است. کلیه تجهیزات آزمایشگاه جزو برترین و به‌روزترین تجهیزات آزمایشگاهی موجود در اروپا می‌باشد. بنابراین محصولات تولیدی این مجموعه همواره در حال بررسی و کنترل کیفیت بوده و همیشه به دنبال عرضه بهترین کیفیت به کشاورزان عزیزمان بوده‌ایم تا بتوانیم با افزایش کمیت و کیفیت محصولات جواب‌گوی زحمات این عزیزان زحمت‌کش باشیم.

در زمینه کیفیت همیشه کوشیده‌ایم که بهتر از رقبای خارجی بوده و همیشه با خودمان در حال رقابت هستیم که بتوانیم امروز بهتر از دیروزمان باشیم.

سیاست‌های دولت در مورد کودهای کشاورزی را چگونه ارزیابی می‌کنید و چه انتظاری دارید؟

در زمینه تولید ملی همگی باید بسیج شویم و به قول معروف هیچ وقت یک دست صدا ندارد و یقیناً دولت با سیاست‌گذاری‌های درست در این زمینه می‌تواند کمک‌های شایانی به تولید ملی بکند که به چند مورد اشاره می‌کنیم:

- سیاست قیمت‌گذاری محصولات و تضمین خرید این محصولات توسط دولت؛
- پرداخت اعتبارات و تسهیلات با نرخ بهره کم به منظور خرید ماشین‌آلات مورد نیاز و تأمین هزینه‌های جاری تولید؛
- برقراری تعرفه برای واردات محصولاتی که امکان تولید آن‌ها در داخل وجود دارد؛
- سیاست پرداخت یارانه به کودشیمیایی در بخش کشاورزی.

در پایان به لحاظ قرار گرفتن در سال رونق تولید نظرتان را بیان کنید؟

انتخاب شعار رونق تولید نشان می‌دهد که هم‌چنان اولویت کشور مسئله اقتصاد است. از این رو سیاست‌های کشور باید به سمت رفع موانع فعالیت‌های فعالین اقتصادی هموار شود. جان گرفتن تولید در کشور بی‌شک نیازمند پارامترهایی است که باید مورد توجه قرار گیرد. در این میان اشتغال و امنیت شغلی در سایه تولید به وجود می‌آید و تولید ملی مقدمه‌ای بر اشتغال‌زایی، کارآفرینی و افزایش بهره‌وری در تمامی عرصه‌ها به شمار می‌رود که بهبود وضعیت اجتماعی، رفاه زندگی مردم و رشد و توسعه اقتصاد کشور را موجب می‌شود.

رونق تولید، وجوه مختلفی دارد و یکی از جنبه‌های آن، خروج از وابستگی به نفت و درآمدهای نفتی است. در شرایطی که با بحران‌های اقتصادی مواجهیم راه نجات کشور در تولید داخلی است و هرچه تولید رونق بگیرد، کالا و خدمات ایرانی هم رونق می‌یابد و به تبع آن، اشتغال، بنگاه‌های تولیدی، نیروی کار و سرمایه‌های انسانی نیز تقویت و حفظ می‌شوند.

در پایان امسال، سال همت مردم و مسئولان برای تحول عظیم اقتصادی و رونق تولید در کشور است. ان‌شا... که با تلاش‌های تولیدکنندگان، مردم و مسئولین شاهد تحقق این اصل مهم و تعالی بخش باشیم. و ایرانی آبادتر داشته باشیم.

همه با هم برای ایران عزیزمان ...

کارخانه: خلخال، شهرک صنعتی شماره ۲، خیابان کارآفرینان ۱، خیابان شقایق ۱

دفتر مرکزی: تهران، میدان توحید، خیابان ستارخان، نبش کوچه آفرند، پلاک ۷۴، واحد ۴

تلفن: ۵-۰۲۱-۶۶۵۷۷۰۰۱

دلند

دلند همیشه سرولند

Golestan Osareh

factory : 017 - 35 86 24 14
Tehran Broadcasting Office
021 88931070 - 88931080

کنسرو نخود سبز
Canned Green Peas

به یاری

هموطنان سیل زده بشتابیم.

#IIP* C

جمعیت هلال احمر

ایران بهداشت
زندگی سالم، قلب سالم

[iranbehdashtcompany](#) [iranbehdashtco](#)

www.iranbehdasht.ir

عضو فدراسیون جهانی
خبرنگاران کشاورزی

صاحب امتیاز
و مدیر مسئول:
مهندس ابوالقاسم گل‌باف
روابط بین‌الملل:
مهندس علی گل‌باف

دبیر بخش صنایع غذایی:
مهندس عطیه گل‌باف
مرکز پژوهش‌های بازرگانی:
مهندس کبری لطفی
۰۹۱۹۳۹۹۲۲۱۹
خبرنگاران:
مهندس عبدالحسین کاظمی
مهندس کبری لطفی میشامندانی
محمد تقوا شعار
محمدهادی گل‌باف
مرکز پژوهش‌های بازرگانی و تبلیغات:
پروانه آقاجانی
امیر هوشنگ سمنانی
سرویس عکس ماهنامه:
پرویز نبوی
ملیکا گل‌باف
بخش اشتراک:
سمیه لطفی
مدیر امور دفتری:
محسن ثروتی
ناظر چاپ:
احمد خلیلی نیک
چاپ: باران شب، تهران، کارگرنوبی
خیابان آقابالازاده، پلاک ۱۴
تلفن بخش آگهی‌ها:
۰۲۱ - ۸۸۸۳۳۹۹۴
فکس: ۰۲۱ - ۸۸۸۳۳۳۶۱
t.damkesht@gmail.com
تلفن بخش اشتراک ماهنامه:
۰۲۱ - ۸۸۸۳۳۹۹۳
m.eshtarak@gmail.com

توجه: فایل‌های ارسالی (آگهی)
باید با وضوح 300 Dpi
در اندازه 21.5 x 29 cm
چهار رنگ CMYK
با فرمت TIFF یا PDF ارائه گردد.
در غیر این صورت، مسئولیت کیفیت
بعهده سفارش دهنده است.

بخش سیاستگذاری

- ◀ **سرمقاله:** نو شدن همیشه خطر دارد / ۸
- ◀ **سخن ماه:** وزارتخانه‌ها در اشغال کارمندان بخش خصوصی بی‌وزارتخانه / ۹
- ◀ **ارزی که به کار تولید نیاید ...** / ۱۰
- ◀ **امنیت غذایی در گرو حمایت دولت؛ نه دخالت!** / ۱۲
- ◀ **چالش‌های ساختاری وزارت جهادکشاورزی** / ۱۵

بخش تولیدات گیاهی

- ◀ **دانشنامه اسلامی کشاورزی (منابع طبیعی و محیط‌زیست)** / ۱۹
- ◀ **تولید سموم کشاورزی با سیاستگذاری معقول** / ۲۰
- ◀ **حذف فلزات سنگین و رنگ از آب و پساب** / ۲۲
- ◀ **پیکر نحیف صنعت گل و گیاه درگیر کم توجهی** / ۲۴
- ◀ **سال‌های طلایی سرمایه‌گذاری در مکانیزاسیون کشاورزی** / ۲۶
- ◀ **نقش ایران در جنگ سویای چین و آمریکا** / ۲۸

سهام عمده بانکها در افزایش تورم و رکود

۲۵ درصد منابع بانکهای دولتی طبق مصوبه دولت باید به صورت تسهیلات در بخش کشاورزی مصرف شود، در حالی که چنین نیست، بعضی از روسای جمهور اعلام کرده بودند نرخ بهره باید تک رقمی شود یا آرزوی خود را بر این امر قرار داده بودند اما نشد و به جای آن بانکها نقش پررنگی در افزایش تورم، رکود اقتصادی، دلالی، صرافی و حجیم تر شدن نقدینگی ایفا کردند. مطلب زیر کارشناسانه به طرح این موضوع پرداخته است.

دکتر محمدرضا گنجی

بخش عمده بحران مالی کشور و تبعات آن که میلیون‌ها انسان را در ورطه فقر کشانده مربوط به بانکهای خصوصی است. بانکهایی که بی‌ضابطه به وجود آمدند. برنامه توسعه پنج‌ساله سوم، توجه زیادی به توسعه بازارهای مالی داشت. علاوه بر بانکهای خصوصی وجود مؤسسات مالی و اعتباری نیز ریشه در همین قانون دارند.

این قانون غیرکارشناسی بود و رشد قارچ گونه مؤسسات مالی را شاهد بودیم که موجبات زیان مردم را فراهم آوردند. بین سال‌های ۷۹ تا ۸۳ چهار بانک خصوصی تأسیس شد، از سال ۸۴ تا ۹۱ نیز ۱۵ بانک دیگر تأسیس گردید. در اقتصاد نحیف ایران و پایین بودن تولید ناخالص داخلی، رشد بی‌رویه تعداد بانکها، نه تنها موجب تقویت بازارهای مالی نمی‌شد بلکه تورم را نهادینه و میلیون‌ها انسان را به فلاکت می‌کشاند. بانکها سهم عمده‌ای در افزایش حجم نقدینگی تورم و رکود دارند. بانکهای خصوصی حدود ۱۰۰ هزار میلیارد تومان به بانک مرکزی بدهکارند و مؤسسات مالی و اعتباری هم ۵۰ هزار میلیارد تومان، آن‌ها با پرداخت سودهای موهوم به سپرده‌ها نقش پررنگی در فاجعه نقدینگی یک تریلیون هزار میلیارد تومانی دارند. آن‌ها سرمایه خود را به بخش املاک انتقال داده‌اند و اکنون با توجه به اقتصاد راكد ایران، این مستغلات قدرت نقدشوندگی ندارند. بانکهای خصوصی اگر ملزم به تنظیم ترازنامه‌های خود براساس استانداردهای جهانی IFRS شوند همه آن‌ها در حال دست و پنجه نرم کردن با ورشکستگی هستند؛ زیرا این استانداردها اجازه نمی‌دهند دارایی‌های غیرنقدشونده در ترازنامه لحاظ گردند و از موقوفات به‌عنوان سرمایه یاد شود.

با توجه به عدم رعایت استانداردهای مالی توسط بانکها، عدم نظم و ترتیب و تعادل در نرخ ارز و همه آنچه موجب شده التهاب در بازار ایجاد شود، آنچه بروز می‌کند تورم افسارگسیخته و رسمی و غیررسمی است و آنکس که لطمه می‌بیند مردم هستند و از همه مهم‌تر قشر حقوق‌بگیر که درآمد ثابتی دارند و با هزینه‌های متغیری که روزانه رو به افزایش می‌باشد مواجه هستند و تنها کاری که از دست‌شان برمی‌آید صرفه جویی است. اما صرفه جویی تا چه حد؟

با این حقوق‌ها ضروریات زندگی مثل مسکن و یک لقمه نان هم دیگر تأمین نمی‌شود.

فرض است بر دولت نسبت به حمایت از قشر کارمند و کارگر و همه آسیب‌پذیران، تا هر چه زودتر به‌صورت کمک‌های نقدی و جنسی اقدام نماید. شاید گذران زندگی قابل تحمل گردد. به امید آن روز. □

مسئولیت سلامت و کیفیت خدمات و تولیدات معرفی شده و محتوای آگهی‌ها و رپرتاژها به‌عهده شرکت سفارش‌دهنده است.

به‌منظور راهنمایی خوانندگان عزیز رپرتاژها در مجله با این علامت مشخص می‌شود

بخش صنایع دام، طیور و آبزیان

- بایدها و نبایدهای پرورش شترمرغ / ۳۱
- ضرورت توسعه پرورش شتر در کشور / ۳۴
- مدیریت پرورش گوسفند / ۳۶

بخش صنایع غذایی

- قلب تپنده کشور خودمان باشیم / ۴۱
- استارت استارت‌تاپ‌ها در نمایشگاه آگروفود / ۴۴
- مقایسه چای ایرانی و خارجی / ۴۶

ابوالقاسم گل‌باف

a.golbaf@gmail.com

نو شدن همیشه خطر دارد

مدیران آینده می‌دانند که نباید دروغ را حقیقت و حقیقت را دروغ پنداشت و آگاهند که دیوارهای ذهن، جناح، دسته، دیوارهای بین گروه‌های اجتماعی، قبیله سالاری، قومیت، دیوارهای جهل و کتفه فکری، آن‌ها را از تعامل و تدبیر راجع به اقتصادی کردن کشاورزی کشور بزرگ ایران باز می‌دارد پس درصدد برچیدن و شکستن این دیوارها بر می‌آیند. براین اساس آنچه مشخص است اینکه آینده چیزی متفاوت است؛ چراکه هیچ چیز آنگونه که هست نخواهد ماند و آنچه استوار و ثابت به نظر می‌رسد، حقیقتاً می‌تواند تغییر کند اما این دانسته هم مهم است که نو شدن و ایجاد تغییر همیشه خطر دارد.

با این همه انتظار می‌رود مدیران جوان علاوه بر شجاعت و ریسک‌پذیری و پذیرفتن خطر نو شدن، صداقت را به‌ویژه صداقت با خودشان را در نقطه آغاز اعمال کنند.

به هوش باشیم که کشاورزی قرن ۲۱ در بیل و فرغون و چشم به آسمان دوختن خلاصه نمی‌شود و اینک علم، تکنیک، سیستم‌های پیشرو دیجیتال و مبادله دانش و ورود به بازار، اقتصاد و بورس است که اقتصاد کشاورزی و سیاست بازار را در اختیار دارد. پس انقلاب دیجیتال و تأثیر آن در بخش کشاورزی باید در عمل پذیرفته شود.

واقعیت این است که تنهایی، انزوا و تنها کار کردن، تحریم و خودتحریمی راه به جایی نمی‌برد. پس باید کار کنیم، چند جانبه کار کنیم، به جای کار ملی به کار جهانی بیندیشیم و عرضه و تقاضا را مبنای اقتصادی شدن کشاورزی قرار دهیم.

برای توسعه پایدار کشاورزی باید همه با هم و با جهان باشیم، کشاورزی ما همانگونه که به بذور هیبرید خارجی، مواد موثر و تکنیکال سم و... و دانش فنی خارجی نیاز دارد پس برای بهره‌وری صحیح از این پیشرفت‌ها باید آموزش، ترویج و مشاوره خارجی را هم در اختیار داشته باشد.

هم اینک اندک شرکت‌ها و سازمان‌های کشاورزی ایران مشاور یا مدیر خارجی دارند در حالی که به‌عنوان نمونه برای ریاست بانک مرکزی انگلیس (ما در بانک‌های آن کشور و مخزن اسرار مالی) براساس کاردانی و شایسته سالاری یک مدیر تبعه کشور کانادا انتخاب شده است.

حالا دیگر دوره‌ای شده که باید زندگی ما و اقتصاد و کشاورزی‌مان در دست مدیران جوان کاردان و متخصص قرار گیرد، مدیرانی که سعی می‌کنند در حالی که به تاریخ، سنت‌ها و هویت خود و دیگران احترام می‌گذارند جهان را از نگاه دیگران ببینند.

به امید آنکه دولت سیزدهم، دولت جوانگرا باشد و بزرگان و پیشکسوتان وزارت جهاد کشاورزی و ریش سپیدان درصدد مشاورین بنشینند و تجارب ۴۰-۵۰ ساله کاری خود را به‌عنوان چراغ راه آینده مطرح کنند تا مدیران جوان با بهره‌گیری از نام نیک مدیران پیشکسوت و بهترین مشاوره‌ها بتوانند در جهان تغییر و تعامل، کشاورزی ایران را جهانی کنند. □

چند دهه است که به‌طور مستمر شاکله دولت، پیرپسندی و اختصاص‌سندلی‌های بالایی برای بزرگ‌ترها بوده است.

وزارت کشاورزی کمی زودتر، وزارت جهاد سازندگی کمی دیرتر و وزارت جهاد کشاورزی از ابتدا اساس را بر این گذاشت که مسن‌ترها، بزرگ‌ترها (سنی)، وابستگان و پیوستگان به قدرت باید قدر ببینند و درصدد نشینند اینک و در آستانه انتخابات مجلس یازدهم و بعد از آن تشکیل دولت سیزدهم به نظر می‌رسد حوزه کشاورزی و امنیت غذایی به یک خانه‌تکانی اساسی نیاز دارد؛ زیرا بسیاری از مدیران فعلی به تاریخ می‌پیوندند و مدیران جوان، آگاه، کاردان و شایسته، جسور، ریسک‌پذیر و معتقد به تغییر و نوآوری فرصتی برای دیده شدن خواهند یافت تا خودشان هم با «آنچه ممکن است» شگفت زده شوند.

در مجموعه وزارت جهاد کشاورزی به تعداد انگشتان دو دست مدیران جوان در سمت‌های مدیرکلی تارنویس سازمان (اعم از سازمان مستقل یا استان) و پست معاون وزیر اعتقاد دارند هر چیزی (به خصوص اجرای کارهای انجام نشده) ممکن است و اینان شهامت و جسارت خطر کردن دارند. تنها باید دیوارها را فرو بریزند، درها را باز کنند و جسورانه شروع نمایند.

اینک آنچه می‌دانیم گذشته ماست نه آنچه پیش رو داریم پس باید نقطه پایانی بر یک فصل فشرده و احتمالاً دشوار در زندگی بگذاریم و برای آینده تلاش کنیم.

از آنجایی که هر تغییری، از ذهن آغاز می‌شود و نیروی جادویی که در همه آغازها نهفته است از ذهن مدیران جوان خواهد گذشت، باید توجه داشت که جایی که هم اینک مدیران جوان ایستاده‌اند اگر در جا بزنند لحظه خطر و واماندگی نیز هست و خوشبختانه رها کردن گذشته، بخشی از «آغاز جدید» است و نیروی جادویی در همه آغازها نهفته است.

آن‌ها می‌دانند که نباید به دنبال غیرممکن‌ها گشت از این سو نیز نباید فقط به دنبال امکان‌پذیرها رفت بلکه باید کارهای انجام نشده را رصد و ره‌گیری کرده، همواره به دنبال بهترین بود و در این مسیر هنگام تصمیم‌گیری‌ها، حتی در فشار تصمیم‌گیری، نباید تابع هیجان اولیه یا سلیقه یا رودربایستی شد.

این جاست که ما معتقدیم مدیران آینده، شجاعت تغییر، شجاعت تعامل حتی با مخالفانشان و تعامل با دنیا را دارند. به همین دلیل مرکز کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی در مجلس و جایگاه مدیران ارشد، تصمیم‌ساز و تصمیم‌گیر در وزارت جهاد کشاورزی سندلی‌های خود را برای اینگونه مدیران صیقل می‌دهد.

وزارتخانه‌ها

در اشغال کارمندان بخش خصوصی بی‌وزارتخانه

این جمعیت کارمندی معادل کل جمعیت قطر یا ارمنستان هستند که می‌توانند به‌عنوان کارمند اثربخش در بخش خصوصی فعال باشند اما این حجم حجیم شده، تحت عنوان اشتغال، از پانزدهم به بعد چشم به دست دولت دارند که حقوق ماه بعد را بدهد یا در سازوکار مأموریت، مرخصی، رفتن به تعاونی مصرف اداره و... هستند.

علاوه بر این، تعداد بسیاری از نیروهای هر وزارتخانه غیرمتخصص و خدمات‌دهنده به سایر پرسنل می‌باشند، مانند؛ راننده‌ها، آبدارچی‌ها، نظافتچی‌ها، نگهبانان، ماشین‌نویس‌ها، باغبانان، تدارکات، ناظرین بر عملکرد کارمنداها و... این است که نتیجه کار معمولاً مساوی است با فروش نفت یا دریافت مالیات برای تأمین حقوق کارمند.

آمار نشان می‌دهد در حالی که ۵/۹ درصد کل جمعیت شاغل -بخش خصوصی و دولتی- کشور ژاپن را کارمندان دولت تشکیل می‌دهند، این رقم در ایران به ۲۵ درصد می‌رسد و همین امر باعث می‌شود که حداقل -کف- حقوق کارمند دولتی در ژاپن ۱۰۰۰ دلار امریکا باشد و حداقل حقوق کارمند دولتی ایران ۱۰۰ یا ۱۲۰ دلار و همیشه نارضی و نیازمند و کم‌اثر.

جالب توجه اینکه ۹۵ درصد خدمات اداری دولتی ایران قابل برون‌سپاری و واگذاری به بخش خصوصی است و یک نظر کارشناسی می‌گوید نتایج کار با سرعت و دقت بیشتر و با یک سوم هزینه‌های فعلی حاصل می‌شود و در بخش خصوصی هرگز ضرب‌المثل «یک روز کیف نیست یک روز قیر نیست» پیش نمی‌آید.

اگر دولت متوجه این دنباله ستاره راه‌شیری کارمندان دولتی بشود و دریابد که چندین و چند میلیون مترمربع ساختمان، تأسیسات و تجهیزات و چند صد هزار خودرو و همگی سایه‌انداز و معطل روزگزارانی ۲ میلیون و ۳۰۰ هزار کارمند است و آزاد کردن این‌ها و اعزام ۲ میلیون کارمند به روستاها، مزارع، کارخانجات، شرکت‌ها و مناطق تولید می‌تواند بر ثروت ملی بیافزاید (حداقل در گام اول ۸۰ درصد پرسنل وزارت جهاد کشاورزی را می‌تواند به روستاها، مزارع، باغات، مراکز تولید و شهرک‌های کشاورزی اعزام نماید تا سهمی در تولید داشته باشند و ضمناً درآمد بیشتری به دست آورند).

قطعاً اقدامی عاجل صورت خواهند داد تا این هزینه جاری در امور عمرانی و زیربنایی صرف شود و نیروی لایزال ۲ میلیون و اندی نفر در بخش تولید و خدمات‌سازنده در سایر شهرها مورد بهره‌برداری قرار گیرد.

میزگرد این شماره در صفحه‌های ۱۵ تا ۱۸

این شماره، به بحث چابک‌سازی

وزارتخانه و راه‌کارهای آن

پرداخته است که توجه

شما را به مطالعه آن

جلب می‌کنم. □

در زمانه‌ای که کشورهای پیشرفته حتی تحقیقات سری، نظامی و آینده‌پژوهشی خود را به بخش خصوصی می‌سپارند و نهایتاً نظارت، تنظیم بودجه و زمان‌بندی دریافت نتایج را انجام می‌دهند، در ایران ۲ میلیون و سیصد هزار کارمند رسمی و پیمانی - به جز نیروهای مسلح، بازنشستگان کشوری و لشکری و... - در بدنه حجیم شده وزارتخانه‌ها و سازمان‌های تابعه، جاخوش کرده‌اند.

وزارت نفت، سازمان برنامه و بودجه، سازمان اقتصاد، مالیات و دارایی، صادرات غیرنفتی و... موظفند بخش عمده‌ای از درآمد خود را به حساب هزینه‌های جاری دولت واریزکنند تا حقوق ماهیانه ۲ میلیون و ۳۰۰ هزار خانوار - حدود ۱۰ میلیون نفر مصرف‌کننده - تأمین شود که طبق آمار ابتدای سال ۱۳۹۷ از این عده بیش از ۸۶ هزار نفر در استخدام وزارت جهاد کشاورزی هستند (بر این ارقام بیافزاید ۲۰ الی ۳۰ هزار نفر پرسنل شرکت‌های مستقل، وابسته و پیوسته که در نهایت کارمند به حساب می‌آیند و وزارت جهاد کشاورزی را در رتبه پنجم وزارتخانه‌های حجیم کشور قرار داده‌اند).

عایدی کار این لشکر سلم و تور - جدای از برخی خدمات ناگریز و موظف - می‌تواند استفاده از سرویس‌های دولتی، حضور در مراسم صبحانه، مروری به نامه‌های اداری وضع تعرفه، مقررات، دستور منع صدور، قیمت‌گذاری اجباری، استفاده از میز و صندلی، آب و برق، تهویه، تلفن به خانواده و دوستان، کار با تلگرام و واتساپ، بازی‌های کامپیوتری، مراسم ناهار، کارت خروج و... باشد.

اگر چه هدف دولت از اختصاص ارز ۴۲۰۰ تومانی برای کم کردن فشار اقتصادی ناشی از افزایش قیمت ارز بر روی تولید آن دسته از کالاهای داخلی که وابستگی به برخی نهادهای وارداتی دارند و خانواده‌های ایرانی مخصوصاً اقشار ضعیف جامعه مصرف‌کنندگان آن هم در مورد برخی کالاهای اساسی است اما متأسفانه نه تنها هیچ تأثیری روی سطح زندگی مردم نداشته است بلکه علاوه بر ایجاد رانت و فساد اقتصادی برای یک عده «از ما بهتران» به طرق مختلف هم به تولید داخلی ما و تولیدکنندگانی که هست و نیست خود را در کارخانه و مزرعه گذاشته‌اند صدمه وارد کرده و می‌کند.

طبق بررسی‌های مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی حتی اگر همه ارز اختصاص یافته برای این کار در مسیر درست خودش و برای کالاهای هدف هم اختصاص پیدا می‌کرد باز هم تأثیری بر زندگی دهک‌های پایین جامعه نداشت، چه برسد به اینکه (چنانچه در ادامه خواهد آمد) بخش زیادی از آن نیز در دست ویژه‌خواران و فرصت‌طلبان افتاد و کلی از منابع ارزی کشور در این شرایط سخت تحریم و تحصیل ارز، بدون کمترین بازدهی از بین می‌رود.

بنا بر گفته‌ها و شینده‌های رسمی و غیررسمی تاکنون ۱۴ میلیارد دلار ارز دولتی برای این کار اختصاص پیدا

کرده (و وزارت جهاد کشاورزی معتقد است حدود ده میلیون تن کالا یا نهاده وارد کرده) که بعضاً رقم‌های بالاتری هم ذکر شده است اما ما همین رقم ۱۴ میلیارد دلار را مرجع بحث قرار می‌دهیم.

اختصاص ارز دولتی از جهات مختلف قابل بررسی و موشکافی است و معضلاتی که متأسفانه در کشور ما ایجاد می‌کند نیز زیاد و صد البته چنانچه به صورت موردی اشاره خواهد شد زیان‌هایی که به تولید داخلی وارد می‌کند در نوع خود کمرشکن و زیان ملی است.

پس از تحولاتی که از ابتدای سال ۱۳۹۷ در بازار ارز اتفاق افتاد، شاهد جهش چند برابری در قیمت ارز و تضعیف پول داخلی بودیم که اقتصاد کشور را به شدت تحت تأثیر قرار داد. دولت برای مقابله با بحران ارزی، سیاست‌های مقطعی را در پیش گرفت. اینکه علت این رشد یک‌باره ارز چه بوده و دولت برای جلوگیری از باز شدن یک‌باره فنر ارزی چه باید می‌کرد و نکرد و چه نباید می‌کرد و کرد، از حوصله بحث خارج است و بماند برای گفتارهای بعد.

اما هدف نوشتار پیش رو پرداختن به یکی از مهم‌ترین سیاست‌های دولت در مواجهه با شرایط پیش آمده بر اثر افزایش قیمت دلار و دیگر ارزهای رایج و تأثیر آن بر روی رونق تولید داخلی یا بهتر بگوییم بی‌تدبیری برخی دولتمردان در مواجهه با این رویداد بود.

این سیاست مورد بحث، همان سیاست چندنرخه در قیمت ارز و از همه مهم‌تر تخصیص ارز دولتی یا همان ارز ۴۲۰۰ تومانی است که برای واردات گروهی از کالاها اختصاص پیدا کرد و تاکنون نیز ادامه دارد.

این گروهی کالایی که شامل تقریباً ۲۵ قلم محصول می‌شود و نزدیک به ۸۰ درصد آن‌ها در حوزه نهادهای کشاورزی (سم، کود، بذر، مواد اولیه، خوراک دام و طیور، گوشت قرمز و...) و صنایع غذایی قرار می‌گیرند، بقیه هم در حوزه دارو و درمان و بخش اندکی هم متعلق به حوزه‌های دیگر کالایی است. سیاستی که نتوانست انتظارات جامعه تولیدکننده و مصرف‌کننده را برآورده نماید.

ارزی که

به کار تولید نیاید...

به‌طور خلاصه به بعضی از مصائب ارز دولتی اشاره می‌شود:

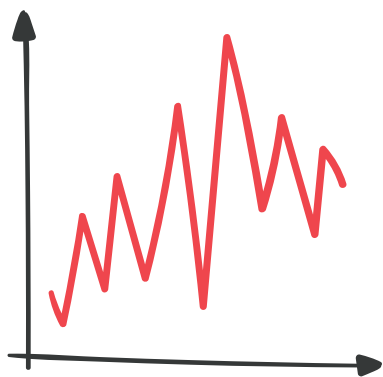
اولاً؛ این ارز به راحتی و به هر کسی داده نمی‌شود و فقط یک عده خاص و کسانی که به ساختارهای تصمیم‌گیری و اجرایی نزدیک هستند و دسترسی دارند، می‌توانند از آن بهره ببرند و یحتمل برای این افراد ایجاد رانت و ویژه‌خواری می‌کند.

دوماً؛ ارزی که توسط این افراد و برای واردات این ۲۵ گروه کالایی خاص از جمله گوشت قرمز و نهادهای دام و طیور، دارو و... دریافت می‌شود، می‌تواند در مواردی از مسیر خود انحراف پیدا کند و به کالاهایی دیگر مانند گوشی موبایل، سنگ پا، غذای سگ و گربه و انواع و اقسام کالاهای عجیب و غریب‌تر اختصاص یابد.

حتی اگر هم به کالاهای هدف اختصاص پیدا کند، ممکن است توسط واردکنندگان فاکتورهای خرید با قیمت بالاتر (غیر از قیمت واقعی) ارائه شود. این کالاها در نهایت اگر هم با این وضعیت وارد کشور شود در چرخه توزیع، با همان قیمت آزاد به دست مصرف‌کننده می‌رسد. یعنی واردکننده کالا با ارز ۴۲۰۰ تومانی، از چند طرف هم دولت را فریب می‌دهد و هم جیب مردم را خالی می‌کند. اول اینکه مقداری از ارز دریافت شده انحراف پیدا کرده و برای واردات کالاهای دیگر صرف می‌شود که نظارتی بر توزیع آن نیست، دیگر اینکه اگر هم به کالای هدف اختصاص داده شود، امکان دارد مقدار کالای کمتری وارد شود، و دوباره هنگام تحویل به مصرف‌کننده داخلی هم آن را با قیمت دلخواه می‌فروشد. یعنی در چرخه توزیع هم یک بار دیگر سود می‌برد. این موضوع مخصوصاً در شرایطی که واردات بسیاری از این کالاها به صورت انحصاری صورت می‌گیرد بسیار محتمل است و به راحتی اتفاق می‌افتد.

مروری بر ارز نیمایی نیز حکایتی از همین دست را نشان می‌دهد که ارز نیمایی نیز توسط صادرکنندگان به راحتی به متقاضیان ارائه نمی‌شود و واسطه‌ها و دلال‌ها بر قیمت غیرواقعی آن می‌افزایند.

در این پروسه معیوب و پر از مفسده، ملاحظه فرمودید که چگونه و چند بار به طرق مختلف بیت‌المال و اموال مردم از دستشان به در می‌شود و ارز باارزشی که در این شرایط سخت تحریم‌های اقتصادی به دشواری حاصل می‌شود به چه راحتی به تاراج می‌رود و آب هم از آب تکان نمی‌خورد.

پتک ارز دولتی بر سر تولید داخلی

از دیگر مصائب و شاید مهم‌ترین مشکلاتی که ارز ۴۲۰۰ تومانی علاوه بر اجحافی که به مصرف‌کننده و به سفره غذایی مردم وارد می‌کند، ضربه‌ای است که به تولید داخلی ما فرود می‌آورد. حال می‌پرسید چگونه این اتفاق می‌افتد با یکی دو مثال موردی توضیح می‌دهم؛

یک نمونه از این مسئله در تولید سموم کشاورزی است. برای تولید سموم کشاورزی یک سری مواد موثره یا اصطلاحاً «تکنیکال‌ها» مورد نیاز است که از خارج کشور وارد می‌شود. این تکنیکال‌ها کلاً در حدود ۵ تا ۱۰ درصد هزینه تولید را شامل و یکی از کالاهایی است که با ارز ۴۲۰۰ تومانی وارد می‌شوند.

حال دولت با احتساب اختصاص ارز برای تولید سموم، در همه پروسه تولید و تصمیم‌گیری در مورد صنعت سم دخالت می‌کند. البته تصمیم و نظارت دولت در نوع خود یک امر قابل پذیرش است اما نکته اینجاست که همه تصمیم‌ها منطقی نیست. مثلاً از یک طرف به بهانه کمبود نیاز داخلی جلوی صادرات سم را می‌گیرند که وارد بحث تبعات این تصمیم برای تولید داخلی نمی‌شویم.

از طرف دیگر برای بعضی سموم آماده مصرف (نه تکنیکال‌ها) هم که مشابه آن در داخل تولید می‌شود ارز ۴۲۰۰ تومانی اختصاص می‌دهد؛ یعنی اگر در تولید داخلی فقط به تکنیکال‌ها که ۱۰ درصد هزینه تولید را شامل می‌شود، یارانه می‌دهد برای کل پروسه تولید سم به شرکت‌های خارجی یارانه می‌دهد.

حال فکرش را بکنید شرکت‌های داخلی چگونه باید با سموم وارداتی خارجی در بازار رقابت کنند در حالی که در این رقابت، به صورت تمام قد از تولید خارجی حمایت می‌شود و بر سر تولیدات داخلی می‌کوبد.

مورد بعدی نهاده‌های مصرفی برای صنایع دام و طیور مخصوصاً خوراک دام و طیور را مثال می‌آورم. خوراک دام و طیور و به‌طور مشخص تر سویا و ذرت یکی از عمده کالاهایی است که ارز دولتی به آن‌ها اختصاص می‌یابد.

دولت بخشی از ارز ۴۲۰۰ تومانی را برای واردات خوراک دام و طیور اختصاص داده تا این نهاده‌ها ارزان به دست مرگذار و دامدار برسد تا هزینه

تولید گوشت مرغ و تخم‌مرغ پایین بیاید و نهایتاً این مواد خوراکی ارزان‌تر به مصرف‌کنندگان ارائه شود.

اما به دلایلی که گفته شد متأسفانه تولیدکننده در نهایت نهاده را به قیمت آزاد تهیه می‌کند. حدود ۷۰ درصد هزینه‌ها در تولید گوشت مرغ مربوط به همین نهاده‌ها است. حال در نظر بگیرید که این نهاده‌ها با قیمت ارزان به دست تولیدکننده نمی‌رسد اما دولت با توهم اینکه نهاده‌ها را ارزان به مرگذار داده، هزینه تولید را با همین نهاده‌های ارزان محاسبه می‌کند و در قیمت نهایی فروش مرگذار که به‌صورت دستوری توسط خود دولت تعیین می‌شود نیز قیمت را بر اساس همین مقدار تعیین می‌نماید و در نتیجه تولیدکننده مرتباً دچار زیان می‌شود.

اینها دو مورد بود که به‌عنوان مثال بیان شد. حال اینکه در سایر بخش‌ها هم وضعیت ما همین است.

به نظر شما در این شرایط، رمقی برای رونق تولید داخلی باقی می‌ماند؟! اینگونه می‌خواهند تولید داخلی را رونق دهند؟!!

در این شرایط سخت تحریم و حصول سخت ارز که دولت برای سنت این ارز باید برنامه داشته و نسبت به آن حساس باشد، به چه راحتی زحمات به باد هوا می‌رود و بلکه بدتر بر علیه تولید داخلی خودمان هزینه می‌شود. به این می‌ماند که یک یگان توپخانه‌ای قوی ایجاد کرده باشیم و با قدرت هرچه تمام‌تر به هنگ از هم پاشیده تولید داخلی شلیک می‌کنیم و مرتباً تلفات روی دست تولیدکنندگان داخلی می‌گذاریم.

نگاه کارشناسی می‌گوید اگر این میزان ارز را صرف به‌سازی و مناسب‌سازی زیرساخت‌های کشاورزی می‌کردیم می‌توانستیم کل آن را از نو بسازیم.

فراموش نکنیم درحالی که معضلات و مشکلات اساسی مانند مشکلات زیست‌محیطی و کم‌آبی به شدت کشور ما را تهدید می‌کند و با این ارز می‌شد تمام سیستم‌های آبیاری کشاورزی را به مدرن‌ترین شکل ممکن طراحی کرد و ساخت و از طرفی اراضی شیبدار را ساماندهی کرد تا از آب سبز به بهترین وجه بهره‌برداری کنند یا تولید صادرات محور را بنا نهاد، به تقویت بنیان‌های کارخانجات تولیدکننده نهاده‌های کشاورزی پرداخت، تمام مرگذاری‌ها و دامداری‌های کشور را به‌سازی و مناسب‌سازی کرد و چه تحولات دیگری می‌شد در ماشین‌آلات و مکانیزاسیون کشاورزی، صنایع تبدیلی و بسته‌بندی و ... ایجاد کرد اما حالا منابع ارزی خالی، کارخانجات داخلی زمین‌گیر و محصولات به قیمت آزاد عرضه می‌شود.

پس شایسته است که دولت هرچه زودتر نسبت به حذف ارز دولتی از چرخه اقتصادی کشور اقدام نماید و اجازه دهد در یک بستر منطقی و فضای رقابتی آزاد، بازار روال منطقی خودش را طی کند و بیشتر از این با سیاست‌های غیرمناسب در روند تولید داخلی وقفه ایجاد ننماید و این سنگ‌های ریز و درشت را از پیش پای تولیدکنندگان بردارد.

چرا که دیر یا زود جبر بازار و اقتصاد و عرضه و تقاضا و احتمالاً تأثیرگذاری مدیران با تدبیرتر موجب خواهد شد تا چندنرخه بودن ارز مغلوب یک‌نرخه شود و چه بهتر که از نابودی یا تضعیف بنیان‌های تولید، کارگاه‌ها، کارخانجات، مزارع، دامداری‌ها، مرگذاری‌ها و دیگر واحدهای تولیدی جلوگیری گردد و با حمایت منطقی آن‌ها مسیر صحیح رقابت برای ایام بعد از تک‌نرخه شدن ارز هموار گردد. □

در همه دنیا حتی کشورهای پیشرفته مردم آن کشورها این موضوع را پذیرفته‌اند که دولت‌ها به جای دخالت و امر و نهی در بخش کشاورزی از بخش خصوصی و تولیدکننده حمایت ویژه انجام بدهند.

در کشوری مانند کانادا که دولت از مردم مالیات می‌گیرد و بخش کمی از مردم جامعه هم کشاورز هستند دولت در همه سیاست‌ها از کشاورز به‌صورت ویژه حمایت می‌کند و مردم هم اعتراضی به این موضوع ندارند؛ چون می‌دانند که بحث امنیت غذایی جامعه مطرح است. مثلاً در حالی که کانادا، آمریکا و مکزیک با همدیگر تجارت آزاد دارند اما کانادا برای بعضی محصولات آمریکایی مانند گندم، شیر، تخم‌مرغ، گوشت و... تعرفه قرار داده است تا کشاورز کانادایی بتواند با تولیدکننده آمریکایی که همان محصول را با قیمت کمتر عرضه می‌کند رقابت نماید؛ چون می‌دانند اگر تولیدات آمریکا ارزان به دست مصرف‌کننده کانادایی برسد بعد از مدتی تولیدکننده‌های داخلی از چرخه تولید خارج می‌شوند و حال اگر به هر دلیلی نیاز مردم آن کشور توسط آمریکا تأمین نشود به مشکل برخورد می‌کنند و مردم هم نسبت به این موضوع توجیه هستند.

در واقع مردم از جیب‌شان و از منبع درآمدشان به دولت مالیات می‌دهند و دولت هم از این محل به کشاورزان کمک‌های ویژه می‌کند و مردم هم این را پذیرفته‌اند و می‌دانند نفع عمومی جامعه در این است که از بخش کشاورزی و کشاورزان حمایت‌های ویژه صورت بگیرد.

امنیت غذایی

در گرو حمایت دولت نه دخالت!

تیشه به ریشه اقتصاد کشور

البته به مثال‌های متعددی از این دست می‌توان اشاره کرد که در همه کشورها از تولید داخلی‌شان و بخصوص در بخش کشاورزی با تمام توان حمایت می‌کنند. اما در ایران متأسفانه قضیه برعکس است و دولت سیاست‌هایی را دنبال می‌کند که به زیان بخش کشاورزی، امنیت غذایی و درنهایت به زیان همه بخش‌های جامعه است.

در ایران سیاست‌ها به گونه‌ای است که دولت با این کار به شرکت‌های خارجی یارانه می‌دهد، دلار سوبسیدی را به شرکت‌های خارجی سرازیر می‌کند و در نتیجه تولیدکننده داخلی زمین‌گیر می‌شود. زیرا ارز سوبسیدی یکی از بدترین و مخرب‌ترین سیاست‌های دولت است که نتیجه آن ضرر و زیان بخش کشاورزی و تولید داخلی است پس نتیجه می‌گیریم اینکه دولت اگر یک کار مثبت برای کل اقتصاد کشور و برای نجات اقتصاد بخواهد انجام بدهد، باید دلار سوبسیدی را عملاً حذف کند؛ چراکه این دلار تیشه به ریشه اقتصاد مملکت می‌زند.

دلار دولتی فسادآور است و همه برای آن دندان تیز کرده‌اند (کما اینکه دادگاه‌ها و اخبار صداوسیما و فضای مجازی، مملو از شبکه‌های رانت‌خواری و سوءاستفاده از دلار دولتی و سوبسیدی است). با چند مثال موردی، فساد که این دلارهای دولتی ایجاد می‌کنند قابل بررسی است:

در بحث تولید اسپرم به‌عنوان یکی از مهم‌ترین نهاده‌ها در بحث دامپروری و اصلاح‌نژاد دام، تولیدکننده داخلی با ارز آزاد اسپرم گاو را مطابق با استانداردهای بین‌المللی تولید و آماده مصرف و به بازار عرضه می‌نماید اما واردکننده، آن را با ارز دولتی ارزان و خیلی راحت وارد می‌کند. از یک طرف سوبسید دولتی و ارزش افزوده به جیب تولیدکننده خارجی و ایجاد اشتغال برای اجنبی می‌رود و تولیدکننده داخلی هم در بازار توان رقابت با تولیدات خارجی که با ارز دولتی و ارزان ارائه می‌شود را نخواهد داشت. البته فسادهای دیگری که در این چرخه اتفاق می‌افتد به جای خود.

رقابت ناعادلانه

نمونه دیگر نهاده‌های دامی جاهد، یک شرکت دولتی است که با ارز دولتی نهاده‌های دام وارد می‌کند. درحالی‌که یک شرکت خصوصی مشابه باید در بازار با آن رقابت نماید. آیا به نظر شما این رقابت عادلانه خواهد بود؟
آیا انتظار دارید اشتغال پایدار بماند، آیا رونق تولید داخل این‌گونه عملیاتی می‌شود؟

بارها در رسانه‌ها و از زبان کارشناسان نقل شده که باید برای نجات تولید داخلی و کشاورزی، ارز دولتی را کلاً کنار بگذارند. شاید در یک مقطعی به بعضی قسمت‌ها فشار بیاید اما درنهایت سیستم مصون می‌شود، جلوی فساد کلی در سیستم گرفته می‌شود. مثل اینکه یک قسمتی از بدن عفونت کرده باشد و مجبور به قطع آن باشیم اما درنهایت عفونت به بقیه بدن نفوذ نمی‌کند.

یک مثال دیگر از فسادهایی که ارز ۴۲۰۰ تومانی ایجاد می‌کند این است که یک عده با این ارز دام سبک از جمله بزهای خارجی نژادهای مورسیا و... وارد می‌کنند و آن را براساس اهداف دولت که تکثیر و تولید دام پربازده، شیر و... می‌باشد، در بازار آزاد می‌فروشند اما آنقدر این بز ارزان تمام می‌شود که حتی اگر آن را کشتار کنند و گوشت آن را در بازار بفروشند هم سود می‌کنند.

فعالان این صنعت مخالف واردات دام نیستند اگر به‌صورت هدف‌دار و با برنامه و طبق اصول و با ارز آزاد وارد شود تا تولیدکننده داخلی هم توان رقابت داشته باشد، هیچ مشکلی ندارد.

کشتار گاوهای شیری، چرا؟

در ایام تقسیم ارز ۴۲۰۰ تومانی اگر سری به سازمان دامپزشکی می‌زدید، صف کسانی که برای واردات گوشت در انتظار بودند، هر روز طولانی و طولانی‌تر می‌شود؛ چون ارز ۴۲۰۰ تومانی شامل آن می‌شد، آن را وارد می‌کردند و با قیمت آزاد می‌فروختند.

نظام و سیستم دامپروری مانند سایر بخش‌ها تخصصی شده و امروز در دنیا دام یا باید با هدف پرورش و تولید شیر انتخاب شود یا پرواربندی و تولید گوشت یعنی اینکه دام دومنظوره هیچ یک از منظورها را مطلوب برآورده نمی‌کند اما طی سال گذشته ارز دولتی به مجموعه‌ها و شرکت‌ها و افرادی پرداخت شد تا گاو دومنظوره سمینتال وارد کنند درحالی‌که این گاوهای بزرگ با جنه درشت حتی در صورت کشتار هم سودآوری داشتند و اصولاً واردکننده منتظر نمی‌ماند که کسی بیاید و با ارز دولتی آن را جهت داشت خریداری نماید.

برای همین واردات ذرت و سویا ارز دولتی می‌دهند و بنبید به چه میزان هم وارد شده که حتی بیش از ۱۰۰ هزار تن آن در بنادر کپک زده و پوسیده اما باز هم دامدار و مرغدار و تولیدکننده باید آن را با قیمت آزاد بخرند.

اگر هدف کلی و ملی این است که باید به فکر تأمین غذای جامعه در دراز مدت باشیم، باید برنامه‌هایی داشته باشیم که کشاورزی و تولید داخل ادامه داشته باشد. باید تولیدکننده‌های بومی و خرد را حمایت کنیم، حمایت در عمل نه در شعار و تبلیغات چراکه تعطیلی واحدهای دامداری به علت هزینه‌های بالای تحمیل شده به دامدار روزبه‌روز بیشتر می‌شود.

یکی از کارشناسان در مأموریت کاری به یکی از استان‌های شمالی کشور و در بازدید از کشتارگاه‌ها متوجه می‌شود، در همان روز ۲۵۰ لیتر شیر از دام‌های شیردهی که برای کشتار آورده بودند در کشتارگاه دوشیدند و بین کارگران کشتارگاه تقسیم کردند. بعد دام‌ها را کشتار نمودند. این فاجعه در کشتارگاه‌های ما مکرر اتفاق می‌افتد و کسی نمی‌پرسد یا نظارت نیست که چرا دامدار باید دام شیری خود را به کشتارگاه بدهد؟!

به فوریت چه باید کرد

درخواست فعالان و تولیدکنندگان از مجموعه دولت و تصمیم‌گیران این است که در مرحله اول در اسرع وقت ارز دولتی را از سیستم اقتصادی کشور حذف کنند و درخواست دیگر اینکه در تصمیم‌گیری‌ها از متخصصان و فعالان مشورت و از اساتید دانشگاه و دانشمندان در هر رشته کمک بگیرند و استفاده کنند. چراکه برای مسائل و مشکلات مختلف راه‌کارهای منطقی وجود دارد. □

برای اشتراک ماهنامه سراسری دام و کشت و صنعت

با تلفن ۷-۸۸۸۳۳۹۹۳ تماس بگیرید

غلامعلی بسکی، معروف به «باباسکی» پزشک و فعال محیط زیست ایرانی صبح روز چهارشنبه بیست و سوم مرداد ماه در بیمارستان بسکی گنبد کاووسی در سن ۸۸ سالگی در گذشت.

این فعال قدیمی و سرشناس محیط زیست که از او به عنوان «پدر طبیعت ایران» هم یاد می شود، از شش سال قبل به دلیل سکته مغزی در بستر و تحت مراقبت بود. بسکی که جهانیان بسیار بیشتر از ایرانیان او را می شناختند و حرمت می گذاشتند، بنیادی تحت نام بنیاد جهانی بسکی با عنوان «مکتب حرمت حیات» راه اندازی کرده بود که نمونه ای از فعالیت های زیست محیطی وی به شمار می رفت.

در ایران هر از چند گاهی صدا و سیما برای رونق برنامه هایش و استفاده ابزاری، او را دعوت می کرد اما مثل بسیاری از نخبه ها و دلسوزان واقعی مملکت، هیچ وقت چنان که شایسته بود وجود این انسان بزرگ قدر دانسته نشد.

غلامعلی بسکی همیشه لباسی سفید می پوشید و آن را نشان صلح می دانست. صلحی که در تمام رگ و پی حیات و اجتماع جاری باشد؛ صلح انسان با انسان و انسان با همه مخلوقات و آفریده های خداوند.

وی ید طولایی هم در امور خیریه و فعالیت های عام المنفعه داشت. تاسیس بیمارستان و زایشگاه، تاسیس مدرسه تیزهوشان و خانه ریاضی استان گلستان، سرای گاندی (مخصوص تیزهوشان فقیر در روستاها) و وقف چند باب خانه از جمله فعالیت های خیریه او می باشد. دکتر بسکی چند دهه پیش تر از دیگران، روند مخرب و نابودکننده ای که فعالیت های بشر به محیط زیست وارد می کند را هشدار داده بود و در جهت کاهش این مخاطرات فعالیت می کرد.

از زمانی که حتی چنین تفکراتی در اروپا هم هنوز چندان توجهی را به خود جلب نکرده بود. او با ارتباطاتی که با خبرنگاران و رسانه ها برقرار می کرد در صدد انتقال این نگرانی ها به مسئولان و جامعه بود تا بر روی سیاست ها تاثیر گذار باشد.

اینکه آیا جامعه ما پذیرای چنین تیپ شخصیتی به عنوان یک شخصیت مرجع و تاثیرگذار بر افکار عمومی بود یا نه؟! اما در هر صورت وی یکی از افتخارات کشور است که نشان می دهد یک انسان جهان سومی در یک کشور جهان سومی هم می تواند در مسائل، پیش تر از دیگران حرکت کند و تاثیرگذار باشد و حرف های تازه و قابل تامل داشته باشد.

بر جامعه ایرانی لازم و واجب است که به ابعاد شخصیتی دکتر بسکی و امثال ایشان بیشتر از این بپردازد و آن را بیشتر بشناسد.

مجله «دام و کشت و صنعت» هم درگذشت این انسان شریف و بزرگ را به همه مردم ایران و به جامعه دوست داران محیط زیست تسلیت می گوید. یادش گرمی باد! □

بابای طبیعت در گذشت

در قرنی که بسیاری از کشورها بسیاری از تحقیقات، خدمات و تولیدات نظامی، سری و به کلی سری و حتی آینده‌پژوهی را به بخش خصوصی می‌سپارند؛ یا مدیریت ارشد (مثلاً ریاست بانک مرکزی یا شهردار یا ...) خود را به دلیل حزبی یا جناحی و حتی هموطن بودن که به دلیل شایستگی، تخصص و کارآمدگی از هر کشوری انتخاب می‌کنند، در زمانه‌ای که وزارت کشاورزی یک کشور پیشرفته با حدود ۲۰ میلیون هکتار اراضی زراعی حدود ۵ هزار نفر یا کمتر از آن است، در کشور ما ۲۵ درصد شاغلین را نیروهای دولتی تشکیل می‌دهند (مثلاً در ژاپن ۵/۹ درصد) و از ۲ میلیون و ۳۰۰ هزار کارمند دولت، ۷۵ هزار کارمند رسمی، قراردادی، پیمانی شاغل در وزارت کشاورزی هستند که با سایر نیروهای شرکتی و حاشیه‌ای از ۱۰۰ هزار نفر هم فراتر می‌روند و بسیاری از آن‌ها مصرف‌کننده درآمدهای نفتی و غیرنفتی و درآمدهای حاصل از مالیات و ... و جمع کثیری از این مهندسين و کارشناسان با یک‌سونگری و رعایت مفاد کتاب (نه قانون یا مصالح ملی) عمدتاً مانع تولید و ناظر کندی کار هستند و آماده‌اند تا در کوچک‌ترین کار کشاورزی و کشاورز دخالت نمایند.

مهندسانی با حقوق ۱۰۰ تا ۲۰۰ دلار و در همین حال کشورهایی که ۴-۵ هزار نفر کل وزارت کشاورزی و تولى گرى آن را انجام می‌دهند تا ۸ هزار دریافتی ماهانه دارند.

در همین حال وزارت جهاد کشاورزی با چیدمان سری‌سازی شده و یکسان در همه استان‌ها، همه معاونت‌ها و سازمان‌ها را دارد، فارغ از اینکه مثلاً یک استان در بحث شیلات و آبی‌پروری فعالیت حداقلی داشته باشد یا یک استان در خرما یا پسته فعالیت حداکثری.

وزارتخانه‌ای که برای ارتقاء جایگاه کشاورزی و توسعه پایدار تولید و امنیت غذایی شکل گرفته با تولید و تولیدکننده بیگانه است یا در زمان برداشت محصول مجوز واردات همان محصول را می‌دهد یا در زمان فراوانی تولید، صادرات آن را ممنوع

می‌کند. اصلاً این وزارتخانه در روستا پایگاه ندارد و بدنه متورم شده آن قاعده هرم در پایتخت و مراکز استان‌ها متمرکز شده و اندک کارشناسانی تنها ساعت ۸ یا ۹ صبح تا ۲ عصر در مراکز خدمات روستایی شاغلند اما حاضر نیستند در آن محل سکنی گزینند.

این معضل مربوط به امروز و دیروز نیست و وزارت کشاورزی ایران مانند دیگر وزارتخانه‌ها محل تجمع و انبار میز و صندلی، قوری و سماور و مأموریت و اضافه کاری است.

در میزگرد این شماره ماهنامه «دام، کشت و صنعت» تعدادی از مدیران ارشد بازنشسته و شاغل وزارت جهاد کشاورزی به تحلیل وضعیت موجود و ارائه راهکار و حتی طرح تشکیلات و ساختار فرضی جدید پرداخته‌اند.

صفحات نشریه برای هر نوع اظهارنظر، پاسخگویی، طرح نظارت کارشناسی و راه‌کار آماده دریافت مطالب است.

بررسی ساختار وزارت جهاد کشاورزی از زبان مدیران و کارشناسان بازنشسته این وزارتخانه

چالش‌های ساختاری وزارت جهاد کشاورزی

گسترده‌گی و موازی کاری زیاد در وزارت جهاد کشاورزی

دکتر منصور صدریان، که در بخش‌های مختلف جهاد کشاورزی مانند: دامپزشکی، شیلات، جهاد استقلال، سازمان تحقیقات و ... سابقه اجرایی و مدیریتی دارد؛ در این مورد عنوان کرد: برای انجام هر کاری به سه مورد اساسی باید توجه داشته باشیم که لازم‌ه انجام دادن صحیح آن کار است؛ تشکیلات، برنامه و درنهایت نظارت برای اجرای درست برنامه. کل سهم کشاورزی از GTP (تولید ناخالص ملی) کشور ما حدود ۳۳ درصد است. وظیفه جهاد کشاورزی تأمین امنیت غذایی جامعه است و براساس این رسالت و وظیفه‌ای که برای این وزارتخانه وجود دارد، باید مشخص شود که میزان تولید واقعی (نه آماری) فرآورده‌های گیاهی، حیوانی، طیور و ... هر کدام چقدر است. یعنی میزان تولید مورد نیاز برای رسیدن به امنیت غذایی مناسب چقدر باید باشد.

البته فعلاً در مورد امنیت غذایی صحبت می‌کنیم؛ ممکن است یک استراتژی و برنامه‌هایی هم برای صادرات داشته باشیم پس باید بر اساس اینکه چه انتظاراتی از این وزارتخانه داریم، ساختار وزارتخانه را شکل بدهیم. این موارد به ما کمک می‌کند که بدانیم دقیقاً باید دنبال چه چیزی باشیم. <<<

این همه مشکلات نشان از کم کاری دارد

مهندس محمدحسن عماری اللهیاری، از مدیران بازنشسته وزارتخانه جهادکشاورزی که در بخش‌های مختلف از جمله تنظیم بازار روستایی، سازمان چای کشور، مدیرکل کشت و صنعت‌ها و در قسمت‌های دیگر وزارتخانه مسئولیت اجرایی داشته است می‌گوید: برای اینکه در بحث چابک‌سازی وزارتخانه، کاهش نیروهای مازاد و عملگرا شدن پرسنل آن بخواهیم به یک نتیجه مؤثر و به موفقیت برسیم و از داشته‌ها و پتانسیل‌هایمان به خوبی استفاده نماییم، در گام نخست باید وضع موجود را بررسی کنیم و مسائل آن را در رابطه با تولید، صادرات، واردات، فرآوری، ارتباطات، بازاریابی، حمل‌ونقل و ... بشناسیم و بدانیم مجموعه فعالیت‌های اساسی و زیربنایی بخش کشاورزی، موقعیت و عملکرد شرکت‌ها و بخش‌های مجموعه چه بوده است، بعد در مورد تغییر ساختار صحبت کنیم.

الان بحث ما این نیست که وزارت کشاورزی کار نمی‌کند بلکه یک سری واقعیت‌ها را می‌خواهیم حل کنیم چراکه کشاورز و تولیدکننده مشکل دارد. یک تقویم زمانی برای کاشت، داشت و برداشت به کشاورز نداده‌ایم. به نظر من واردات میلیونی خوراک دام و طیور، واردات اسپرم، واردات بذر و انواع و اقسام نهاده‌های مورد نیاز بخش کشاورزی معنی و مفهوم دارد و مفهومش این است که در خیلی از موارد خوب عمل نکرده‌ایم. الان این همه ایستگاه‌های تحقیقاتی داریم، سازمان عریض و طویل تحقیقات را داریم اما بیشتر بذر مورد نیاز کشور (به‌ویژه هیبرید) از خارج وارد می‌شود؛ اسپرم و ... را از خارج وارد می‌کنیم. اگر همین امروز ما را تحریم کنند کل صنعت گلخانه و صیفی ما تعطیل است. یا مثلاً در بخش طیور شما در نظر بگیرید که مرغ لاین ملی ما چه شد و به چه سرنوشتی دچار شد؟ اینها نمونه‌هایی از مشکلاتی است که در کشاورزی ما وجود دارد و باید نسبت به رفع آنها اقدام کرد.

پس اول باید یک ارزیابی از دستگاه‌ها، شرکت‌ها، سازمان‌ها و ... انجام بدهیم و ببینیم که اشکال کار در کجاست؟ آیا تشکیلات ایراد داشته؟ سیاست‌گذاری‌ها اشتباه بوده؟ ساختار و نظام تولید مشکل داشته یا دلایل دیگری وجود دارد؟

موازی کاری و گستردگی غیر ضروری

در مورد تشکیلات وزارت جهاد کشاورزی باید بگویم که، اولاً این تشکیلات بسیار گسترده است و دوماً در کنار این گستردگی، موازی کاری زیادی هم در آن وجود دارد. با توجه به وظیفه و رسالتی که برای وزارت جهاد کشاورزی تعیین شده است کل خروجی این وزارتخانه قرار است در چهار بخش زراعی، باغی، دام و طیور و آبزیان تعریف شده باشد. در واقع این چهار بخش مانند چهار ژنرال یا تیمسار در وزارتخانه هستند و بقیه بخش‌ها باید در زیرمجموعه آن قرار گیرند. بخش دیگری در وزارتخانه به ذهن من خطور نمی‌کند. کل وظایف وزارتخانه این مواردی است که عرض شد. پس ما یک بخش اجرایی متشکل از چهار معاونت نیاز داریم: معاونت زراعی، معاونت باغی، معاونت دام و طیور و معاونت شیلات و آبزیان.

علاوه بر این معاونت‌ها به سه بخش ۱- تحقیقات؛ ۲- آموزش، ترویج و دانش‌بنیان ۳- پشتیبانی و خدمات، نیاز داریم که وظیفه این‌ها حمایت از بخش اجرایی و معاونت‌هایی است که مطرح کردم. بقیه ادارات باید در این بخش‌ها تجمیع و چابک‌سازی شوند.

مثلاً در بخش دانش‌بنیان چهار شرکت نهاده‌های زراعی، دامی، باغی و آبزی قرار می‌گیرند در بخش تحقیقات هم موسسه تحقیقات، آموزش و ترویج علوم زراعی، علوم باغی، علوم دام و طیور و علوم آبزیان به‌صورت جدا کارشان را انجام می‌دهند.

در بخش پشتیبانی هم دو شرکت پشتیبانی امور دامی (دام، طیور و آبزیان) و شرکت پشتیبانی امور کشاورزی (باغی و زراعی) خواهند بود.

به نظر من این‌ها چارت کلی و ساختار کلی وزارتخانه را شکل می‌دهند و بقیه بخش‌ها در دل این‌ها جاسازی می‌شوند و ادارات و واحدهایی هم که متناسب با نیاز وزارتخانه نیست کنار می‌روند.

نکته دیگر اینکه هر کدام از معاونت‌های اصلی باید در هر یک از سه بخش دیگر که وظیفه حمایتی را برعهده دارند عضویت داشته یا عضو هیأت مدیره باشند تا بگویند دقیقاً نیازشان چیست و چه انتظاراتی از بخش‌های حمایتی دارند.

تشکیلات کهنه ۵۰ سال پیش

تشکیلات کشاورزی بر مبنای قوانین دهه ۴۰ پایه‌ریزی شده است. تشکیلات فعلی باید بررسی شود تا نقاط ضعف و قوت آن را شناسایی کنیم بعد در مورد آن‌ها یک تصمیم منطقی بگیریم. تشکیلات ما در طی سنوات مختلف تغییراتی داشته اما این تغییرات عمدتاً تجمیعی بوده و جایگزینی نیست.

در بعضی از حوزه‌ها تشکیلاتی داریم که بر مبنای قوانین و مقررات نیم قرن پیش شکل گرفته است و ساختارهایش را تغییر می‌دهیم بدون اینکه قوانین و مقرراتش را عوض کنیم در حالی که بسیاری از آن قوانین و مقررات دیگر کارایی ندارند یا با شرایط امروز منطبق نیستند. قوانین و مقررات را به روز رسانی نکردیم. هنوز مأموریت‌ها را در بخش به درستی مشخص نکرده‌ایم.

مأموریت کلان وزارتخانه تأمین امنیت غذایی کشور است و این باید در حوزه‌های مختلف زراعی، باغی، دامی و ... خرد بشود. یعنی مشخص گردد که در هر کدام از بخش‌ها چه مقدار و از چه محصولاتی و در چه زمان‌هایی نیاز داریم، در مرحله بعد با توجه به پتانسیل‌های هر بخش و هر منطقه ساختارها را براساس آن شکل دهیم.

ساختارهای استانی و وزارتخانه مشابه هم

ایراد دیگری که وجود دارد این است که ساختارهای ستاد وزارتخانه و ساختارهای استانی مشابه همدیگر است. یعنی ساختارهای استانی ما مینیاتوری از ساختار ستاد وزارتخانه هستند در صورتی که وقتی که وظایف متفاوت باشد، منطق حکم می‌کند ساختارها هم متفاوت باشد. یعنی ساختاری که در وزارتخانه است رسالت تدوین استراتژی‌ها، برنامه‌ریزی‌ها، نظارت‌ها و ... را دارد اما در ساختارهای استانی بیشتر عملیاتی محور باید حرکت کنیم. در حالی که باید ساختارها متناسب با مأموریت‌ها شکل بگیرد؛ یعنی ببینیم مأموریت‌ها در وزارتخانه و در استان و در شهرستان‌ها چه هستند و متناسب با آن ساختارها شکل بگیرد.

بخش خصوصی کشاورزی در حاشیه

در تشکیلات فعلی ما از صدر تا ذیل کارها را دولت انجام می‌دهد. پس جایگاه بخش خصوصی کجاست؟

یک مشکل اساسی کشور ما بر می‌گردد به فساد که داخل سیستم قرار دارد. تشکیلات مانند یک ظرف است و افراد داخل تشکیلات مثل مظروف. اینها لازم و ملزوم همدیگر هستند و روی همدیگر تأثیر می‌گذارند.

همه ما می‌دانیم که فسادهایی وجود دارد مشکلات ما به تشکیلات بر می‌گردد. تشکیلات بایستی به گونه‌ای ساختارمند شود تا کسانی که وارد آن می‌شوند و مسئولیت می‌گیرند فاسد نشوند. از طرفی باید برای انتخاب افراد هم فیلترها و بررسی‌های مناسبی وجود داشته باشد.

عزل و نصب‌ها نباید در اختیار یک فرد باشد

ساختار انتصابات باید اصلاح شود. باید یک تیم تخصصی غیرسیاسی وجود داشته باشد که اگر کسی را بخواهند به کاری بگمارند (به‌ویژه در سطوح مدیریت) عملکرد او را ارزیابی نماید. نصب و عزل‌ها نباید در اختیار یک فرد باشد. مقام تصمیم‌گیری باید واحد باشد اما پروسه تصمیم‌گیری باید متکی به نظر فرد نباشد. پروسه تصمیم‌گیری باید یک پروسه ساختارمند باشد.

تشکیلاتی در گذشته داشته‌ایم و هر موقع آمدیم این تشکیلات را تغییر بدهیم در راستای تخریب این تشکیلات بوده است. در گذشته برای برنامه‌ریزی‌های بخش کشاورزی، سالیانه یک ستاد برنامه و بودجه داشتیم که در این ستاد از دستگاه برون سازمانی هم می‌آمدند. هر دستگاهی برنامه‌ای می‌خواست ارائه بکند باید از عملکرد گذشته اش دفاع می‌کرد و توضیح می‌داد. اما الان کسی دستگاه‌ها را در مورد کارشان بازخواست نمی‌کند. <<<

اشکال اساسی، تولید نظام ندارد

وقتی بررسی کنیم می‌بینیم که مشکل اساسی ما این است که در بخش کشاورزی، تولید نظام ندارد، بازار نظام ندارد و این همه مشکلات وجود دارد.

باید این مشکلاتی را که وجود دارد در ساختار بخش کشاورزی لحاظ کنیم و یک بازنگری صحیح و اصولی در این تشکیلات داشته باشیم.

وزارتخانه ۱۰۰ هزار نفری بدون کارایی

ما آمدم خصوصی‌سازی کردیم اما همه ناقص بود. بنگاه‌های اقتصادی را واگذار کردیم اما این واگذاری‌ها به صورت ناقص انجام گرفت. بنگاه‌هایی که واگذار کردیم، نیروهایش را همراه آن واگذار نکردیم بلکه در جاهای دیگر وزارتخانه به کار گرفته شدند. به‌عنوان مثال بنگاه توسعه ماشین‌آلات کشاورزی را واگذار کردیم اما کارشناسان آن را در جاهای دیگری به کار گرفتیم.

صندوق عمران مراتع، سالیانه چند میلیون تن سویا و نهاده وارد می‌کرد، کلی کارشناس زبده، خبره و متخصص داشت؛ آن را منحل کردیم و دادیم به یک نفر در بخش خصوصی که ذرت و سویا وارد می‌کند و علاوه بر ایجاد انحصار، کارشناسان آن را در جاهای مختلف وزارتخانه پخش کردیم و بلااستفاده ماندند. یک وزارتخانه عریض و طویل با ۱۰۰ هزار نیرو تشکیل داده‌ایم که کارایی ندارد.

شخصاً برای انجام مأموریتی به کشور دانمارک سفر کرده بودم، در کشوری که به همه دنیا محصولات دامی صادر می‌کند دفتر مرکزی وزارتخانه کشاورزی آن از چند نفر خانم با چند دستگاه کامپیوتر تشکیل می‌شد!! این را مقایسه کنید با وزارتخانه ما.

به نظرم باید واگذاری‌ها با اعزام همه کارشناسان ذیربط انجام می‌شد و از طرفی نظام‌های تولید در قالب تشکلهای مردمی شکل می‌گرفت و مهمتر اینکه در تصمیم‌سازی‌ها، قیمت‌گذاری‌ها، تعرفه‌ها، ممنوعیت‌ها و آزادسازی‌ها باید بخش خصوصی و تعاونی حضور و نقش فعال می‌داشت. الان بخش دولتی همه تصمیمات بخش کشاورزی را می‌گیرد و بخش خصوصی دخالتی ندارد.

اساس وزارتخانه بر پایه قوانین قدیمی است

مهندس سیدمصطفی سیدپور، نیز که سال‌ها در دفتر نظارت و ارزشیابی وزارتخانه بر پروژه‌های مختلف وزارتخانه نظارت داشته و همچنین مشاور وزیر و مجری طرح گندم نیز بوده در این مورد ابراز داشت: بخش کشاورزی در مقایسه با بخش‌های دیگر اقتصادی نسبتاً بهتر عمل کرده است. شما نگاه کنید ریاست جمهوری به هر استانی که سفر می‌کند، یکی از بخش‌هایی که روی آن مانور می‌دهد کشاورزی است. وزارت جهاد کشاورزی را به‌عنوان موتور محرکه بخش کشاورزی می‌دانیم که به هر حال دارد کارش را انجام می‌دهد. اما ایرادهایی هم وجود دارد و در اینجا بحث ما در مورد بهینه کردن عملکرد است.

گرایش شدید به کارمندی در کشور

مهندس مهدی رجول دزفولی، بازنشسته هنرستان‌های کشاورزی و روزنامه‌نگار و منتقد در حوزه کشاورزی نیز می‌گوید:

یک مشکلی در کل سیستم کشور ما وجود دارد که مسبوق به سابقه است و ریشه آن شاید برمی‌گردد به زمانی که عده‌ای از جوانان ما به فرنگ می‌رفتند و بعد از تحصیل بر می‌گشتند و چون ساختار به گونه‌ای نبود که جایی برای استفاده از علوم آن‌ها وجود داشته باشد، رفتند به سمت وزارتخانه‌ها و پشت میز نشینی و کارمندی. یعنی یک بنیان کارمندی به مرور در ساختار دولتی ما شکل گرفت.

این مسئله در طول زمان گسترش پیدا کرد و به شکل ناکارآمد رشد کرد و دچار تورم پرسنی شد.

در کشوری مانند آمریکا با ۹۹۲ میلیون هکتار زمین زراعی، پرسنل وزارت کشاورزی ۱۰۵ هزار نفر است یعنی به ازای هر ۹۵۰۰ هکتار زمین کشاورزی یک نفر کارمند وزارتخانه.

کل زمین‌های کشاورزی ما ۱۶/۲ میلیون هکتار است. تازه از این مقدار زمین بیش از نصف آن‌ها هم دیم است و در ازای این مقدار کم زمین، بالای ۱۰۰ هزار نفر کارمند در وزارتخانه داریم یعنی به ازای هر ۱۵۰ هکتار زمین یک نفر کارمند در وزارت جهاد کشاورزی داریم به واقع تعداد کارمندان وزارت جهاد کشاورزی ایران در مقایسه با کشور آمریکا حداکثر ۲ هزار پرسنل باید باشد.

ما یک قانونی داریم به نام قانون بازده نزولی که بر اساس آن وقتی با یک نهاده ثابت مانند زمین طرف باشیم افزایش در نهاده دیگر مانند کارگر یا نیرو بازده نزولی خواهد داشت.

وزارتخانه جهاد کشاورزی نباید سیاسی باشد

مهندس خدایی، بازنشسته وزارتخانه در بخش‌های دام، طیور و شیلات عنوان کرد: اول باید تشکیلات فعلی را آسیب شناسی کنیم بعد تشکیلات مناسب را ایجاد کنیم از طرفی هر تشکیلاتی که ایجاد بشود اگر نشود فشار سیاسی که بر روی آن

وجود دارد رفع نگردد، نمی‌توان از آن انتظار عملکرد و کارایی بالا داشت. متأسفانه در کشور ما همه چیز سیاسی است. در کشورهای دیگر مسائل سیاسی فقط مربوط به وزارت کشور و وزارت خارجه است. وزارت جهاد کشاورزی هم سیاسی است.

به دور از شایسته‌سالاری

وقتی یک مدیر در یک استان می‌خواهد یک شخصی را برای کاری انتخاب کند باید نظر نماینده مجلس و ... را به دست بیاورد و نگاه نمی‌کند که فرد مورد نظر باید تجربه، تخصص و صلاحیت‌های لازم را داشته باشد. زمانی که وزیر جهاد کشاورزی تصمیم به عزل یا نصب یک مدیر داشته باشد نماینده مجلس، استاندار و ... سلیق خود را اعمال می‌کنند یا بحث سوال مجلس یا استیضاح پیش می‌آید.

به طور مثال در یک کشور اروپایی، وقتی شخصی وزیر کشاورزی می‌شود، فقط سه نفر را همراه خود می‌آورد؛ مسئول دفتر، مسئول روابط عمومی و مسئول ارتباط با مجلس. ولی معاونت‌های فنی را نمی‌تواند عوض کند و برای عوض کردن آن‌ها باید از یک پروسه‌ای از جمله دادگاه عبور کند. تازه وقتی که آن را عوض می‌کند هم هرکسی نمی‌تواند جایگزین شود. بلکه یک نفر که جانشین معاونت قبلی بوده و کلی سابقه کار دارد و همه تجربه‌های لازم را کسب کرده باشد به این کار می‌گمارند.

برای پست‌های مختلف، آدم‌ها باید تجربه‌های لازم را گذرانده باشند. شایسته باشند و گزینش شوند این باعث می‌شود که انتصابات سلیقه‌ای و براساس خواست شخصی افراد صورت نگیرد.

مدیریت‌ها باید در اختیار افراد موجه و وزین باشد

مهندس تیرداد مهرداد، نیز از بازنشستگان وزارتخانه که در بخش‌های مختلف از جمله مسئول دامپروری استان قم، مسئول اصلاح نژاد دام وزارتخانه، اداره بررسی‌های اقتصادی و همچنین در کارگزینی وزارتخانه فعالیت داشته عنوان کرد: در بخش کشاورزی و دام ممکن است کاستی‌هایی باشد اما این به منزله آن نیست که اصلاً کاری انجام نشده است. این همه تولید که در بخش کشاورزی می‌بینیم نشان می‌دهد که بخش کارش را انجام داده اما خیلی مشکلات و کاستی‌ها وجود دارد که نشان از ایرادهای اساسی در ساختار است و باید براساس شناسایی این مشکلات ساختارها به‌سازی شود.

روحیه قبیله‌گرایی در وزارتخانه

اگر مجموعه وزارتخانه دارای افراد موجه و وزین باشد، برنامه‌ریزی‌هایی می‌کنند که برای همه این افراد موجود (که بعضی دوستان نظرشان این است که بیشتر از حد معمول هستند) هم می‌توانند کار ایجاد کنند و از پتانسیل آنها استفاده و باعث رونق تولید شود. پس کیفیت افراد بسیار مهم است. در مملکتی که حزب نباشد و به تفکر اصالت داده نشود، روحیه قبیله‌گرایی حاکم می‌شود و متفکرین منزوی می‌شوند.

اگر افراد نالایق در مسند امور باشند، خود به خود افراد کارشناس و صاحب برنامه از سیستم کشور می‌روند و وزارتخانه خالی از محتوا می‌گردد. عدم بهره‌مندی از کارشناسان مجرب و مشاوران ورزیده و باتجربه بخصوص در شش ساله اخیر مانع از تحقق بعضی از پروژه‌ها گردید و پروژه‌های جدید و مفید به فایده و مؤثری نیز تهیه و مصوب نگردید و تلاش بر حفظ وضع موجود بود.

هرچند در چهارده سال گذشته روند افزایشی تولیدات دامی مطابق با انتظارات و توقعات نبوده و روحیه محافظه‌کارانه حاکم بر این بخش و دور شدن از برنامه‌سالاری و عدم تکیه بر منابع داخلی و اتکا بر واردات موجب شد که ظرفیت‌های داخلی چندان مورد توجه نباشد و بسیاری از پروژه‌ها نیمه‌تمام رها شد. □

جلد سوم دانشنامه اسلامی کشاورزی، منابع طبیعی و محیط‌زیست، کتابی است که زیر نظر آیت‌ا... حسن عالمی، مسئول سابق حوزه نمایندگی ولی فقیه در وزارت جهاد کشاورزی تدوین شده است. صدها آیه در قرآن و همچنین تعداد زیادی حدیث از ائمه اطهار (ع) در مورد کشاورزی، منابع طبیعی و محیط‌زیست وجود دارد. در تدوین این دانشنامه، از دانشمندان حوزه علمیه و کارشناسان کمک گرفته شده و مجموعه‌ای نفیس و ارزشمند به چاپ می‌رسد که سفارشات و احادیث اسلامی در بخش کشاورزی و منابع طبیعی و همچنین نسخ خطی قدیمی و مقالات این بخش، گردآوری، ترجمه و مورد استفاده قرار گرفته است.

بخش تولیدات گیاهی

دانشنامه اسلامی کشاورزی منابع طبیعی و محیط‌زیست

این کتاب ارزشمند که برای نخستین بار در جهان با همکاری پژوهشگران علوم دینی و علوم کشاورزی و منابع طبیعی تدوین و ارائه می‌شود قرار است در ۲۰ جلد منتشر شود و هر جلد آن حدود ۸۰۰ صفحه می‌شود و کتابی مرجع درباره کشاورزی، منابع طبیعی و محیط‌زیست خواهد بود.

جلد سوم این کتاب در ۷۲۱ صفحه در سال ۱۳۹۶ منتشر گردیده است. هیأت امنای این کتاب عبارتند از آیت‌ا... حسن عالمی، معاون وزیر و رئیس سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری، معاون توسعه و منابع انسانی وزارت جهاد کشاورزی، حجت‌الاسلام دکتر سیدعلی حسینی، حجت‌الاسلام حسن طارمی، حجت‌الاسلام دکتر احمد عابدی و دکتر پیمان فلسفی. در ضمن دکتر پیمان فلسفی جزو مشاوران علمی این کتاب نیز می‌باشد. □

قسمت دوم

تولید تکنیکال‌ها، دسته‌بندی این مواد، موانع و چالش‌های مربوط به این دسته از اقلام مورد استفاده در تولید سموم کشاورزی را در قسمت اول این بحث مورد بررسی قرار دادیم و نیز اشاره شد که بخش زیادی از تکنیکال‌ها از طریق واردات تأمین می‌شود و به دلایل عدم تولید این مواد در داخل و راهکارهای حرکت به سمت تولید داخلی آنها هم اشاره شد و اینک ادامه بحث که به موضوع سموم آماده مصرف می‌پردازد:

تولید سموم کشاورزی با سیاستگذاری معقول

تولیدکنندگان را دریابید

این کارشناس و فعال حوزه سموم کشاورزی معتقد است: مسئولان در تصمیم‌گیری‌ها به تولیدکنندگان اجحاف می‌کنند و با سیاست‌هایشان به صورت غیرمنصفانه تولید داخل را متوقف می‌کنند. تصمیم‌های با بازده کوتاه مدت می‌گیرند و به دراز مدت توجه نمی‌کنند.

از طرفی کارآفرینان می‌گویند: ما سرمایه‌مان را در این کار گذاشته‌ایم و در هر شرایطی مجبوریم که در این حوزه تولید داشته باشیم. با مسائل و مشکلات کارگری، بیمه، مالیات، مسائل اجتماعی و ... کنار بیائیم اما وارد کننده‌ها و بازرگانان محصولات را یک روز وارد می‌کنند و یک روز هم می‌توانند کرکره را پایین بکشند و واردات را متوقف کنند. در آن صورت تأمین نیاز داخل چه می‌شود. اینجاست که اهمیت کار تولیدکننده مشخص می‌شود. تولیدکننده نمی‌تواند کارش را تعطیل کند. اگر به تولیدکننده داخل اعتماد کنند برای شما تمام سموم مورد نیاز را تولید می‌کند.

از طرفی تولیدکننده داخلی هر چه درآمد دارد تحت هر شرایطی در نهایت چیزی حدود ۳۰-۲۸ درصد آن را به دولت برمی‌گرداند در حالی که وارد کننده بسته و پاکت و کانتینر وارد می‌کند و می‌فروشد و چیزی جز عوارض اندک به دولت بر نمی‌گردد.

سازمان حفظ نباتات در بعضی از سیاست‌ها رویه درستی اتخاذ نکرده و مسئولیت مستقیم نظارت فنی، مسئولیت قیمت و مسئولیت تأمین سم در کشور را برعهده گرفته است. برای سازمان مهم نیست که تولیدکننده داخلی دارد ورشکست می‌شود. فقط می‌خواهند کاری کنند که فعلاً سم در داخل تأمین شود اما اتفاقاً دارند کاری انجام می‌دهند که در بلندمدت تولیدکننده‌ها ورشکست می‌شوند و موقعی که به این تولیدکننده‌ها نیاز دارید و دیگر نیستند و از چرخه خارج شده‌اند. در این صورت باید از کشور هند و به هر قیمتی که آنها می‌گویند سم بخریم و آنها در این شرایط به هر قیمتی که می‌خواهند سم را می‌فروشند؛ چون شما دیگر تولید داخلی ندارید که با آنها رقابت کنید.

قدرت رقابت پذیری

حال در این شرایطی که گفته شد، در نظر بگیرید که آیا یک تولیدکننده داخلی توان رقابت با تولیدکننده خارجی را خواهد داشت یا نه؟ معلوم است که با این همه حمایتی که دولت از تولید خارجی انجام داده و با این قیمت پایینی که تولیدات خارجی با اختصاص ارز دولتی به فروش می‌رسد، تولیدکننده داخلی توان رقابتی خود را از دست می‌دهد و هزینه‌های تمام شده‌اش از تولیدات خارجی بالاتر می‌رود و برای فروش محصولاتش به مشکل برخورد می‌کند و سرنوشتی جز تعدیل کارگران یا تعطیلی کارخانه و پیوستن به خیل عظیم واردکنندگان ندارد. کافی است نگاهی به آمار شرکت‌های واردکننده سموم در مقابل شرکت‌های تولید کننده بیندازید تا متوجه حجم چند برابری واردکنندگان بشوید.

قیمت‌گذاری محصولات

نکته جالب‌تر قضیه اینجاست که دولت به واسطه همین مقدار یارانه‌ای که برای تأمین تکنیکال‌ها به تولیدکننده داخلی داده است خود را برای دخالت در همه امور این شرکت‌ها محق می‌داند. تا جایی که علاوه بر نظارت‌های متعدد در زمینه‌های مختلف تولید، حتی قیمت فروش این سموم را هم تعیین می‌کند و تولیدکننده داخلی را مجبور به نصب برچسب قیمت فروش می‌کند اما برای محصولات خارجی هیچ برچسب قیمتی نصب نمی‌شود.

جلوگیری از صادرات

یکی دیگر از مشکلاتی که برای تولیدکنندگان داخلی مطرح است بحث ممنوعیت صادرات است که دولت از هرگونه صادرات سموم آماده به بهانه ارزی و کمبود داخلی جلوگیری می‌کند و بازارهایی که شرکت‌های داخلی با صرف هزینه‌های تبلیغات و بازاریابی مدت‌دار پیدا کرده بودند با یک تصمیم خلق‌الساعه و یک دفعه و بدون هیچ توجیه کارشناسی، به بهانه جلوگیری از کمبود سموم در داخل کشور ممنوع می‌کند.

در واقع کار به جایی می‌رسد که شرکت‌های داخلی هر چه در این عرصه کاشته بودند یک شبه رشته شده و از بین می‌رود. این در صورتی است که هزار راهکار مختلف دیگر وجود داشت که دولت می‌توانست برای جلوگیری از کمبود داخلی لحاظ و اجرایی کند که نتیجه بهتر و منطقی‌تر می‌داد و از طرفی این همه ضرر و زیان را متوجه شرکت‌های داخلی کرد.

ارز دولتی برای سموم خارجی

مشکل دیگری که در بحث سموم کشاورزی وجود دارد این است که دولت اقدام به تخصیص ارز ارزان برای واردات سموم آماده کرده است که الحاق و الانصاف باید گفت که این اقدام جفای مضاعف به تولیدکنندگان سموم کشاورزی در داخل کشور است. موضوع واردات سموم آماده را می‌توان از جهات مختلفی بررسی کرد.

یارانه به اشتغال کارگران چینی و هندی و تأمین مالیات آن کشورها

دولت برای حمایت از تولید سم داخلی فقط برای تهیه سموم تکنیکال به این شرکت‌ها ارز ۴۲۰۰ تومانی پرداخت می‌کند. این شرکت‌ها بقیه هزینه‌هایشان را باید با ارز آزاد با قیمت روز انجام بدهند. هزینه‌هایی مانند کارگر، ظروف بسته‌بندی، برچسب‌ها و... با ارز آزاد تأمین می‌شود.

اما وقتی که یک سم آماده با ارز دولتی وارد کشور شود در واقع به کل مراحل تولید آن ارز ارزان تعلق گرفته است. یعنی دولت به یک شرکت خارجی برای همه مراحل تولید یارانه می‌دهد اما به شرکت داخلی فقط برای تهیه سموم تکنیکال یارانه تعلق گرفته است. حال این موضوع را در نظر بگیرید که در پروسه تولید سم آماده مگر هزینه‌های مربوط به سموم تکنیکال چند درصد از هزینه‌های تولید سم را شامل می‌شود؟!

یعنی کل یارانه‌ای که دولت برای تولیدکننده داخلی در نظر گرفته بخش کمی از هزینه‌های تولید را شامل می‌شود. اما برای تولیدکننده خارجی صد درصد هزینه‌های تولیدش را یارانه پرداخت می‌کند.

راه‌کارهایی مانند اعمال عوارض صادراتی می‌توانست ضمن محدود کردن صادرات سموم به خارج از کشور، شریان ارتباطی تولیدکنندگان و صادرکنندگان سموم با مشتریان و بازارهای خارجی را جاری و زنده نگه دارد و باعث از بین رفتن یکباره این بازارها که در طی زمان طولانی شکل گرفته نشود.

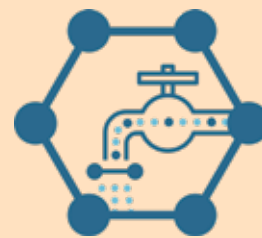
حتی می‌شد این صادرکنندگان را مجاب کرد که در ازای محصولی که صادر می‌کنند، محصولاتی که در داخل به آن نیاز است را وارد نمایند و چندین روش دیگر می‌شد به کار برد. اما دولت در یک اقدام یک‌باره بدترین روش ممکن را استفاده کرد و شد، آنچه که نباید می‌شد.

نتیجه‌گیری

نتیجه این که اولاً چنانچه سیاست‌های درستی اعمال شود و هدایت و راهبری مسئله از سوی دولت به خوبی انجام گیرد، با توجه به پتانسیل‌های بسیار زیادی که در داخل وجود دارد ما ضمن اینکه توانمندی‌های زیادی در تولید تکنیکال‌ها خواهیم داشت، می‌توانیم بازارهای صادراتی بسیار خوبی هم برای این محصولات داشته باشیم که از قبل آن میزان زیادی ارز وارد کشور شده و از دیگر مزایای آن مانند: اشتغال‌زایی، ارزش افزوده و خوداتکایی به این محصولات هم بهره‌مند شویم.

در مورد سموم آماده‌مصرف هم که دیگر به جای خود، ما قدرت رقابت با بزرگ‌ترین شرکت‌های جهانی را در این زمینه‌ها داریم، به شرط اینکه سیاست‌گذاری‌ها و حمایت‌ها به درستی صورت گیرد تا در این وضعیت اقتصادی که کشورمان این همه به ارز خارجی و اشتغال‌زایی نیازمند است، از این ظرفیت‌ها در جهت نیل به این اهداف استفاده نماییم. □

فرشته مرندی پور

فرآیند جذب سطحی به عنوان یکی از پرکاربردترین فناوری‌های تصفیه آب و پساب در جهان به شمار می‌رود و تلاش‌های ارزنده‌ای به منظور توسعه جاذب‌های ارزان قیمت با استفاده از پسماندهای کشاورزی، صنعتی و شهری انجام می‌شود.

پسماندهای کشاورزی پتانسیل خوبی برای حذف آلاینده‌های خطرناک مانند فلزات سنگین از جمله؛ سرب، آرسنیک، جیوه، روی، کروم، مس و کادمیم و رنگ‌های آلی ناشی از محیط‌های آبی دارند.

مزیت این ترکیبات شامل هزینه کم، بازده مناسب و حداقل ضایعات و مواد باقیمانده و قابل بازیافت کردن آن‌ها هستند.

کاربرد و کارایی پسماندهای کشاورزی

حذف فلزات سنگین و رنگ از آب و پساب

رنگ‌های آلی ناشی از فاضلاب صنایع نساجی، صنایع غذایی، کاغذ، فرش‌بافی، پلاستیک، لاستیک، لوازم بهداشتی و آرایشی که در قالب پساب‌های رنگی وارد محیط‌زیست می‌شوند و بایستی با تکنیک‌های مؤثر و مناسب از نظر اقتصادی این رنگینه‌ها حذف گردند.

در حال حاضر گیاهان دارویی یک راه حل کاربردی برای حذف فلزات سنگین از آب و خاک آلوده و جداسازی آلاینده‌های خطرناک محسوب می‌شوند. از گیاهان برای دفع مواد شیمیایی سمی موجود در خاک آلوده، لجن، رسوب، آب‌های زیرزمینی، آب‌های سطحی و فاضلاب استفاده می‌شود. از سایر روش‌ها می‌توان از روش شستشوی خاک (که هزینه‌ی بالایی دارد) و تصفیه خاک‌های آلوده نیز نام برد.

رنگینه‌های مصرفی در صنایع شامل دو گروه محلول در آب و نامحلول در آب می‌باشند که این رنگینه‌ها موجب تغییر رنگ پساب در آب شده و حتی در غلظت‌های بسیار پائین هم توسط هر شخصی قابل شناسایی هستند.

بسیاری از رنگ‌ها به دلیل داشتن ساختمان آروماتیکی در برابر تجزیه بیولوژیکی مقاوم هستند و برخی از این رنگینه‌ها علاوه بر سمی بودن بر حیات ماهی‌ها، سیستم بیولوژیک آن‌ها را نیز تهدید می‌کنند. البته ۱۵ درصد از این رنگ‌ها غالباً به دلیل پایداری تخریب‌ناپذیر بوده و آلوده‌کننده‌های محیط‌زیست به شمار می‌روند.

فلزات سنگین

- فلزات سمی سنگین عبارتند از: روی، کبالت، سرب، کادمیم و آرسنیک زیرا در محیط‌زیست تجزیه نمی‌شوند و باعث آلودگی خاک، آب‌های زیرزمینی، رسوبات، آب‌های سطحی گردیده و در بدن موجودات زنده انباشته می‌شوند و باعث ایجاد بیماری‌های مختلف و اختلالات تنفسی برای انسان می‌شوند.
- بعضی فلزات نیز شامل مواد مغذی ضروری برای رشد گیاه می‌باشند که این فلزات عبارتند از: Ni، Mn، Cu، Zn و Co.
- برای کاهش جذب سرب در گیاهان بایستی pH خاک به وسیله آهک به مرز ۶/۵ الی ۷ تنظیم شود.
- تجمع پتاسیم در بافت گیاه نیز باعث آلودگی می‌شود.
- جیوه، فلزی براق، نقره‌ای و مایع بی‌بو می‌باشد و دارای نقطه ذوب ۳۹ درجه سانتی‌گراد بوده و آلودگی با جیوه ناشی از سفیدکننده‌ها، اسیدها، مواد سدیم شیمیایی (مانند الیدباتری)، چربی خانگی، اسید چرب، ابزار پزشکی مانند دماسنج و فشارسنج، لامپ، رنگ لاتکس، باتری، لامپ‌های فلوروسنت، لامپ‌های بخار جیوه دستگاه‌های سیم‌کشی و منسوجات است.
- جیوه میزان جذب آب گیاه را کاهش می‌دهد و عارضه اصلی جیوه، اثرگذاری بر مغز است و می‌تواند با عناصری مانند کلر، گوگرد و یا اکسیژن ترکیب گردد. جیوه در خاک نیز به صورت یون آزاد، محلول و جامد می‌تواند وجود داشته باشد.

حذف فلزات سنگین

حضور فلزات سنگین در فاضلاب‌های صنعتی، مشکلی عمده در تخلیه آن‌ها به آب‌های سطحی به حساب می‌آید و به علت پایداری و خاصیت تجمع بیولوژیکی فلزات سنگین، آن‌ها به‌عنوان آلاینده‌های مضر و اصلی بر سلامت انسان به شمار می‌آیند.

هدف از این مطالعه بررسی کاربرد و کارایی پسماندهای کشاورزی به‌عنوان جاذب‌های کم‌هزینه در حذف آلاینده‌های فلزی و آلی از پساب و شرایطی که حداکثر جذب آلاینده را به‌دنبال دارد و نیز مقایسه بین جاذب‌های مختلف در حذف فلزات سنگین و رنگ می‌باشند تا بتوان مناسب‌ترین جاذب برای حذف آلاینده‌ها را انتخاب کرد، که در این میان جاذب‌های کم‌هزینه از قبیل؛ پسماندهای کشاورزی در حذف آلاینده‌ها و استفاده از آن‌ها به‌عنوان جایگزین مناسب جاذب‌های هزینه‌بر پیشنهاد می‌شود.

Phytoremediation شامل تعدادی از روش‌های مختلفی است که می‌تواند منجر به از بین رفتن آلودگی خاک شود که روشی ارزان‌قیمت می‌باشد.

انواع روش‌های حذف فلزات سنگین:

- رسوب‌دهی شیمیایی • تبادل یونی • استخراج با حلال
- اولترافیلتراسیون • اسمز معکوس • نانوفیلتراسیون
- ذوب سطحی (با کربن فعال، اکسید فلزات، نانولوله‌های کربنی، بیو جاذب‌ها)

متداول‌ترین روش، استفاده از کربن فعال بوده که نسبت به استفاده از پسماندهای کشاورزی بسیار پرهزینه می‌باشد. پسماندهای میوه و گیاهی به‌عنوان بیوجاذب‌های مختلف برای حذف فلزات سنگین مورد بررسی قرار می‌گیرند. همچنین، می‌توان از مواد بیولوژیکی به‌ویژه باکتری‌ها، جلبک‌ها، مخمرها و قارچ‌ها برای حذف این فلزات استفاده کرد.

در گیاهان دارویی منطقه ریشه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده و آلاینده‌ها می‌توانند توسط ریشه جذب و به ساقه و سایر قسمت‌های گیاه انتقال یابد.

حذف رنگ و فلز از آب و پساب:

روش‌های حذف: با استفاده از تصفیه آب که نیاز به تصفیه‌خانه، قابلیت تجهیزات تکنولوژیکی، محدودیت‌های دفع زباله، کیفیت آب تصفیه شده و نیاز به سرمایه و هزینه‌های عملیاتی بالایی است. در تصفیه پساب، فرآیندهای فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی مورد نیاز است. **جاذب‌های تجاری:** به‌عنوان جاذب‌کننده در کنترل آلودگی آب مورد مطالعه قرار می‌گیرد که برخی از مهم‌ترین آن‌ها عبارتند از:

- سیلیکاژل • آلومینای فعال • زئولیت‌ها • کربن فعال

استفاده از پسماندهای کشاورزی در حذف فلز و رنگ از آب و پساب

محصولات کشاورزی به‌خصوص آن‌هایی که حاوی سلولز هستند، ظرفیت خوبی برای جذب آلاینده‌های مختلف از خود نشان می‌دهند. اجزای اصلی پسماندهای کشاورزی شامل همی‌سلولز، لیگنین لپیدیها، هیدروکربن‌ها، پروتئین‌ها، قندهای ساده، آب و نشاسته می‌باشند.

خصوصیات بارز پسماندهای کشاورزی

- اقتصادی بودن، سازگاری با محیط‌زیست، در دسترس بودن به مقدار زیاد، تجدیدپذیر بودن، هزینه کم

این موارد سبب کمک به پالایش آب و پساب می‌شوند. پسماندهای کشاورزی منبع غنی برای تولید کربن فعال به‌دلیل میزان کم خاکستر و سختی مناسب است؛ در نتیجه تبدیل پسماندهای کشاورزی به جاذب‌های کم‌هزینه، جایگزین مطمئنی برای حل مشکلات زیست‌محیطی و کاهش هزینه‌ها به حساب می‌آید.

براساس برآورد وزارت جهاد کشاورزی حجم ضایعات محصولات کشاورزی ۱۸/۸۵ درصد در کشور و از کل ۸۵ میلیون تن محصولات کشاورزی ۱۵/۳ میلیون تن ضایعات در کشور ۲۵ درصد درآمد نفتی هر سال در قالب ضایعات محصولات کشاورزی از دست می‌رود.

از راهکارهای کاهش هدر رفت منابع، استفاده مجدد از ضایعات است. ضایعات مورد استفاده به‌عنوان جاذب در فرآیند تصفیه آب و پساب اکثر ضایعات مراحل برداشت و فرآوری می‌باشد که در اینجا به نام پسماندهای کشاورزی مطرح است.

حذف فلزات سنگین با استفاده از پسماندهای کشاورزی

پسماندهای مختلفی از کشاورزی همچون پسماندهای برگ، ساقه، هسته، پوست و میوه هستند که می‌توان از هر یک از این پسماندها در حذف فلزات سنگین بهره برد.

براساس این تحقیق بیشترین حذف مربوط به کروم، مس، نیکل، سرب، روی، کادمیم، جیوه، کبالت به ترتیب توسط سیوس برنج، زغال الیاف نارگیل، پوست پرتقال، زغال پوست پسته، پوست موز، زغال پوست بادام و کمپوست چای است.

از پسماندهای کشاورزی مورد اشاره بیشترین کارایی جذب مربوط به سیوس برنج، پوست سبز پسته و پوست پرتقال، با کارایی بیش از ۹۹ درصد جذب فلزات سنگین و کم‌ترین آن در مورد پوست انار با ۵۵ درصد حذف اتفاق افتاده است.

حذف رنگ با استفاده از پسماندهای کشاورزی

از آلودگی‌های دیگری که توسط پسماندهای کشاورزی توسط فرآیند جذب سطحی حذف می‌شوند، رنگ‌ها است. بیشترین کارایی حذف رنگ مربوط به پوست فندق، ساقه، ذرت و پوست پسته با بازدهی ۹۹ درصد و کمترین کارایی حذف رنگ در مورد پسماند پوست سیب‌زمینی با ۴۴ درصد حذف رنگ انتخابی اتفاق افتاد.

نتیجه‌گیری

استفاده از جاذب‌های کم‌هزینه که میل زیادی برای جذب رنگ و فلزات سنگین دارند معقول و منطقی به نظر می‌رسد. از مهم‌ترین خصوصیات سطح جاذب می‌توان به مواردی چون تخلخل و اندازه سطح جاذب اشاره کرد و در مورد شرایط جذب باید به pH، دوز جاذب، دما، غلظت رنگ یا فلز سنگین توجه داشت.

با تغییر شرایط فوق می‌توان راندمان جذب پسماندهای کشاورزی را بهینه کرد. حذف فلزات سنگین توسط پسماندهای کشاورزی به‌واسطه فرآیند جذب سطحی در رنج بین کمینه ۵۵ درصد تا ۹۹ درصد برابر بیشینه اتفاق می‌افتد. در مورد رنگ‌ها کمینه جذب ۴۴ درصد تا بیشینه جذب ۹۹ درصد است.

اعداد فوق چراغ‌سبزی برای استفاده پسماندهای کشاورزی برای حذف رنگ و فلزات سنگین از آب و پساب در مقیاس صنعتی هستند. □

ز سرش باغ رضوان، توجه نغمه‌ای شنیدی که وصال کوی جانان، به بهانه‌ای خریدی

مهندس سیدرضا نقی‌نسب، در غم فقدان پدر ارجمند و گرامی خود (مرحوم حاج سیدجعفر نقی‌نسب ارده‌ائی) به سوگ نشسته است. ماهنامه، این مصیبت را به آقای مهندس نقی‌نسب، قائم‌مقام مدیرعامل شرکت ملی شیمی کشاورز و خاندان محترم ایشان، مدیریت و پرسنل شرکت تسلیت می‌گوید.

از علل ناکامی فعالیت‌های انجام‌شده، نبود برنامه‌ریزی و حمایت اصولی، کثرت موانع موجود بر سر راه صادرات گل و گیاه، نبود صادرات باغی و قاچاق گل و گیاهانی که در داخل امکان تولید آن وجود دارد را می‌توان نام برد.

کاشت سنتی و آشنا نبودن با شیوه‌های تولید انبوه، امکان رقابت تولیدکنندگان ایرانی با رقبای خارجی را به شدت کاهش می‌دهد. حمایت وزارت کشاورزی از پرورش و صادرات گل نیز در مقایسه با مواردی نظیر صادرات میوه، ناچیز به نظر می‌رسد و تدارک امکانات زیربنایی در این بخش کم‌رنگ است؛ به طوری که کشت صنعتی، امکان صادرات و حضور مداوم در بازار بین‌المللی را از پرورش‌دهنده سلب می‌کند و متأسفانه حتی بانک‌ها نیز حاضر به سرمایه‌گذاری چشمگیر در این زمینه نیستند.

برخی کارشناسان معتقدند، حمایت و سرمایه‌گذاری دولت، تنها در یک دوره ۲ ساله ما را به یکی از اصلی‌ترین صادرکنندگان گل و گیاه تبدیل خواهد کرد. به‌عنوان مثال سال‌ها قبل، وزیر کشاورزی آلمان، آمادگی این کشور را برای خرید ۲۰۰ میلیون دلار گل و گیاه از ایران اعلام کرد و این نشان می‌دهد که چه زمینه‌های مساعدی برای حضور ما در بازار بین‌المللی وجود دارد. در واقع برخلاف میوه و محصولات باغی در مورد گل و گیاه، دغدغه بازاریابی آن چنان عمده نیست بلکه دغدغه اصلی، امکان برنامه‌ریزی تولید، تأمین سرمایه و فراهم آوردن بسترهای لازم برای این منظور است.

کمبود سم و کود باکیفیت و استفاده از کودهای وارداتی نامناسب برای گل و گیاه، یکی از نمونه‌های نبود برنامه‌ریزی و حمایت از سوی دولت است و گاه کود و سمی که در اختیار تولیدکننده گل و گیاه قرار می‌گیرد، دوز اثرگذاری‌اش تمام شده است.

کاهش و افزایش متناوب رقم پیمان‌های ارزی برای صادرات گل و گیاه، نمونه دیگری از بی‌برنامگی است و رقم‌های بالایی که هواپیمایی به‌عنوان یک شرکت انحصاری برای حمل گل و گیاه مطالبه می‌کند، بخش دیگری از مشکل را تشکیل می‌دهد. چنین نوساناتی، پیکر نحیف صنعت پرورش گل و گیاه را به شدت می‌لرزاند.

با افزایش کرایه حمل‌ونقل هوایی، در اثر بالا رفتن قیمت دلار به تبع بازار صادرات این محصول نیز محدود می‌شود. در حالی که قیمت فروش گل و گیاه در بازارهای جهانی تقریباً ثابت است.

شاید حمایت از تشکلهای صادراتی بتواند مسیر حل منطقی بسیاری از مشکلات موجود را برای ما هموار کند و زمینه پیش‌بینی و تمهید چاره برای بسیاری از مشکلات آتی را فراهم سازد. دستیابی به انواع جدیدتری از گل و گیاه و برنامه‌ریزی برای پرورش وسیع آن‌ها نیز از نیازهایی است که در قالب تشکلهای مذکور سریع‌الوصول‌تر خواهد بود. همچنان که مدرنیزاسیون و دستیابی به تکنیک‌های پیشرفته پرورش گل و گیاه نیز در قالب همین تشکلهای امکان‌پذیر می‌شود. □

پرورش و صادرات گل و گیاه، یکی از مناسب‌ترین راه‌های دستیابی به درآمدهای ارزی غیرنفتی است. کشور هلند با مساحتی برابر استان گیلان و آب و هوایی بسیار سرد، ارزش هنگفتی را از صادرات گل و گیاه به دست می‌آورد. بنابراین با شرایط آب و هوایی و وفور خاک زراعی خوب موجود در ایران می‌توان این رشته را به یکی از ارزش‌ترین فعالیت‌های اقتصادی کشور تبدیل کرد.

دیدگاه نئیف صنعت گل و گیاه

در یک نگاه

بدون استفاده از سموم پرخطر شیمیایی آفات و بیماری های گیاهان خود را کنترل کنید

شرکت کیمیا سبزاور تولید کننده پیشرو آفت کش ها و نهاده های غیرشیمیایی

با منشاء طبیعی و سازگار با محیط زیست

EU Organic Certifier

IFOAM

Member of IFOAM

Iran Organic Association

Biosun Certifier

پالیزین: حشره کش و کنه کش حاوی روغن نارگیل و عصاره های گیاهی

تند اکسیر: آفت کش روغنی حاوی عصاره غلیظ فلفل و گیاهان دارویی

فریکول: طعمه حلزون حاوی فسفات آهن

کوپرکس: مایع دورکننده حلزون از گیاهان

سپیدان: کانولین فرآوری شده

کالیبان: قارچ کش جهت کنترل سفیدک سطحی

کیمیا: صابون مکمل مواد محلول پاشی

کیتو پلاس: بهبود دهنده رشد گیاهان با منشاء طبیعی

بنزالین ۲۰: ضد عفونی کننده عمومی سالن ها و تجهیزات

و چندین فرآورده مفید دیگر.

کارخانه: شهرک صنعتی امیریه فیروزکوه. تلفن دفتر تهران: ۲۲۸۵۶۴۷۹ و ۲۲۸۵۶۶۲۸

دورنگار: ۲۲۸۶۵۴۷۳

www.kimiasabzavar.com

<https://telegram.me/KimiasabzavarOrganic>

کیمیا سبزاور، نوآوری و کیفیت در خدمت محیط زیست

شرکت کیمیا سبزاور

تولید کننده آفت کش های سازگار با محیط زیست و ارگانیک

شانزدهمین نمایشگاه بین‌المللی کشاورزی و چهاردهمین نمایشگاه بین‌المللی صنعت مرغداری، دامپروری و شیلات در همدان گسترش یافت. موفقیت‌های پی در پی مرکز توسعه مکانیزاسیون کشاورزی و دیدگاه‌های ملی دکتر کامبیز عباسی، ریاست مرکز با مدیریت مهندس عباس کشاورز که منجر به تخصیص حدود ده هزار میلیارد تومان اعتبار در قالب تسهیلات برای تأمین ماشین‌آلات کشاورزی شده است، بازار عرضه ماشین‌آلات به‌ویژه تراکتور را از نایابی خارج کرده و امروز هر کشاورز در هر لحظه می‌تواند انواع ماشین‌آلات کشاورزی را با تسهیلات و طی کمتر از ۱۵ روز دریافت نماید. نمایشگاه شانزدهم بین‌المللی کشاورزی به طرح مسائل مکانیزاسیون و امور صنعت دام و طیور پرداخته که توجه شما را به مطالعه آن جلب می‌کنیم:

سال‌های طلایی سرمایه‌گذاری در مکانیزاسیون کشاورزی

نیاز به ۲۵۰ تا ۳۰۰ میلیون دلار ارز برای مکانیزاسیون

در ادامه دکتر کامبیز عباسی، رئیس مرکز توسعه مکانیزاسیون کشاورزی وزارت جهاد کشاورزی در آیین افتتاح گفت: ۸ هزار و ۲۰۰ میلیارد تومان اعتبار در قالب تسهیلات آورده بخش خصوصی برای ماشین‌آلات کشاورزی در کشور اختصاص دادیم.

ظرفیت بالای استان همدان در تولید ماشین‌آلات

دکتر کامبیز عباسی اظهار داشت: به رغم محدودیت‌ها و تحریم کشور، بذرکار را با یک دهم قیمت جهانی و با ۹۵ درصد تکیه بر دانش بومی کشور تولید می‌کنیم و خوشبختانه امسال ۹۵ درصد جو و گندم کشور با کمباین ساخت داخل برداشت شده است. همچنین سالانه ۲ تا ۳ هزار بذرکار تولید می‌شود که از این تعداد ۲ هزار دستگاه آن در همدان تولید شده است. یعنی همدان ظرفیت خاصی در تأمین ماشین‌آلات کشاورزی کشور دارد.

سال‌های اخیر سال‌های طلایی سرمایه‌گذاری مکانیزاسیون کشاورزی بوده است. نمایشگاه همدان جزو برترین نمایشگاه‌های کشاورزی در حوزه کشاورزی است که در این نمایشگاه همیشه ماشین‌آلات نوین به نمایش درمی‌آید و در کشور در حدود ۲۶۰ تا ۲۷۰ عرضه‌کننده وسایل کشاورزی داریم. وی با گلایه از اینکه در صنعت کشور بسیار کم به حوزه ماشین‌آلات کشاورزی توجه شده است، گفت: تقاضا داریم سالانه ۲۵۰ تا ۳۰۰ میلیون دلار برای صنعت کشاورزی اختصاص یابد و ماشین‌آلات را جزو نهاده‌های کشاورزی در نظر بگیرند. وی با اشاره به اینکه اکثریت ماشین‌های کشاورزی در ایران استاندارد ساخته می‌شوند و در ساخت و نمایش ماشین‌های کشاورزی استاندارد در نمایشگاه، حساسیت خاصی داریم، افزود: همچنین هر سال حدود ۷۰۰ الی ۸۰۰ شرکت سازنده ماشین‌آلات آبیاری کشاورزی به لحاظ استانداردها چک می‌شوند.

وی گفت: یک کارخانه کمباین در کشور در آستانه ورشکستگی بود و حدود ۵۰ کمباین هم نداشت اما با حمایت دولت در کمتر از ۶ سال به مرحله تولید مجدد رسید و هم اینک ۳ هزار دستگاه کمباین تولید می‌کند. همچنین با حمایت وزیر جهاد کشاورزی برای نخستین بار در کشور ماشین‌های کشاورزی پلاک‌گذاری شدند و به عنوان سرمایه برای کشاورز محسوب می‌شود. رئیس مرکز توسعه مکانیزاسیون کشاورزی وزارت جهاد کشاورزی اظهار داشت: بین سال‌های ۸۶ تا ۹۱ فقط ۲۰ هزار دستگاه ماشین‌های کشاورزی در کشور پلاک شده بود که بعد از این با همکاری ناجا، ۲۲۱ هزار دستگاه پلاک‌گذاری شد تا به عنوان سرمایه برای کشاورز محسوب شود.

نیاید دولت در کشاورزی مداخله کند

مهندس عباس کشاورز، معاون امور زراعت وزیر جهاد کشاورزی در مراسم افتتاح این نمایشگاه با تأکید بر ارتباط تولیدکنندگان ماشین‌آلات، ادوات و خدمات کشاورزی با مصرف‌کنندگان، گفت: تولیدکنندگان ماشین‌آلات و خدمات کشاورزی نظام پشتیبان برای خدمات خود تشکیل دهند. وی افزود: از آنجا که استان همدان از نظر ظرفیت آبی و وسعت اراضی استان بزرگی نیست، اما از نظر کشاورزی و توانایی کشاورزی دارای جایگاهی خاص در کشور بوده، به همین دلیل نمایشگاه همدان یکی از نمایشگاه‌های برتر و یکی از راه‌های فعال‌سازی فضای کسب و کار است که موجبات اقتصادی شدن کشاورزی را فراهم می‌کند. از طرفی کار اقتصاد حتی در بخش خصوصی، تخصص بهره‌بردار است و نیاید دولت در آن دخالت کند. کشاورز با اشاره به جنگ اقتصادی در کشور، خاطرنشان کرد: فضا از نظر اقتصادی سخت‌تر شده است و در جنگ اقتصادی قرار داریم که این جنگ، جنگ مغزهاست و این شرایط ایجاب می‌کند، حمایت خود را از بخش تولید بیشتر کنیم و به جای تقابل به سمت تعامل برویم.

ضرورت خدمات فنی پشتیبان

کشاورز با اشاره به شرایط موجود گفت: باید تعامل و همبستگی خود را بیشتر کنیم؛ چراکه حرکت یک بعدی نتیجه ندارد، وی اظهار کرد: کسانی که خدمات ماشین‌آلات و ادوات کشاورزی ارائه می‌کنند توجه کنند هنرشان فقط فروش کالا نباشد بلکه باید مصرف‌کنندگان با خصوصیات کالای آن‌ها آشنا شود. خدمات فنی پشتیبان برای مصرف‌کنندگان در نظر بگیرند.

اختصاص ۷۳ میلیارد تومان تسهیلات برای مکانیزاسیون استان

سپس مهندس منصور رضوانی جلال، رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان همدان برگزار کننده نمایشگاه بین‌المللی کشاورزی، صنعت مرغداری، دامپروری و شیلات را یکی از بزرگ‌ترین نمایشگاه کشاورزی کشور در استان همدان اعلام کرد که استانی پیشرو در به کارگیری تکنولوژی نوین به‌ویژه مکانیزاسیون و آبیاری تحت فشار بوده و گفت این نمایشگاه به دنبال راه‌آوری برای ارائه دستاوردهای فنی و مهندسی نوین کشاورزی داخلی و خارجی است.

حضور دو کشور خارجی و ۱۸ استان در نمایشگاه

حمید گلی‌پور، مدیر شرکت نمایشگاه‌های بین‌المللی استان همدان در ابتدای این مراسم ضمن عرض خیرمقدم به مسئولین کارشناسان و فعالین حوزه کشاورزی حاضر در این مراسم برپایی نمایشگاه‌های تخصصی را فرصتی برای کمک به رشد و توسعه استان عنوان نمود. حمید گلی‌پور با تأکید بر اینکه فعالان زیربخش‌های کشاورزی ۱۸ استان و دو شرکت خارجی ایتالیا و آلمانی در این نمایشگاه حضور فعال دارند، گفت: در این نمایشگاه تلاش شده با تمهیدات و مساعدت‌های لازم بستر حضور فعالین بخش کشاورزی از برخی استان‌ها همچون کرمانشاه، کردستان، قزوین، زنجان و لرستان در قالب ۴۰ تور بازدید تخصصی مهیا گردد.

رضوانی جلال افزود: حضور شرکت‌های خارجی و نیز شرکت‌های دانش بنیان با هدف ارائه دستاوردهای نوین علمی در این نمایشگاه پررنگ‌تر از سنوات گذشته است. برگزاری همایش‌های علمی از دیگر نقاط قوت این نمایشگاه است و با برگزاری همایش‌های علمی در نمایشگاه، صاحب نظران حوزه‌های مختلف کشاورزی می‌توانند ارتباط مستقیم و تبادل نظر در خصوص مسائل کشاورزی با بهره‌برداران و کارشناسان داشته و کارشناسان و مدیران سراسر کشور، در نمایشگاه مباحث علمی پیرامون را دنبال کنند.

خوشبختانه استان همدان در بحث برگزاری نمایشگاه تخصصی حوزه کشاورزی، پیوسته در ردیف چهار استان برتر بوده است و امیدواریم بتوانیم این ظرفیت را در استان بیش از پیش ارتقا بخشیم.

مدیر شرکت نمایشگاه‌های بین‌المللی همدان در پایان با اشاره به وضعیت اقتصادی کنونی نقش راهبردها و تعاملی نمایشگاه‌ها در راستای انتقال تکنولوژی به کشور و نیز صادرات محصولات غیرنفتی به کشورهای هدف را بسیار مهم ارزیابی نمود.

وی از اختصاص ۷۰۰۰ مترمربع فضا به این نمایشگاه خبر داد و افزود: این فضا شامل ۵۰۰۰ متر سالن نمایشگاهی، ۲۰۰۰ متر فضای باز نمایشگاهی و ۹۵ غرفه بوده که غرفه‌ای به مساحت ۵۰ متر به سازمان جهاد کشاورزی استان همدان اختصاص یافته است که به همت دکتر قره‌گوزلو، ریاست روابط عمومی سازمان در بهترین سطح به ارائه مشاوره و اطلاعات به کشاورزان بازدیدکننده می‌پرداخت.

با همت سازمان جهاد کشاورزی استان همدان و موسسات مربوطه، هفت همایش و کارگاه تخصصی صنعت کشاورزی با ارائه مطالب گسترده علمی- تخصصی دایر شده و اساتید متخصص این حوزه از سایر استان‌های کشور نیز دعوت شده است. از استان‌های هم‌جوار برای بازدید از نمایشگاه دعوت شده‌اند و در این نمایشگاه محصولات، کالاها و ماشین‌آلات ایرانی با کیفیت برتر و توان رقابتی بالاتر با محصولات مشابه خارجی معرفی شدند. □

رئیس جهاد کشاورزی استان افزود: در این نمایشگاه غرفه‌ای به سازمان جهاد کشاورزی اختصاص داده شده که همکاران با ارائه مشاوره و اجرای تور نمایشگاهی به منظور معرفی تکنولوژی‌های نوین و مسائل کاری در راستای هدایت و حمایت بهره‌برداران کشاورزی گام برمی‌دارند و امید است دستاوردهای این نمایشگاه هم در ارتقای بخش کشاورزی، علمی و فنی کردن کشاورزی تاثیر خود را داشته باشد.

با توجه به موفقیت‌های مرکز توسعه مکانیزاسیون رضوانی جلال برگزاری نمایشگاه را قدمی اساسی در راهبردهای کشاورزی و صنعت دانست. وی گفت: در سه سال گذشته ۳۵۶۷ دستگاه تراکتور جدید و ۱۲۳ دستگاه کارنده و بیش از ۱۷ دستگاه کمباین جدید به ناوگان کشاورزی استان اضافه شده است. رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان همدان تصریح کرد: ضریب مکانیزاسیون در سال ۹۱ به میزان ۱/۲۴ بوده که در حال حاضر ۱/۸۶ رسیده و در بخش کارنده‌ها و خاک‌ورزی و همچنین در بخش مکانیزاسیون برای خرید دستگاه‌های جدید ۳۶۰ میلیارد تومان در طول سال گذشته سرمایه‌گذاری شده است و خوشبختانه در سال جاری افزون بر ۷۳ میلیارد تومان تسهیلات برای مکانیزاسیون استان در نظر گرفته شده است.

سپاس و قدردانی

با تشکر از مهندس رضوانی جلال، ریاست سازمان جهاد کشاورزی استان و دکتر قره‌گوزلو مدیریت روابط عمومی جهاد کشاورزی استان و همکارانش که فضای اطلاع‌رسانی نمایشگاه را برای رسانه‌های ملی کشاورزی فراهم کردند.

علی گلیاف

سالانه حدود ۳۵۰ میلیون تن سویا در دنیا تولید می‌شود که از این مقدار نزدیک ۱۵۰ میلیون تن، یعنی تقریباً ۵۰ درصد کل حجم سویای تولیدی در جهان بین کشورها مبادله می‌شود و مورد صادرات و واردات قرار می‌گیرد.

در بین کشورهای تولیدکننده سویا، آمریکا، برزیل و آرژانتین به ترتیب هر کدام با ۱۲۰، ۱۱۲ و ۵۴ میلیون تن، بیشترین حجم تولید این محصول کشاورزی را به خود اختصاص داده‌اند. یعنی آمریکا با ۳۴ درصد از کل تولید دنیا، برزیل با ۳۲ درصد و آرژانتین با ۱۵/۴ درصد، سرجمع چیزی حدود ۸۱/۴ درصد از کل سویای جهان را تولید می‌کنند.

بعد از این ۳ کشور، کشورهایی مانند چین با ۱۴ میلیون تن، هند با ۹/۵ میلیون تن و کانادا با ۸ میلیون تن هر کدام به ترتیب ۴ درصد، ۳ درصد و ۲ درصد سویای جهان را تولید می‌نمایند.

در بین کشورهای صادرکننده سویا نیز برزیل با ۶۹ میلیون تن، آمریکا با ۵۷ میلیون تن و آرژانتین با ۸/۵ میلیون تن، هر کدام به ترتیب ۴۵ و ۳۷/۵ و ۵/۶ درصد از حجم سویای صادراتی را به خود اختصاص داده‌اند.

در این میان کشوری مانند هند با تولید ۹/۵ میلیون تن سویا، برای تأمین روغن مورد نیازش صادرات دانه سویا را ممنوع کرده است.

در میان کشورهای واردکننده سویا، چین با واردات سالیانه ۹۷ میلیون تن، بالای ۶۰ درصد از کل سویای مبادله شده در بازارهای بین‌المللی را به خود اختصاص داده است که بخش زیادی از آن را هم قبل از جنگ تجاری و جنگ تعرفه‌ها بین آمریکا و چین، از کشور آمریکا وارد می‌کرد.

اما در سال‌های اخیر به دلیل اعمال تعرفه‌های گمرکی توسط آمریکا به کالاهای چینی، این کشور هم درصدد مقابله به مثل برآمده و بعضی از کالاهای آمریکا از جمله سویا را برای فشار به دولت این کشور مشمول تعرفه گمرکی قرار داده است.

پس از اتخاذ چنین تصمیمی از سوی چینی‌ها، این کشور بیشتر تأمین سویای مورد نیازش را به سمت کشورهای برزیل و آرژانتین منتقل کرده‌اند. این اتفاق باعث دو پیامد شده است: یکی کاهش قیمت سویا در کشور آمریکا و دیگری افزایش قیمت سویا در کشورهای برزیل و آرژانتین.

نقش ایران

اخبار جهانی حاکی از این است که تحریم واردات سویای آمریکا توسط چین باعث خشمگین شدن سویاکاران آمریکایی شده که آراء آنها نقش بسزایی در به قدرت رسیدن ترامپ داشته و در صورت استمرار تحریم، در دوره آینده به ترامپ رأی نخواهند داد.

در میانه این جنگ تجاری در زمین سویا بین چین و آمریکا، ایران نیز که یکی از کشورهای واردکننده سویا در جهان می‌باشد بر اثر اتفاقات به وجود آمده که تا قبل از این سویا را از کشورهای برزیل و آرژانتین وارد می‌کرد، به دلیل افزایش قیمت در این کشورها، بخشی از نیازش را به سمت سویای تولید شده در کشور آمریکا معطوف کرده است. بنا بر گفته مسئولان وزارت جهاد کشاورزی (وزیر جهاد کشاورزی)، ایران از ابتدای سال ۹۷ تا خرداد ماه ۹۸ حدود یک میلیون تن سویا از کشور آمریکا خریداری کرده است که برخی این رقم را بیشتر از این تخمین می‌زنند.

این که در این شرایط به وجود آمده در اقتصاد کشور ما بر اثر تحریم‌های آمریکا و سیاست‌های خصمانه این کشور علیه کشور ایران، آیا واردات سویا از این کشور متخاصم برای ما توجیه‌پذیر است یا نه؟ بماند؛ اما سؤالی که پیش می‌آید این است که با توجه به آمارها و ارقامی که از میزان تولید و تجارت سویا در جهان و آمریکا بیان شد، به نظر شما در این جنگ تجاری بین چین و آمریکا در مورد سویا و روی گرداندن کشاورزان از ترامپ، خرید سویای آمریکا توسط ایران چه جایگاه و وزنی از نظر تأثیرگذاری آراء دور بعدی ترامپ خواهد داشت و این میزان از خرید سویای آمریکا توسط ایران چقدر در بی‌تأثیر شدن سیاست چین در قبال آمریکا نقش دارد؟

شاید هم باید سؤال را به شکل برعکس طرح کرد و پرسید: اصلاً حتی اگر وزن و نقش ایران را در این میان نادیده و ناچیز هم فرض کنیم، در این شرایط، چرا باید ایران از آمریکا سویا بخرد؟! و در این گرماگرم تحریم و جنگ سرد، چگونه مبادلات پولی، حمل و نقل، بیمه و ... صورت می‌گیرد و کشورهای ثالث یا شرکت‌های ثالث در دبی و ... کدامند؟! قضاوت و تحلیل قضیه با خود شما ...

نقش ایران در جنگ سویای چین و آمریکا

بخش تولیدات گیاهی

گلدستون

GoldStone

نسل جدید لاستیک های رادیال و

کشاورزی

GS2030

GS2050

MRN

GSX2000
super

HAMRAH Group

گروه همراه

- مشاور و راهنمای شما
- در مشارکت و ثبت شرکت در ایتالیا
- مترجم، برنامه ریز و همراه شما
- در سفرهای نمایندگانی و تورهای تخصصی و تجاری در تمامی اروپا
- مشاور و همراه با شما
- برای تحصیل در ایتالیا و اطلاع رسانی و همراهی دانشجویان جدید

«همراه»

در کنار شما برای حضور

در مذاکرات B2B

با شرکتهای ایتالیایی

فرانسوی، آلمانی، اسپانیایی، سوئیس و سایر کشورهای اتحادیه اروپا

تلفن: ۰۹۳۸۰۶۶۹۱۹۵
Tel - Italy: +393897849859

hamrah.europe@gmail.com

قسمت اول

شترمرغ، به عنوان یکی از منابع تأمین پروتئین از حدود ۲۰ سال پیش وارد ایران شده و مورد توجه پرورش دهندگان قرار گرفته است.

پرورش شترمرغ به عنوان یکی از زیربخش‌های صنعت دام و طیور محاسن و مزایای فراوانی را به همراه دارد که دامپروران را به نگهداری از این پرنده خارق‌العاده ترغیب نموده است.

درکنار خصوصیات مثبت و قابل توجه شترمرغ به عنوان یک پرنده صنعتی، مسائل و مشکلاتی نیز در مسیر تولید و پرورش آن وجود دارد که لازم است افراد مایل به فعالیت در این زمینه، از آنها اطلاع کامل داشته باشند.

در ابتدای شروع فعالیت صنعت شترمرغ در کشور و در بدو ورود آن به ایران، برخی افراد سودجو با استفاده از بی‌اطلاعی مردم نسبت به شترمرغ، تبلیغات کاذب گسترده‌ای را به منظور جلب توجه و جذب سرمایه افراد علاقه‌مند به این موضوع آغاز نموده و در مدتی نسبتاً کوتاه سرمایه‌های فراوانی را به کمک این اطلاع‌رسانی‌های نادرست جذب نمودند.

پس از گذشت مدتی و رسیدن سرمایه‌گذاری‌ها به مرحله بهره‌برداری، مشخص شد اطلاعاتی که در اختیار سرمایه‌گذاران قرار گرفته، واقعیت چندانی ندارد و محاسبات انجام شده در مورد بازدهی شترمرغ که بسیار اغراق‌آمیز توصیف شده بود، درست از آب در نیامد.

بایدها و نبایدها

پرورش شترمرغ

بی‌اطلاعی دست‌اندرکاران صنعت دام و طیور کشور از خصوصیات، احتیاجات و شرایط نگهداری شترمرغ، همچنین در دسترس نبودن دانش فنی کافی در زمینه‌هایی چون تطابق‌پذیری شترمرغ با اقلیم‌های آب و هوایی مختلف، جیره‌های غذایی مورد مصرف، بیماری‌های اختصاصی و نحوه مبارزه با آنها، میزان مقاومت بدنی و نقطه ضعف‌های طبیعی و ... سبب چندین برابر شدن خسارات و مشکلات به وجود آمده بر سر راه صنعت نوپای پرورش شترمرغ در ایران گردید.

با گذشت یک دوره ۳-۴ ساله و نمایان شدن نتایج سوء ناشی از

تبلیغات نادرست و اطلاع‌رسانی‌های ناقص برخی افراد فاقد صلاحیت در این صنعت، پرورش شترمرغ پس از گذشت یک دوره رونق موقت، وارد فاز رکود گردید.

با گذشت ۳-۴ سال دیگر، تولیدکنندگانی که پابرجا مانده و توانسته بودند صدمات و زیان‌های ناشی از رکود بازار را تحمل نمایند، دست به کار شده و با ایجاد تدریجی فرهنگ مصرف محصولات شترمرغ در جامعه، آرام آرام، رونق اولیه را به این صنعت باز گرداندند. به طوری که در حال حاضر علاوه بر گوشت و پر شترمرغ، چرم و به‌ویژه چربی آن هم مورد توجه و استفاده جامعه قرار گرفته است.

شایان ذکر است در بدو ورود این صنعت به کشور، توجه مدیران دولتی نیز به آن جلب گردید و تصمیماتی هم در خصوص توسعه آن اتخاذ شد و لیکن به علت بروز رکود و افت چشم‌گیر رونق این صنعت در طی چند سال بعد (که دلایل آن به صورت مختصر بیان شد)، حمایت‌های دولتی و مساعدت‌های مسئولین وقت در وزارتخانه‌های جهادکشاورزی و بازرگانی، از این صنعت نوپا و نیازمند توجه، گرفته شد. <<<

و آبزیان
طیور
دام،
بخش صنایع
کشش

گفتنی است زیربخش‌های مهم صنعت دامپروری یعنی مرغداری و گاوداری که چند ده سال در این کشور قدمت داشته و دارای بازار مصرف ثابت و مشتریان دائم هستند، بدون کمک و تسهیلات دولتی قابلیت ادامه حیات ندارند؛ حال آنکه صنعت رو به افول پرورش شترمرغ توانست بدون استفاده از تسهیلات و حمایت‌های دولتی، مجدداً خود را احیا نموده و حائز پیشرفت قابل توجهی نیز گردد.

ویژگی‌های گوشت شترمرغ منحصر به فرد بوده با وجود قرار گرفتن در رده گوشت‌های قرمز، حتی نسبت به گوشت مرغ که در دسته گوشت‌های سفید طبقه‌بندی می‌شود، از خصوصیات تغذیه‌ای برتری برخوردار است.

در جدول زیر به برخی از پارامترهای تغذیه‌ای گوشت شترمرغ نسبت به چند دام متداول (بر اساس مقدار در ۱۰۰ گرم گوشت پخته شده) اشاره شده است:

چربی (گرم)	انرژی (کیلوکالری)	آهن (میلی‌گرم)	سدیم (میلی‌گرم)	کلسترول (میلی‌گرم)	
۲/۸	۱۴۰	۳/۲	۷۵	۸۱	شترمرغ
۷/۴	۱۹۰	۱/۲	۸۶	۸۹	مرغ
۹/۴	۲۱۵	۱/۲	---	۹۵	گوسفند
۶/۶	۱۹۶	۱/۲	۸۹	۱۱۸	گوساله پرواری

منبع: سایت وزارت کشاورزی آمریکا

میزان آهن موجود در گوشت شترمرغ به حدی است که برای درمان مبتلایان به آنمی (کم خونی) تجویز می‌گردد. سدیم آن هم پایین بوده و در کمتر شدن عوارض بیماری فشار خون دارای اهمیت می‌باشد. کلسترول پائین آن نیز باعث کاهش احتمال ابتلا به آترواسکلروز (تصلب شرایین) شده و احتمال ابتلا به عوارض قلبی-عروقی را کاهش می‌دهد.

تمام خصوصیات فوق، این ماده غذایی را به یکی از مناسب‌ترین مواد قابل استفاده برای بیماران مبتلا به مشکلات قلبی-عروقی بدل ساخته و نظر متخصصان تغذیه و نیز قلب و عروق را به خود جلب نموده است.

از دیگر مشکلات موجود بر سر راه پرورش شترمرغ در سال‌های اولیه ورود به ایران، نبود بازار مصرف محصولات آن در داخل کشور و نیز عدم امکان صادرات آنها به کشورهای خارجی بود. از جمله علل این مشکل را می‌توان به وجود مشکلاتی چون پایین بودن مقدار تولید، پایین بودن کیفیت محصولات تولیدی (به علت عدم وجود تجربه کافی در تولید و فرآوری محصولات)، مشکلات سیاسی (مثل تحریم‌ها) و ... اشاره نمود.

طی ۲-۳ سال اخیر و با رونق گرفتن بازار روغن و چربی شترمرغ، سودآوری و بازدهی این دام افزایش قابل توجهی را تجربه نموده که این مسأله باعث رونق دو چندان و شکوفایی مجدد این صنعت گردیده است.

همین شکوفایی و رونق مجدد و سریع بازار، باعث شده افراد فراوانی بدون داشتن اطلاعات کافی از این حیوان و شرایط نگهداری آن، همچنین با سرمایه‌های اندک و بضاعت علمی، مالی و مکانی محدود، تصمیم به ورود به صنعت پرورش شترمرغ را بگیرند.

شرکت نهاده های دامی پاکدشت امینی
 نمایندگی انحصاری کمپانی کوچنت در ایران
 نماینده شرکت STgenetics اروپا

coagent
www.coagentuk.com

STgenetics

دفتر نمایندگی در ایران: پاکدشت، بلوار امام رضا، کوچه امام رضا نودم، پلاک ۴ تلفن: ۰۳۶۰۳۶۰۷۳۳ فکس: ۰۳۶۰۳۶۰۷۴۰۳۶
 موبایل: ۰۷۰۹۱۲۳۵۹۶۷۰۷
 Amini.keykhosro@yahoo.com

N.D.P.co
Nahadehay Dam Pakdasht
@ndp_pakdasht

در صورت عدم وجود پشتوانه‌های علمی و مالی مناسب جهت انجام امور مربوط به تولید، پرورش و نگهداری شترمرغ، سرمایه‌گذاری در این زمینه با شکست مواجه شده و درصد زیان‌های مالی و حتی معنوی قابل توجهی را متوجه افراد فاقد تجربه و صلاحیت خواهد نمود.

جهت پرورش و نگهداری شترمرغ، اولین اولویت، داشتن مکان مناسب و دارای شرایط مورد نیاز با توجه به سن، جثه و تعداد پرنده‌ها است.

بسیاری از کسانی که سرمایه‌های معمولاً اندک خود را بدون لحاظ کردن مورد فوق، وارد این صنعت نموده اند، با تلفات بالا و مشکلات متعدد پرورشی مواجه شده و زیان‌های قابل توجهی را متحمل گردیده‌اند. لذا توصیه اکید می‌شود جهت بررسی محل انتخاب شده به منظور نگهداری شترمرغ، قبل از اقدام به خرید پرنده، از نظرات یک کارشناس خیره و باتجربه در این زمینه استفاده گردد. اولویت دوم در پرورش شترمرغ، انتخاب پرنده‌های سالم، مناسب و مرغوب جهت اطمینان از صحت انجام کار و دستیابی به نتایج دلخواه می‌باشد.

ناگفته پیداست که انتخاب پرنده سالم و دارای شرایط لازم، نیازمند دانش، تجربه و مهارت کافی در این زمینه بوده و در صورت خرید پرنده‌های فاقد صلاحیت، بازدهی مجموعه به‌طور کلی زیر سؤال خواهد رفت.

سومین نکته حائز اهمیت در پرورش شترمرغ، خوراک مناسب و قابل قبول می‌باشد. در یک فارم استاندارد، پرورش شترمرغ، حدود ۷۰ درصد هزینه‌ها مربوط به تأمین اقلام خوراکی پرنده‌ها است. این رقم نشان دهنده میزان اهمیت خوراک و جایگاه آن در سبد هزینه‌های مزرعه بوده و بروز هرگونه مشکل در این زمینه، هزینه‌ها و درآمدهای مجموعه را به شدت دست‌خوش تلاطم و نوسان خواهد نمود.

لازم به اشاره است که سوءمدیریت در زمینه کمیت و کیفیت خوراک مورد استفاده در واحدهای پرورش شترمرغ، خسارات قابل توجهی را به این مجموعه‌ها وارد خواهد نمود.

لذا مدیریت خوراک از مهم‌ترین زیربخش‌های مدیریت یک مزرعه بوده و توجه به آن ضامن بقای مجموعه است.

بسیاری از بیماری‌های شترمرغ مربوط به کمیت و کیفیت خوراک مورد استفاده در آنها است. لذا خوراک مورد مصرف پرنده، نقش مستقیم در تعیین سطح سلامتی گله دارد.

در سال‌های اولیه ورود شترمرغ به ایران (۱۳۸۲-۱۳۷۸) به علت عدم وجود دانش و تجربه کافی در زمینه پرورش، تغذیه، بهداشت و بیماری‌ها، محیط و اقلیم مناسب زندگی و مجموعاً در یک کلمه مدیریت مناسب، بازدهی این حیوان پایین‌تر از حد نرمال بوده و به‌ویژه در زمینه پرور، راندمان چندان مطلوب نبود. به گونه‌ای که وزن مناسب کشتار (۵ + ۱۰۰ کیلو گرم وزن زنده برای هر پرنده پروراری) معمولاً در ۱۶-۱۴ ماهگی حاصل می‌شد.

با گذشت زمان و افزایش دانش فنی و تجربه متخصصان، استفاده از فرمول‌های غذایی پیشرفته‌تر، به همراه مدیریت پیش‌گیری، کنترل و درمان بیماری‌ها و نیز بهره‌گیری از شرایط پرورشی بهتر، سبب شد مدت زمان پرور پرنده‌ها از حدود ۱۵ ماه به ۸-۸/۵ ماه کاهش یافته و در زمان بسیار کوتاه‌تری دوره پرورابندی شترمرغ جهت رسیدن به وزن کشتار صورت پذیرد.

این مسأله فواید فراوان و قابل توجهی را برای تولیدکنندگان به همراه دارد که از آن جمله می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- ۱- کاهش زمان تولید و در پی آن کاهش قابل توجه هزینه‌های مربوطه؛
- ۲- کاهش زمان خواب سرمایه و بازگشت سریع‌تر سرمایه‌های درگیر شده همراه با سود متعلقه؛
- ۳- افزایش توجه‌پذیری اقتصادی و بالا رفتن گردش مالی مجموعه؛
- ۴- پاسخ‌دهی سریع‌تر به مشتریان ثابت و دائمی؛
- ۵- افزایش کیفیت و لطافت گوشت تولید شده به علت کاهش سن و زمان نگهداری حیوان؛
- ۶- امکان نگهداری و پرورش تعداد بیشتری پرنده در یک فضا و دوره زمانی ثابت؛
- ۷- امکان Selection (انتخاب) سریع‌تر پرندگان مولد (از نظر صفات ژنتیکی مطلوب در زمینه گوشت‌واری، ماندگاری جوجه‌ها و ...)

قابل ذکر است که این مورد برای فارم‌های مولد، حائز اهمیت می‌باشد. □

ادامه دارد ...

شرکت داروسازی رویان دارو
بزرگترین تولیدکننده و توزیع‌کننده
انواع محصولات دارویی دام، طیور،
آبزیان، زنبور عسل و ضدعفونی‌کننده

۰۲۱۵۷۸۰۳۰۰۰
www.rooyandarou.com
@rooyan.darou

ROOYAN
DAROU

مهندس عباس خدایی

اگر جهت هر نفر شتر مولد ۵۰ هکتار مرتع در نظر بگیریم، ظرفیت پذیرش شتر در این مراتع با پوشش فعلی آن در حدود ۴۰۰ هزار نفر شتر مولد (در کل گله ۸۰۰ هزار نفر) برآورد می‌گردد که چیزی بیش از دو برابر تعداد آمار رسمی شتر در حال حاضر کشور می‌باشد که چنانچه ما نسبت به توسعه و بهبود مراتع کشور اقدام نماییم این رقم قابل افزایش خواهد بود. ضمناً از وجود شتر می‌توانیم در بهبود وضعیت مراتع گوسفند و بز کشور که به علت چرای بیش از حد گیاهان خوش خوراک از بین رفته و گیاهان مهاجم پوشش مراتع را فرا گرفته است استفاده نمود که باز هم می‌تواند جمعیت شتر کشور را افزایش داد.

انواع گیاهان مرتعی مناسب جهت کاشت در مراتع مناطق پرورش شتر:

تاغ- در حالت طبیعی سرشاخه‌های تاغ یکی از علوفه‌های مورد علاقه شتر می‌باشد و بقایای جنگل‌های طبیعی تاغ در حاشیه خفناک‌ترین کویرها در فلات مرکزی کشور هر بیننده‌ای را به شگفتی و تحسین وا می‌دارد؛ زیرا در شرایط سخت وجود درختانی پرشاخ و برگ و تنومندی از تاغ (ارتفاع ۷ متر) به نظر خارق‌العاده می‌رسد؛ چون در این شرایط سخت حتی گون و خارشتر قادر به مقاومت نمی‌باشد.

تاغ زرد به زمین‌های سبک و شنی وابسته است در حالی که به نظر می‌رسد تاغ سیاه در زمین‌های رسی و حتی شور و با سفره‌های آب شور سطحی تا حد زیادی مقاوم است. تاغ با ایجاد شبکه وسیعی از ریشه قادر است چند ماه از زمان خشک سال که خاک عملاً فاقد رطوبت قابل استفاده است، آب مورد نیاز خود را جذب نموده و به این ترتیب در مناطقی با نزولات جوی پایین‌تر از ۵۰ میلی‌متر در سال به رشد و نمو طبیعی خود ادامه دهد.

با ارزیابی اجمالی که از تاغ‌زارهای در دست کاشت کشور به عمل آمده، هر هکتار از تاغ‌زارها احتمالاً می‌تواند سالیانه حدود ۵۰۰ کیلوگرم علوفه خشک (با توجه به مصرف شتر به ۱۰-۸ کیلوگرم علوفه خشک) را برای شترها تأمین کند استفاده از این تاغ‌زارها تنها محدود به استفاده از شاخه و برگ‌های تاغ نیست بلکه انواع گیاهان مرتعی که در پناه درختان تاغ می‌رویند نیز از دیگر منابع تأمین تغذیه شتر می‌باشد.

گیاه اسفناج وحشی- اسفناج وحشی از جمله گیاهان بوته‌ای چندساله می‌باشد که کشت آن در شرایط آب و هوایی خاص کشور ما نتیجه بسیار مطلوب و خوبی دارد. گیاهی خوش‌خوراک و مناسب برای تغذیه شتر می‌باشد و در مقابل خشکی و کم‌آبی و گرمای زیاد مقاوم بوده و در محیط‌های شور به خوبی رشد می‌کند به علاوه از شوری خاک می‌کاهد و در نتیجه باعث ایجاد محیطی مساعد برای رشد و تجدید حیات گیاهان می‌گردد.

کشور ایران به علت قرار گرفتن روی خط کمربند خشک جهان، از نظر میزان بارندگی فقیر است. میزان ریزش باران در نقاط مختلف کشور ما از گیلان و مازندران تا بعضی مناطق کویر مرکزی بسیار متغیر است. متوسط بارندگی در کشور ما را ۱۸۰ تا ۲۲۰ میلی‌متر اعلام کرده‌اند ولی به هر حال در قسمت اعظم فلات مرکزی میزان بارندگی سالیانه بسیار کم بوده و در قسمت وسیعی از حاشیه کویر مرکزی و کویر لوت و مناطق جنوب شرقی کشور، میزان بارندگی زیر ۱۰۰ میلی‌متر در سال می‌باشد.

وجود تقسیمات آب و هوایی بسیار متنوع باعث ایجاد سیستم خاصی در این مناطق گردیده که هر کدام از آن‌ها زیستگاه موجودات خاصی بوده و از نظر دامپروری نیز مهیای پذیرش انواع خاصی از دام‌ها باشند. مثلاً در مناطق جلگه‌ای پر باران بیشتر صنعت پرورش و نگهداری گاوهای شیری رونق دارد؛ در حالی که در مناطق کوهستانی تپه‌ماهوری که بارندگی آنها بین ۳۰۰ تا ۵۰۰ میلی‌متر است، بیشتر مستعد پرورش و نگهداری گله‌های گوسفند می‌باشد و هر چه از این مناطق به طرف خطوط کم‌باران حرکت می‌کنیم به تدریج ترکیب گله‌ها تغییر کرده و از تعداد گوسفندان کم شده و به جای آن تعداد بز زیاد می‌شود.

ضرورت توسعه پرورش شتر در کشور

درخت کنار- درخت کنار مخصوص نواحی گرم و خشک و نواحی نیمه‌گرم جنوب کشور است (خوزستان، ایلام، بوشهر، هرمزگان، سیستان و بلوچستان، کرمان، فارس، کهگیلویه و بویراحمد و...) ارتفاع آن به ۸ متر و بیشتر هم می‌رسد. میوه آن گرد، در بعضی مواقع تخم مرغی شکل است برگ‌های آن گرد مایل به بیضی شکل است. در زمستان سبز است و برگ‌های آن نمی‌ریزد این گیاه از تیره عناب می‌باشد.

کنار در خاک‌های سبک شنی، شنی لومی، لومی شنی، شنی رسی و در خاک‌های سنگلاخی رشد خوبی داشته و در خاک‌های رسی رشد کمتری دارد و از سن ۵ تا ۱۰ سالگی محصول می‌دهد. تولید علوفه سالیانه آن حدود ۱۰۰۰ کیلوگرم در هکتار است.

درخت گز- درخت گز، دارای گونه‌های متنوعی از شوره‌گز گرفته تا گزهای درختی تنومند همچون گز شاهی را شامل می‌شود. این گیاه در باتلاق‌های نمک و شوره‌زارها از رشد و نموی مناسبی برخوردار است. ولی برخلاف تاغ برای رشد خود نیاز به آب دارد. □

به طوری که در اطراف خطوط کم‌باران با میزان بارندگی ۱۰۰ میلی‌متر، بیشتر گله‌های خالص بز مشاهده می‌گردد. حال چنانچه از این مناطق فراتر رفته و سرزمین‌های بین خطوط هم باران ۱۰۰-۵۰ میلی‌متر و حتی کمتر از آن را که معمولاً در اعماق کویرها قرار دارند مورد بررسی قرار دهیم، ملاحظه می‌کنیم که در این مناطق علاوه بر فلور خاص گیاهی که اکثراً از نباتات چندساله خاردار تشکیل گردیده به علت کمبود آب آشامیدنی معمولاً هیچ دامی به غیر از شتر قادر به زندگی نمی‌باشد و این مناطق زیستگاه خاص شتر می‌باشد و طبق برآورد حدود ۱۳ درصد از سطح کشور ما دارای بارندگی کمتر از ۱۰۰ میلی‌متر می‌باشد که مساحت آن برابر با حدود ۲۰ میلیون هکتار می‌باشد که مختص چرای شتر می‌باشد.

۰۲۱۵۷۸۰۳۰۰۰
www.rooyandarou.com
@rooyan.darou

شرکت داروسازی رویان دارو
بزرگترین تولیدکننده و توزیع‌کننده
انواع محصولات دارویی دام، طیور،
آبزیان، زنبور عسل و ضدعفونی‌کننده

گناسیل GONASYL

GONADORELIN

گنادورلین

موارد مصرف:

درمان کیست های فولیکولار تخمدانی و افزایش میزان باروری پس از تلقیح مصنوعی در گاو.

لوتئوسیل LUTEOSYL

D - CLOPROSTENOL

دی - کلوپروستنول

موارد مصرف:

القا، و همزمانی فعلی، اختلالات تخمدانی، التهاب و عفونت رحم، القای زایمان، سقط جنین و بیماری های رحم پس از زایمان در گاو.

laboratorios syva s.a.
[Spain]

باروری
کلید موفقیت
در هر گله شیری
می باشد.

پخش توسط:

شرکت داروسازی رویان دارو

تلفن: ۵۷۸۰۳۰۰۰

وسایل غذاخوری

جای خوراک یا وسایل غذاخوری گوسفند ممکن است به دو صورت مدرن و سنتی ساخته شود. در شکل مدرن، وسایل غذاخوری دو نوع و مشتمل بر علف‌خور و آخور است. علف، کاه، یونجه خشک و به‌طور کلی غذاهای پرحجم و مواد علوفه‌ای را در علف‌خور و کنجاله و آرد جو و سایر مواد کنسنتره یا غذاهای فشرده را در آخور می‌ریزند. وسایل غذاخوری ممکن است به شکل ثابت یا متحرک و به‌صورت یک‌طرفی و یا دوطرفی باشند. نوع ثابت را می‌توان از مصالح ساختمانی در داخل آغل و در کنار دیوارهای اصلی یا میانی آغل تعبیه نمود. دیوارهای میانی، فضای داخل آغل و جایگاه را به چند محوطه کوچک‌تر تقسیم می‌کند و با تعبیه این دیوارها می‌توان درون یک آغل، آغل‌های کوچک‌تری برای نگهداری طبقات مختلف گله به‌وجود آورد. ارتفاع دیوارهای میانی معمولاً حدود ۱/۲ متر است. در عمل آخور را در پایین و علف‌خور را که معمولاً نرده‌ای است در بالای این دیوارها تعبیه می‌کنند. ارتفاع آخور ثابت از کف آغل، برحسب سن و جثه گوسفند متفاوت است. اما معمولاً این ارتفاع بین ۲۰ تا ۴۰ سانتی‌متر است. در بالای آخور، علف‌خور کار گذاشته می‌شود که معمولاً نرده‌ای به شکل مورب و با فاصله ۱۰ سانتی‌متر از آخور قرار می‌گیرد. علف‌خور ممکن است از چوب یا فلز تهیه و ساخته شود.

مدیریت پرورش گوسفند

جداول زیر ابعاد مربوط به کف و دیوار آغل و نیز اندازه‌های مربوط به علف‌خور و آخور را نشان می‌دهد.

ویژگی‌های علف‌خور

نوع گوسفند	طول برای هر رأس (سانتی‌متر)	پهنای یک طرفی (سانتی‌متر)	پهنای دوطرفی (سانتی‌متر)
میش	۴۵-۶۰	۳۵-۴۰	۵۰-۶۰
میش و بره آن	۴۵-۶۰	۳۵-۴۰	۵۰-۶۰
قوچ	۴۵-۶۰	۳۵-۴۰	۵۰-۶۰
بره پرواری	۳۰-۳۵	۳۰-۳۵	۳۵-۴۰

نور و تهویه آغل

نور و تهویه آغل به کمک پنجره‌ها تأمین می‌شود. در مناطق آفتابی بهتر است درب آغل رو به جنوب و پنجره‌های تهویه به طرف شمال باز شوند تا هم عمل تهویه بهتر صورت پذیرد و هم در فصل تابستان، گوسفند از حرارت زیاد آفتاب محفوظ بماند. گرچه بعضی دامداران معتقدند که نور زیاد در آغل گوسفند مورد لزوم نیست اما باید توجه داشت که استفاده از نور آفتاب برای ضدعفونی و بهداشت جایگاه و نیز سلامت گوسفندان بسیار حیاتی و ضروری است. شدت نور باید آنقدر باشد که روزها نیاز به نور مصنوعی در داخل آغل نباشد اما در صورت لزوم برای تأمین نور مصنوعی از برق می‌توان استفاده کرد. معمولاً پنجره‌های دیوار جنوبی جایگاه در مجاور درب آغل بیشتر برای تابش آفتاب و پنجره‌های شمال برای تهویه است. نسبت مساحت پنجره‌ها به کف جایگاه باید بین ۰/۰۵ تا ۰/۰۷ باشد. پنجره‌ها بهتر است بزرگ و نزدیک به سقف قرار گیرند و برای جلوگیری از ورود حشرات بهتر است توری فلزی در جلوی پنجره‌ها و درب آغل تعبیه و نصب شود. برای تهویه جایگاه علاوه بر پنجره‌ها می‌توان از «ونتیلاتور» یا دستگاه تهویه نیز استفاده کرد. در فصل تابستان چون به هوای بیشتری نیاز است باید سعی شود درب آغل باز بماند تا گوسفندان بتوانند از هوای آزاد استفاده کنند. به هر حال در تهویه جایگاه باید دقت کافی مبذول داشت و توجه نمود که گوسفندان داخل آغل به‌ویژه بره‌ها هیچ‌گاه در معرض جریان شدید هوا قرار نگیرند.

شرکت نهاده های دامی پاکدشت امینی

نمابندگی انحصاری کمپانی کوچنت در ایران

نمایندگی شرکت STgenetics اروپا

دفتر نمایندگی در ایران: پاکدشت، بلوار امام رضا، کوچه امام رضا نودم، پلاک ۴ تلفن: ۰۳۶۰۳۶۰۷۳۳ فکس: ۰۳۶۰۳۶۰۷۴۰۳۶

موبایل: ۰۷۰۶۷۹۶۲۳۵۹۱۰۹

Amini.keykhosro@yahoo.com

جایگاه باز

جایگاه باز عبارت است از یک ساختمان مسقف که از چهار طرف باز است ولی در نمونه مدرن آن دیوارهای جانبی را از عدل‌های کاه و کف آن را به صورت نرده‌ای می‌سازند. این نوع جایگاه در بیشتر کشورها برای میش‌های داشتی استفاده می‌گردد. مساحت لازم برای هر میش بالغ حدود یک تا یک و نیم مترمربع است و آخور و آبشخور نیز به میزان لازم برحسب تعداد گله تأمین می‌گردد.

در روش سنتی گوسفندان و محصور ساختن آن با دسته‌ای از خارهای بیابان یا بوته‌ها یا با بسته‌های علوفه و یا انواع حصارها (سنگ‌چین، خشت و گل و آجر) نمونه‌ای از پرورش گوسفندان به روش باز می‌باشد.

جایگاه نیمه‌باز

عبارت است از یک ساختمان ساده که از سه طرف محصور شده و دارای یک سقف می‌باشد و از یک طرف کاملاً باز است و حیاطی در کنار دارد که گوسفندان در شرایط نامساعد جوی یا برای استراحت در قسمت مسقف به سر می‌برند.

این جایگاه را با هر نوع مصالح ساختمانی می‌توان ساخت. کف جایگاه را از نوع نرده‌ای یا انواع دیگر می‌توان ساخت در صورتی که کف غیرنرده‌ای باشد، استفاده از بستر ضخیم و خشک و تهویه کافی در جایگاه لازم و ضروری خواهد بود.

در شرایط ایران جایگاه نیمه‌باز را بر اساس دو محوطه مسقف و باز و به صورت زیر می‌توان احداث نمود:

محوطه مسقف یا محل استراحت

سایبانی است که گوسفندان در هنگام استراحت یا در موقع برخورد با شرایط نامساعد طبیعی از آن استفاده می‌کنند. تهویه کافی و بستر خشک در این نوع جایگاه از نظر تأمین سلامت و بهداشت گوسفندان لازم و ضروری است.

نظافت جایگاه از لحاظ خارج نمودن بستر و فضولات در سال یکی دوبار انجام می‌شود. برای احداث این نوع جایگاه چنانچه اشاره شد از هر نوع مصالح ساختمانی، بسته به شرایط محل، امکانات دامدار می‌توان استفاده نمود معمولاً جایگاه کم عرض و طولی بیشتر مورد نظر است چون از یک طرف، جریان آزاد هوا بیشتر وارد محوطه مسقف می‌شود و از سوی دیگر، احداث جایگاه ارزان‌تر تمام می‌شود.

برای پوشش کف محوطه مسقف می‌توان از آجرفرش یا از سیمان و سنگ استفاده کرد اما در مناطق مرطوب بهتر است پوشش بتنی به کار برد. محوطه مسقف معمولاً برای هر رأس گوسفند یک و نیم مترمربع فضا در نظر گرفته می‌شود. به عنوان مثال برای یک گله ۱۰۰ رأسی ۱۵۰ مترمربع فضا لازم است دیواره‌های محوطه مسقف باید دست کم تا ارتفاع ۱/۲ متر با مصالح ساختمانی محکم بنا شود تا در برابر فشار بستر مقاومت کند و تجهیزات موجود در آن نیز به اطراف پراکنده نشود.

به‌علاوه طرف باز محوطه مسقف باید در جهت مخالف یا پشت به باد باشد. بنابراین بهتر است پیش از احداث این محوطه به چگونگی جهت باد در تمام فصول توجه داشت. آخور و آبشخور گوسفند را می‌توان در محوطه باز تعبیه کرد؛ زیرا گوسفندان برای تأمین غذا و آب خود بیشتر در محوطه باز به سر می‌برند این امر موجب کاهش آلودگی بستر با فضولات در محوطه مسقف و ممانعت از باتلاقی شدن آن نیز می‌شود. به‌علاوه بستر نیز خشک می‌ماند و از نسبت مصرف مواد برای تهیه بستر کم می‌گردد. <<<

۰۲۱۵۷۸۰۳۰۰۰

www.rooyandarou.com

@rooyan.darou

شرکت داروسازی رویان دارو

بزرگترین تولیدکننده و توزیع‌کننده

انواع محصولات دارویی دام، طیور،

آبزیان، زنبور عسل و ضدعفونی‌کننده

باید توجه داشت که در شروع کارها به اندازه کافی بستر روی کف ریخته شود نوع و مقدار بستر برحسب شرایط محیط و امکانات دامدار متفاوت است اما معمولاً در یک مزرعه نوبنیاد، دامدار از مصرف کلش و کاه به عنوان بستر استفاده می‌کند. در عین حال باید دانست که خاک اره و نظیر آن برای بستر گوسفند مناسب نیست؛ زیرا این مورد در بین تارهای پشم جای می‌گیرد و ممکن است موجب ناراحتی‌های پوستی در گوسفند شود. مقدار بستر در ابتدا ممکن است حدود ۲۰ سانتیمتر باشد و به تدریج اضافه شود اما در آغاز گرمای هوا باید فوراً بستر را جمع کرد. برای سقف محوطه‌ها، ایرانیت یا ورقه‌های فلزی (شیروانی) را می‌توان به کار برد. برای استفاده از نور بیشتر که کمک به سلامتی گوسفند و خشک نگه داشتن بستر می‌کند ممکن است پنجره‌هایی از جنس شیشه یا پلاستیک در سقف‌های آجری و سفالی و غیره تعبیه نمود.

محوطه باز یا محل گردش گوسفندان باید به قدر کافی پهن و وسیع باشد. در این محوطه معمولاً برای هر رأس گوسفند حدود ۳ تا ۴ مترمربع فضا در نظر گرفته می‌شود و به عنوان مثال برای یک گله ۱۰۰ رأسی ۳۰۰ تا ۴۰۰ مترمربع فضا لازم است.

به عبارت دیگر با احتساب محوطه مسقف، چنین گله‌ای حدود ۴۵۰ تا ۵۵۰ مترمربع، فضای جایگاه نیمه‌باز لازم دارد. کف محوطه باز به صورت ساده یا خاکی در نظر گرفته می‌شود اما بهتر است از پوشش سیمانی یا از سنگ فرش استفاده کرد. به هر حال باید توجه داشت هر نوع پوششی که به کار برده می‌شود به گونه‌ای باشد که سطح کف لغزنده نباشد.

در شرایط صنعتی و در بعضی کشورهای مرفقی برای صرفه‌جویی در وقت و هزینه، جهت جمع‌آوری و نگهداری گوسفندان از محوطه باز و حصاربندی برای پشم‌چینی و بعضی عملیات بهداشتی استفاده می‌شود.

محوطه جمع‌آوری و اجرای عملیات فنی و بهداشتی در فضای باز را در مجاور اتاق یا سالن پشم‌چینی نیز می‌توان تعبیه کرد. علاوه بر حصاربندی بهارند که قبلاً به آن اشاره شده، بسیاری از دامداران به‌ویژه دامداران روستایی که فعالیت آن‌ها به صورت تلفیقی از زراعت و دامداری است مزارع و واحدهای گوسفندداری خود را به صورت محوطه‌های حصاربندی شده ترتیب می‌دهند.

این نوع حصاربندی‌ها در بعضی نقاط ایران به‌ویژه در مناطق گیلان و مازندران معمول است.

قسمت‌های لازم دیگر (ضمائم جایگاه)

در ساختمان جایگاه‌های بسته و باز علاوه بر قسمت‌هایی که ذکر شد. تجهیزات یا اتاق‌هایی را نیز برای تعدادی از عملیات لازم باید در نظر گرفت از جمله عملیات عبارتند از:

اتاق توزین دام، پشم‌چینی، بسته‌بندی پشم، ذخیره علوفه، توزین و نگهداری مواد کنسانتره یا خوراک روزانه، محل تهیه غذای روزانه، نگهداری کود، نگهداری گوسفند مریض، مبارزه با انگل‌های خارجی، حمام دام، اتاق شیردوشی، اتاق کارگر و دفتر به‌منظور نگهداری دارو و وسایل و اوراق پیشینه و رکورد گله.

در احداث انبار یا ساختمان‌های چوبی قابل احتراق باید توجه به‌خصوص کرد و حتی‌المقدور این انبارها و ساختمان‌ها را دورتر از ساختمان‌های اصلی در واحد دامداری بنا ساخت.

در صورت عدم استفاده از چوب، انبارها و محل ذخیره خوراک و علوفه را باید نزدیک جایگاه احداث کرد و محل جمع‌آوری و نگهداری کود را دورتر به‌گونه‌ای باید ساخت که جریان باد، عفونت احتمالی را از اطراف ساختمان دور کند.

اگر چه ساختمان ضامم نام برده برحسب نوع و اندازه گله، شرایط محل، تعداد ضامم مورد نظر، امکانات اقتصادی و سلیقه دامدار متفاوت است اما نقشه جایگاه و ضامم آن را باید با دقت زیادی طرح و تنظیم کرد و پس از تخمین جزئیات هزینه لازم، به احداث آن‌ها اقدام نمود.

در این بحث به دلیل اهمیت حفظ سلامت و تأمین تولیدات گوسفند، فقط به بررسی مشخصات و شرایط لازم برای ساختمان و لوازم مبارزه با انگل‌های خارجی می‌پردازیم. □
ادامه دارد ...

شرکت نهاده‌های دامی پاکدشت آمینی

نماینده‌گی انحصاری کمپانی کوچنت در ایران

نماینده شرکت **STgenetics** اروپا

دفتر نمایندگی در ایران: پاکدشت، بلوار امام رضا، کوچه امام رضا نودم، پلاک ۴ تلفن: ۳۶۰۳۶۰۷۳۳ فکس: ۳۶۰۳۶۰۷۴۰۷۴

موبایل: ۰۹۱۲۳۵۹۶۷۰۷

Amni.keykhosro@yahoo.com

غنی از
۹ امگا

پودر چربی محافظت شده
مخصوص دام های شیری و پرواری

پرشیپافت پلاس

PERSIAFAT⁺

- سرشار از امگا ۹ (اولئیک اسید)
- افزایش تشکیل میسل و بهبود قابلیت هضم
- چربی در دستگاه گوارش
- انتقال انرژی بسمت ذخایر بدنی و کاهش
- افت اسکور بدنی
- بهبود عملکرد تولیدمثلی با حفظ امتیاز بدنی
- پس از زایش
- غنی سازی شیر با امگا ۹ و کاهش مشکلات قلبی -
- عروقی در انسان

قابلیت هضم

محصولی از شرکت تعاونی دانش بنیان

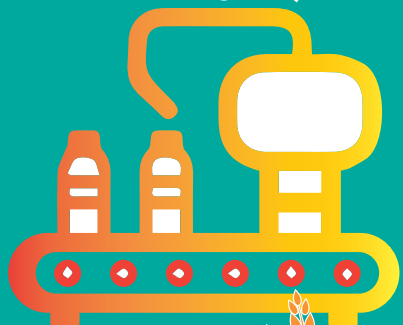
کیمیا دانش اهنآ

برگزاری همایش بین‌المللی غلات و دانه‌های روغنی به همت و ابتکار اتاق بازرگانی ایران و سوئیس

برای اولین بار در نمایشگاه آگروفود (کشاورزی و صنایع غذایی) امسال و طی بازدیدی که از غرفه اتاق بازرگانی ایران و سوئیس داشتیم و گزارش آن را در شماره قبل مجله آورده‌ایم، مطلع شدیم که اتاق بازرگانی ایران و سوئیس درصدد برگزاری همایشی بین‌المللی در زمینه غلات و دانه‌های روغنی است. با توجه به اهمیتی که این همایش بین‌المللی می‌تواند داشته باشد و سؤالاتی از قبیل اینکه هدف برگزاری این همایش چیست و چرا اتاق بازرگانی ایران و سوئیس کاندیدا و مبتکر برگزاری این همایش شده است و سؤالات دیگری از این دست که برایمان مطرح بود، انگیزه‌ای شد تا طی مصاحبه‌ای با شریف نظام‌مافی، رئیس اتاق بازرگانی ایران و سوئیس موضوع را مورد بررسی قرار دهیم.

بخش صنایع غذایی

گفت‌وگو با
شریف نظام‌مافی،
رئیس اتاق بازرگانی ایران و سوئیس

قلب تپنده کشور خودمان باشیم

اتاق بازرگانی ایران - سوئیس
Iran-Switzerland Chamber of Commerce

در صحبت‌های آقای نظام مافی جملاتی وجود دارد که بسیار جلب توجه می‌کند. به‌خصوص که آن‌ها را با جدیت و تأکید خاصی بیان می‌نماید که نشان از مکنونات قلبی و علاقه وی به کشورش و نیز اعتماد به نفس ایشان دارد.

جملاتی از این قبیل: «... شرکتهای بین‌المللی اگر بخواهند با بازارهای ایران و ... صحبت و تعاملاتی داشته باشند باید به ایران بیایند»

«... ما اگر به دلایلی مانند تحریم‌ها، نمی‌توانیم قلب تپنده منطقه باشیم، قلب تپنده کشور خودمان که می‌توانیم باشیم.»

«این همایش باید در تقویم کاری شرکتهای خارجی جا بیفتد»

و جملاتی از این دست که در مصاحبه صفحه بعد ملاحظه خواهید کرد: <<<

با چه هدفی به طرح این همایش پرداختید؟

همایش‌های متعدد بین‌المللی در زمینه غلات در منطقه خاورمیانه و آسیای مرکزی، برگزار می‌شود. بعد از بازگشت تحریم‌ها حضور ایرانیان در این کنفرانس‌ها مشکل شده است و بعضی از آن‌ها هم حتی ایران را تحریم کرده‌اند. در این شرایط ما به فکر افتادیم که چرا در کشورمان یک کنفرانس بین‌المللی در مورد غلات نداریم تا به طور مداوم و حرفه‌ای برگزار شود و مسائل مربوط به این حوزه را بررسی نماید.

از این جهت بود که اتاق بازرگانی ایران و سوئیس که یک کمیسیون کشاورزی بسیار قوی هم دارد و با شرکت‌های سوئیسی در زمینه کشاورزی و غلات در ارتباط است، تصمیم به برگزاری این همایش گرفت.

JANUARY 2018

SWITZERLAND

Non-tariff measures (NTMs) applicable to biodiversity and BioTrade products: Personal care, food and phytopharma sectors

در مورد ارتباطات ایران و سوئیس در حوزه کشاورزی توضیح دهید؟ در چه زمینه‌هایی همکاری دارند؟ بخصوص در زمینه غلات و دانه‌های روغنی که محور برگزاری همایش است؟

در زمینه غلات چند شرکت سوئیسی در ایران فعال هستند مانند شرکت «سینونتا» که علاوه بر فعالیت‌های زیادی که در حوزه‌های مختلف کود، سم، مواد شیمیایی و بذور در کشاورزی ایران دارد، در زمینه غلات هم فعالیت‌هایی دارد. از جمله در حال حاضر در یک مزرعه نمونه در استان خوزستان و شهرستان شوش در حال تست کردن بذرهای جدید ذرت است و در آینده نزدیک هویج و بعضی بذرهای دیگر در مزارع آن مورد آزمایش قرار می‌گیرند. این شرکت در بخش سموم هم یک شرکت قوی و شناخته شده بین‌المللی است و در ایران هم فعالیت دارد.

شرکت «نستله» دیگر شرکت سوئیسی است که فعالیت‌های اقتصادی و تولیدی از جمله شیر خشک کودکان در ایران دارد و برنامه‌هایی برای تأمین شیر مورد نیاز این کارخانه در داخل ایران دارد و به این فکر است که از طریق تشکیل و مدیریت زنجیره تولید شیر در ایران شیر مورد نیاز کارخانه‌اش را تأمین نماید؛ چون تا پیش از این شیر را از خارج تهیه می‌کرد.

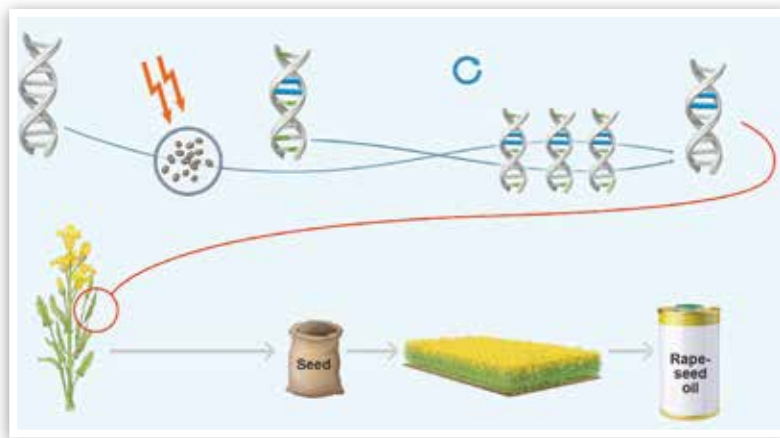
نستله برنامه‌هایی دارد تا با نظارت بر کار بعضی از دامداری‌ها در داخل کشور و کارهایی مانند کاهش آنتی‌بیوتیک‌ها و همچنین به صفر رساندن «آفیلاتوکسین» در شیر، آن را برای تولید شیرخشک کودک استانداردسازی نماید.

یک نمونه دیگر از شرکت‌های سوئیسی، شرکتی مانند «بولر» است که در زمینه تولید ماشین‌آلات صنایع غذایی، آردسازی، خوراک دام و طیور و آبزیان و دستگاه‌های بوجاری در ایران و در کارخانه‌ای که در آستارا دارد تولید می‌کند. به هر صورت حضور شرکت‌های سوئیسی در ایران و در زمینه کشاورزی و غلات پررنگ است.

در کمیسیون کشاورزی اتاق بازرگانی ایران و سوئیس تصمیم بر این شد که همایش بین‌المللی غلات و دانه‌های روغنی را برگزار کنیم و افراد بسیار متخصص و فعال در این بخش در هیأت‌مدیره این همایش قرار گرفتند. افرادی از جمله سید محمد رضا مرتضوی - رئیس انجمن آردسازان و رئیس کانون انجمن‌های صنایع غذایی، علیرضا کریمی وثیق - رئیس کانون هماهنگی صنعت بازار دانش زنجیره گندم آرد نان و رئیس کمیته کنترل کیفی غلات بازرگانی دولتی ایران، حسین یزدجردی - رئیس هیأت مدیره کانون انجمن‌های صنفی صنایع آرد ایران، حسین ضیائی‌ان - عضو هیأت مدیره ایران گرین، مهرزاد جمشیدی - رئیس هیئت مدیره انجمن بین‌المللی آسیابانان منطقه خاورمیانه و آفریقا و کاوه زرگران - دبیر کانون انجمن‌های صنایع غذایی کشور از جمله افرادی هستند که در زمینه غلات فعالیت‌های زیادی داشته‌اند و ترکیب هیأت رئیسه همایش را تشکیل می‌دهند.

یک هیأت علمی هم تشکیل داده‌ایم، تیم برگزارکننده هم شکل گرفته و انشالله... همایش در تاریخ ۱۹ و ۲۰ آبان ماه امسال در هتل اسپیناس پالاس تهران برگزار خواهد شد. هدف اصلی این است که ما برای بازار بیش از ۸۰ میلیونی ایران نباید به دبی یا ترکیه برویم و دیدارها و ملاقات‌هایمان را با شرکت‌های خارجی در آنجا ترتیب بدهیم و در مورد ایران صحبت کنیم.

شرکت‌های بین‌المللی اگر بخواهند با بازارهای ایرانی، طرف‌های ایرانی‌شان، شرکت‌های تجاری ایرانی، مقامات دولتی و ... صحبت کنند، باید به ایران بیایند. اگر به دلیل شرایطی که فعلاً به ما تحمیل شده نمی‌توانیم از نظر تجاری قلب تپنده منطقه باشیم، قلب تپنده کشور خودمان که می‌توانیم باشیم و دلیلی ندارد که مثلاً برای دیدن فلان شرکت‌های خارجی به دبی برویم. اگر علاقه دارند که با کشور ما کار کنند به ایران بیایند. هدف اصلی ما این است.

تاکنون برگزاری چنین همایشی در ایران سابقه داشته است؟

یک بار یک نهاد بین‌المللی در زمینه آردسازی همایشی برگزار کرده اما در این وسعت تاکنون انجام نشده است.

تمرکز شما بیشتر در چه حوزه‌هایی از غلات است، در زراعت، فرآوری، صنایع تبدیلی و ... روی کدام حوزه بیشتر متمرکز هستید؟

کار ما نهایتاً پس از برداشت غلات شروع می‌شود. یعنی به مسائل زراعی آن نمی‌پردازیم. هر عملیاتی که پس از برداشت، سیلو، انبارداری، آردسازی و ... تا سفره مصرف‌کننده را شامل می‌شود. یعنی از جایی که مثلاً گندم از تسمه نقاله وارد سیلو می‌شود در حوزه کاری این همایش است. کارخانه‌های آرد، دام و طیور، روغن‌گیری و ... همه را شامل می‌شود.

در دانه‌های روغنی که کشور ما با سرانه مصرف بالا بیشتر وابسته به واردات است، چه مواردی مطرح می‌شود؟

بخش تجاری آن خیلی اهمیت دارد. حدود ۱۰ میلیون تن دانه‌های روغنی در سال قبل واردات داشته‌ایم.

نگهداری، روغن‌گیری، مصرف بهینه و درست آن، یکی از موضوعات مهم کنفرانس است. سرانه مصرف روغن در کشور ما متأسفانه زیاد است. کیفیت روغن هم بسیار مهم است و اینها مسائلی است که ما در این همایش مورد بحث قرار خواهیم داد.

بخش خوراک دام و طیور هم در موضوعات کنفرانس گنجانده شده است؟

بله، خوشبختانه یکی از شاخه‌های کاری همایش همین موضوع است. بخش زیادی از غلات، همچنین سویا و ... برای خوراک دام و طیور استفاده می‌شود. کارخانه‌های خوراک دام و طیور در حوزه کاری کنفرانس هستند.

در مورد بحث‌های تجاری موضوع هم شما ورود می‌کنید و آن را پوشش می‌دهید؟

بله. مثلاً گندم را در نظر بگیرید که از کشور قزاقستان برای ایران خریداری می‌شود برای این کار شما با مسائل مختلفی از جمله خرید، کنترل کیفیت، بارگیری در کشتی، بیمه، نقل و انتقال به کشور، تخلیه و ... همه در حوزه کاری ما قرار دارد. همین گندم را تا مرحله آرد، استفاده در صنایع مختلف مانند انواع نان، کیک، ماکارونی و ... همه اینها را ما پوشش می‌دهیم. یعنی از برداشت تا سفره مردم را پوشش می‌دهد.

چه شرکت‌هایی و از چه کشورهایی هدف شما برای شرکت در همایش هستند؟

شرکت‌های خصوصی از کشورهای آلمان، ترکیه، سوئیس، فرانسه، روسیه و قزاقستان هدف دعوت ما هستند؛ چون این شرکت‌ها می‌توانند همکاران خیلی خوبی برای ایران باشند.

چقدر انتظار دارید که مورد استقبال این شرکت‌ها قرار بگیرید؟

با در نظر گرفتن شرایط موجود کار کمی سخت می‌شود؛ ولی چیزی که برای ما اهمیت دارد این است که این کنفرانس را شروع کنیم و آن را جا بیندازیم. مهم این است که این همایش را روی تقویم بین‌المللی سالیانه شرکت‌ها قرار دهیم و اگر امسال هم استقبال نکنند، در سال‌های بعد حتماً حضور خواهند داشت.

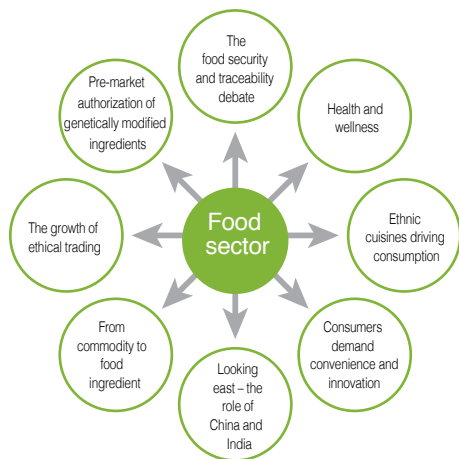
چشم‌انداز آینده این همایش برای ما اهمیت دارد و حتماً هم چشم‌انداز روشنی خواهد بود. برنامه درازمدت چند ساله برای این کنفرانس داریم.

سخنرانان ویژه و مقالات هم برنامه‌ریزی شده است؟

بله. ما یک هیأت علمی قوی برای همایش تشکیل داده‌ایم که از طریق این هیأت علمی پس از فراخوان و ارسال مقالات خارجی و داخلی و بررسی آن‌ها در این مورد هم تصمیم‌گیری می‌کنند. هیأت علمی ما از اساتید دانشگاه، مقامات دولتی و بخش خصوصی شکل می‌گیرد.

Market trends in Switzerland

Trends by sector

چه ارگان‌های دولتی با شما همکاری دارند یا از شما حمایت می‌کنند؟

بیشتر وزارت جهاد کشاورزی، وزارت بهداشت، اداره استاندارد، نهایتاً شرکت GTC (شرکت بازرگانی دولتی ایران) و انجمن‌های فعال در زمینه دام و طیور و همچنین انجمن‌های فعال در زمینه روغن‌های خوراکی با ما همکاری دارند.

چرا این اتفاق در اتاق سوئیس می‌افتد و چه شد که شما به فکر انجام این کار افتادید؟

اتاق سوئیس، پروژه‌ها و برنامه‌های متفاوت دارد و نهایتاً چون افراد زیادی در اتاق سوئیس علاقه‌مند به این کار هستند، به همین دلیل شروع کار از اینجا کلید خورده است.

گزارشی از پايون استارت‌آپ‌های حوزه کشاورزی و صنایع غذایی در نمایشگاه آگروفود ۹۸

گزارشی از نمایشگاه بین‌المللی آگروفود ۹۸ تهران، در شماره قبل مجله «دام و کشت و صنعت» خدمت مخاطبان مجله ارائه کردیم. در همان گزارش وعده دادیم که در شماره‌های آینده مجله، گزارشی ویژه از پايون استارت‌آپ‌های حوزه کشاورزی و صنایع غذایی که برای اولین بار در نمایشگاه آگروفود گنجانده شده و یکی از اتفاقات خوب این نمایشگاه هم بوده خدمت شما ارائه نماییم.

همچنین در شماره قبل مجله گزارشی از پايون استارت‌آپ‌های حوزه کشاورزی که با همت وزارت جهاد کشاورزی در نمایشگاه «الکامپ ۹۸» برقرار بود و نیز فعالیت‌ها و برنامه‌های بانک کشاورزی در حوزه استارت‌آپی مطالبی تقدیم شما شد.

استارت استارت‌آپ‌ها

در نمایشگاه آگروفود

پايون استارت‌آپ‌ها در نمایشگاه آگروفود ۹۸ ...

در نمایشگاه آگروفود ۹۸ برای نخستین بار پايونی متشکل از ۱۶ تیم استارت‌آپی در حوزه کشاورزی و صنایع غذایی تشکیل شده بود که تیم‌های شرکت‌کننده ایده‌ها و نوآوری‌های خود را در این زمینه به نمایش گذاشته بودند. وجود این پايون و این تیم‌های استارت‌آپی و کارهای نو و کاربردی با ارزشی که انجام داده بودند، نوید فصل جدیدی در کشاورزی و صنایع غذایی کشور را می‌دهند. به‌خصوص که اعضای تیم‌ها هم، مانند خود اتفاق استارت‌آپی همه جوان بودند و با همان خصوصیتی که از جوانان انتظار داریم؛ یعنی فعال و امیدوار به آینده. گزارشی از این پايون را تقدیم شما می‌کنیم:

سیستم گلخانه هوشمند

عبدالحمید نیکروان، مدیرعامل شرکت توحیدی آرمانشهر، مستقر در پارک علم و فناوری استان فارس از شرکت‌کنندگان در نمایشگاه در مورد سیستمی که این شرکت طراحی کرده می‌گوید: ایده ما سیستم‌های هوشمند گلخانه بود و به مرور که در حال عملی کردن ایده خود، چه از نظر سخت‌افزاری و چه از نظر نرم‌افزاری بودیم، وارد سیستم‌های آبیاری هوشمند و کشاورزی دقیق هم شدیم. الان سه محصول به بازار عرضه کرده‌ایم و آن را برای مشتریانمان نصب و راه‌اندازی می‌کنیم و یک محصول هم در حال تجاری‌سازی داریم در حوزه کشاورزی دقیق است.

موردی هم که در نمایشگاه ارائه کردیم سیستم هوشمند کنترل اقلیم گلخانه است که کار اصلی آن کنترل دما، رطوبت هوا و CO₂ هوا و رطوبت بستر و یک سری کنترل‌های هوشمند از راه دور و از طریق اینترنت و ثبت اطلاعات اقلیمی و وضعیت گلخانه روی اینترنت است.

یعنی تمام اقدامات کنترلی و مدیریتی گلخانه هر ۲ دقیقه یک بار ثبت می‌شود و از طریق اپلیکیشنی که روی موبایل نصب می‌شود کنترل آن صورت می‌گیرد. این سیستم امکانات مدیریتی هوشمند بسیار با ارزش در اختیار صاحبان گلخانه قرار می‌دهد.

نسبت به نمونه‌های مشابه یک سری امکانات بیشتری روی آن کار گذاشته‌ایم که کار را راحت می‌کند. مثلاً امکان حضور و غیاب سرکارگر و کارگران را به صورت آنلاین دارد.

هزینه نصب این سیستم بستگی به ماژول‌هایی دارد که مشتری سفارش می‌دهد و قیمت پایه آن از ۲۰ میلیون شروع می‌شود.

در این گروه تیم اصلی از کارشناسان برق و آی‌تی هستند و تیم فرعی که مشاور تیم اصلی است کشاورزان و گلخانه‌داران هستند.

مدیریت زنبورستان و کندوی هوشمند

وحید امجدی، مدیرعامل شرکت راه‌کار هوشمند مهمان نیز می‌گوید: کارمان را از دو سال قبل شروع کردیم. تعدادی از محصولاتمان موفق شدند تأییدیه محصولات دانش‌بنیان را اخذ نمایند. یکی از محصولات ما «مدیریت زنبورستان و کندوی هوشمند» است که در اینجا به نمایش گذاشته‌ایم. محصولی که ارائه کرده‌ایم هم کندوی هوشمند است و هم مدیریت زنبورستان که دو بخش اصلی دارد: سخت‌افزاری و نرم‌افزاری.

قسمت سخت‌افزاری، بخشی است که داخل کندو قرار می‌گیرد و چند کار اصلی را انجام می‌دهد. اولاً اطلاعات مهم داخل کندو را به ما می‌دهد. اطلاعاتی مانند دما، رطوبت، صدا، وزن قاب‌های عسل از نظر تعداد زنبور و تعداد عسل جمع‌آوری شده را به سیستم کنترل ارسال می‌کند. از طرفی چون هیتر دارد در زمستان و هنگامی که هوا سرد است، عمل گرمایش را انجام می‌دهد که این عمل گرمایش باعث می‌شود که مصرف غذا پایین بیاید.

سیستم را به صورت کابلی و با استفاده از سیم و کابل چیده‌ایم. چون سیستم وایرلس و سیستم‌هایی که تولید اشعه می‌کنند برای زنبور ضرر دارند. به همین دلیل ما از سیستم کابل‌کشی استفاده کرده‌ایم. که این سیستم امکان استفاده از برق شهری را دارد. همچنین با استفاده از یک باتری ماشین هم جواب می‌دهد.

امکان دیگری که این سیستم به بهره‌بردار می‌دهد جلوگیری از سرقت است و اگر کندویی سرقت شود دزدگیر آن به صدا در می‌آید و علائم مورد نیاز را صادر می‌کند.

قسمت نرم‌افزاری هم یک اپلیکیشن است که روی موبایل نصب می‌شود و اطلاعات اندازه‌گیری شده و عملیات روزانه‌ای که زنبوردار انجام می‌دهد را ثبت و گزارش می‌کند.

زنبوردار با این سیستم می‌تواند یک آمار کلی و جزء‌به‌جزء از زنبورستان و کندوها داشته باشد. این کار در ایران تاکنون ارائه نشده و در خارج کشور نیز این سیستم‌ها به صورت مجزا و تکه‌تکه ارائه می‌شود. ضمن اینکه بعضی از امکانات این سیستم را هم ندارد. از طرفی مواردی که شباهتی با کار ما دارند در خارج عمدتاً به صورت تحقیقاتی است اما ما آن را به صورت تجاری و کاربردی کرده‌ایم. در صورت تمایل زنبوردار، این سیستم برای یک زنبورستان ۱۰۰ کندویی حدود ۳۶ میلیون هزینه دارد. در این تیم علاوه بر متخصصین الکترونیک و آی‌تی، از محققین زنبورداری هم کمک گرفته‌ایم. با مرکز تحقیقات زنبورعسل و وزارت جهاد کشاورزی طرحی را در دست داریم که در شناسایی آفات زنبورداری و مبارزه با آن هم ورود کنیم.

حضور قوی‌تر در آینده

هاتف بی‌آزار از شرکت «پارسان راهکارهای توسعه تجارت» که در نمایشگاه آگروفود مدیریت پاپیون استارت‌آپ‌های نمایشگاه را برعهده دارد در گفت‌وگو با خبرنگار «دام، کشت و صنعت» عنوان کرد: در این پاپیون با نام آگروفود استارز ۹۸، اولین سالی است که استارت‌آپ‌ها را در نمایشگاه به نمایش گذاشته‌ایم و امیدواریم که در آینده خیلی قوی‌تر از این‌ها وارد نمایشگاه‌ها شویم.

امسال ۱۶ تیم استارت‌آپی از حوزه صنایع غذایی و کشاورزی را از تعداد درخواست‌های ارسال شده انتخاب کرده‌ایم برای حضور در پاپیون نمایشگاه تیم‌های استارت‌آپی و در قالب یک کانتر فضا در اختیار هر کدام از تیم‌ها قرار گرفته است تا محصول خودشان را به نمایش بگذارند و ایده‌هایشان را مطرح نمایند.

سعی کردیم یک بازار رقابتی هم ایجاد شود تا هر کدام از تیم‌ها بتوانند برای خودشان سرمایه‌گذار جذب کنند؛ چون در بعضی از گروه‌ها کارهای مشابه و در رشته‌های مشابه انجام گرفته که این خود ایجاد رقابت می‌کند.

از خود بچه‌های تیم‌ها که می‌پرسم اکثراً از نمایشگاه راضی بودند و بازخورد خوبی داشته است. ما قطعاً در دوره‌های بعدی نمایشگاه هم فعال خواهیم بود حتی به فکر این هستیم که اگر بشود پاپیون را در حد یک سالن گسترش دهیم.

وی در مورد روند انتخاب استارت‌آپ‌ها هم گفت: پس از فراخوانی که دادیم، تیم‌های زیادی اعلام آمادگی کردند و ما این ۱۶ تیم را نهایتاً برای نمایشگاه انتخاب کردیم.

چای، یک نوشیدنی پرمصرف در کشور ماست و پای ثابت هر محفل و جمعی شاید چای باشد. شاید به جرأت بتوان ایرانی‌ها را یکی از پرمصرف‌ترین کشورهای دنیا از نظر نوشیدن چای به حساب آورد. اما در این بین آنچه مورد سؤال است اینکه «چای ایرانی بنوشیم یا خارجی؟!» حتماً همه شما در رسانه‌های مختلف دیده‌اید که مردم را ترغیب به مصرف چای ایرانی می‌نمایند اما با همه این‌ها باز هم رغبت مردم به مصرف چای خارجی بیشتر است. از یک طرف تولیدات داخلی کفاف مصرف مردم را نمی‌دهد و از دیگر سو مردم، کفه ترازوی کیفیت چای را به نفع چای خارجی سنگین‌تر می‌بینند، به همین دلیل چای خارجی جایگاه بهتری در بین مردم دارد. در مورد موضوع کیفیت چای ایرانی و مقایسه آن با نوع خارجی گزارشی کوتاه تهیه کرده‌ایم که در آن نظر حسین عیوضی دریانی از با سابقه‌ترین تبارگان چای و رئیس سابق اتحادیه تولیدکنندگان، بازرگانان و صنایع بسته‌بندی چای کشور و حبیب جهانسوز، رئیس سازمان چای کشور را در این مورد جویا شده ایم:

مقایسه چای ایرانی و خارجی

حسین عیوضی دریانی، یکی از بازرگانان پیش‌کسوت ضمن انتقاد از قاچاق چای به کشور می‌گوید: کل مصرف چای کشور چیزی در حدود ۱۳۰-۱۲۰ هزار تن در سال است در صورتی که تولید داخلی ما در بهترین حالت ۲۵-۲۰ هزار تن است؛ پس ما ناگزیر به واردات چای هستیم. وی در ادامه بیان کرد: بنده هم بسیار معتقد به شعار «ایرانی چای ایرانی بنوش» هستم و طرفدار تولید داخلی می‌باشم اما مسئله این است که تولیدات داخلی ما کافی نیست و ناچار به واردات هستیم. چای ایرانی، یکی از انواع ارگانیک و بسیار خوب چای در دنیاست و کیفیت خوبی دارد اما چای خارجی هم با کیفیت است جنس بوته‌های چای ما از نوع چای چینی است که نسبت به چای هند و سیلان کم‌رنگ‌تر است.

چون اولاً شرایط آب و هوایی کشورهای سریلانکا و هند برای تولید چای بسیار مناسب است و ثانیاً اینکه رقم بوته‌های چای آنها از چای با کیفیت می‌باشد.

عیوضی دریانی افزود: بعضی تبلیغات منفی در مورد چای خارجی به دور از انصاف است. وی در توضیح صحبت‌های خود می‌گوید: شما برنج ایرانی و هندی را مقایسه نکنید. برنج هندی به هیچ عنوان از نظر کیفیت و عطر و طعم در حد برنج ایرانی نیست و این یک واقعیت است که برنج ما بهتر است و هیچ کس نمی‌تواند این موضوع را انکار کند.

مصرف کننده داخلی هم به خوبی این مسئله را درک کرده و به برنج ایرانی تمایل بیشتری دارد. اما در مورد چای اینگونه نیست؛ به دلایلی که عرض کردم چای خارجی کیفیت خیلی خوبی دارد؛ چون شرایط آب و هوایی آنها برای چای مناسب‌تر است.

حبیب جهانساز، رئیس سازمان چای کشور نیز در پاسخ به سؤالات خبرنگار دام، کشت و صنعت عنوان کرد: به طور کلی مقایسه کیفیت محصولات کشاورزی بستگی به معیارهای مورد سنجش آن محصول دارد و شاخص‌های کیفیت بستگی به عطر، طعم، رنگ و رویت (شکل ظاهری) چای خشک دارد که همان خواص حسی یا ارگانولوپتیکی بوده و بستگی به تیپ گیاه، شرایط آب و هوایی منطقه کشت، نوع برگ چینی، کیفیت ماده اولیه که عامل اصلی ارتقای کیفیت چای خشک استحصالی است.

اما ما در عصری زندگی می‌کنیم که کشورها با تکنولوژی و فن‌آوری‌های جدید درصدد تسخیر دنیا می‌باشند و امروزه مهم‌ترین شاخص محصولات کشاورزی (مواد غذایی مورد مصرف) علاوه بر دارا بودن کیفیت نسبی آن‌ها، در گام اول ارجحیت سلامت و ارگانیک بودن محصولات تولید شده می‌باشد. در این راستا چای نیز به‌عنوان پرمصرف‌ترین نوشیدنی بعد از آب از این قاعده مستثنی نیست.

لذا با توجه به شرایط آب و هوایی خاص اقلیمی در مناطق چای‌خیز ایران (زمستان‌های نسبتاً سرد، آفات و بیماری‌ها پایین‌تر از سطح آستانه اقتصادی) در نتیجه چای خشک استحصالی عاری از سموم شیمیایی بوده و استفاده بهینه از کودهای شیمیایی نیز این زمینه را مهیا نموده است تا از این حیث در بالاترین سطح کیفی قرار گیرد.

وی در ادامه افزود: باغات چای ایران از تیپ چای‌های چینی و هیبرید بوده و همانند اکثر کشورهای چای‌خیز به‌طور مثال هند که ۳۸ درصد باغات سن بالای ۶۰ سال و ۵۸ درصد آن به‌صورت باغ‌های بالای ۴۰ سال و در حدود ۴ درصد آن باغ‌های کمتر از ۲۰ سال احداث می‌باشد یا سریلانکا که حدود ۵۰ درصد باغات چای آن بالای ۷۰ سال از عمر آن می‌گذرد و سطح وسیعی از باغات چای ایران نیز به‌صورت بذری می‌باشند.

کشور ایران همچون کشورهای چین و ژاپن که از استوا فاصله دارند در عرض ۳۷ درجه قرار گرفته و به همین علت مدت زمان برداشت برگ سبز چای در این کشورها شش ماه از سال صورت می‌گیرد که در مقایسه با کشورهایی همچون هند، سریلانکا و کنیا که در عرض ۰ تا ۷ درجه قرار دارند و طول دوره برداشت در آن‌ها به‌صورت ۱۰ تا ۱۱ ماه از سال می‌باشد متفاوت است.

جهانساز گفت: از چالش‌های پیش روی چای ایرانی، محدودیت سطح زیرکشت است که تنها در دو استان شمالی (گیلان و بخشی از مازندران) فعالیت دارند. همچنین میانگین پایین سطح زیرکشت خانوار و جدا بودن زنجیره ارزشی چای (باغ، کارخانه، بازار) را می‌توان نام برد که البته با برنامه‌ریزی و اقدامات مثبت صورت گرفته درخصوص حل این مشکلات گام‌های مفیدی برداشته شده است. در ضمن با توجه به محدودیت سطح زیرکشت علی‌رغم مصرف بالای چای (۸۰ تا ۹۰ هزارتنی) در کشور و میانگین تولید ۲۵ هزار تن، با طرح‌های اجرایی تعریف شده که شامل مدیریت‌های به‌زرعای و آبیاری است سعی بر آن است که افزایش کمی و کیفی محصول در واحد سطح ارتقاء یافته تا حداقل میزان واردات چای خارجی را به کشور عزیزمان شاهد باشیم و درصد بیشتری از هم‌وطنان بتوانند از موهبت سلامت چای ایرانی برخوردار گردند. □

شرکت مجتمع
مخازن روغنی خلیج فارس
(سهامی خاص)

Persian Gulf
Vegetable Oil Complex Co.

مجتمع نگهداری از روغن‌های خام خوراکی
با ظرفیتی معادل ۱۳۰۰۰۰ متر مکعب

دارای مخازن استاندارد برای ذخیره‌سازی و نگهداری انواع روغن‌های خوراکی

مخازن جهت صادرات انواع محصولات کارخانجات روغن‌کشی داخلی

مخازن برای ترانزیت انواع روغن‌های خام به

کشورهای افغانستان، عراق، کشورهای منطقه قفقاز و کشورهای حوزه آسیای میانه

بندرعباس، منطقه ویژه اقتصادی شهیدرجایی تلفن: ۰۷۶-۳۳۵۶۲۴۰۳ فکس: ۰۷۶-۳۳۵۱۴۱۸۴

دفتر تهران تلفن: ۰۲۱-۸۸۷۱۷۰۲۰-۱ فکس: ۰۲۱-۸۸۱۰۳۹۹۷

gulf_p@yahoo.com